

ГІСТОРЫКА –
ДАКУМЕНТАЛЬНЫЯ
ХРОНІКІ
ГАРАДОЎ і РАЁНАЎ
БЕЛАРУСІ

ШМАТТОМНАЕ
ВЫДАННЕ
СТВАРАЕЦЦА
ПАВОДЛЕ
РАШЭННЯ
ЎРАДА
РЭСПУБЛІКІ
БЕЛАРУСЬ

ПАМЯТЬ

СЛУЦКІ РАЁН
СЛУЦК

У 2 кнігах

Кніга 2-я

МІНСК
БЕЛТА
2001

УДК 947.6
ББК 63.3 (4 Беи)
П 15

РЭДАКЦЫЙНАЯ КАЛЕГІЯ:

Г.К.КІСЯЛЁЎ (галоўны рэдактар выдавецкага цэнтра БЕЛТА),
Я.І.БАРАНОЎСКІ, В.С.ВІДЛОГА, П.Б.ДАЎГУЧЫЦ, З.К.ЛОМАЦЬ,
А.Л.ПЕТРАШКЕВІЧ, А.А.САЙКО, Б.В.УЛЬЯНКА, В.Б.ШАГІМУРАТАЎ

АБ'ЯДНАНАЯ РАЁННАЯ І ГАРАДСКАЯ КАМІСІЯ
ПА СТВАРЭННІ ГІСТОРЫКА-ДАКУМЕНТАЛЬНАЙ ХРОНІКІ:

П.Б.ДАЎГУЧЫЦ (старшыня камісіі), В.Р.СІТNIK (памеснік старшыні),
Г.С.БУРАЧКОЎ, В.С.ВІДЛОГА, Г.І.ГЛУХАЯ, А.У.ЖУК, М.Р.ЗІNІЧ,
І.Р.ПІСАРЫК, У.М.ЦІШКЕВІЧ, В.Б.ШАГІМУРАТАЎ, Т.І.ШАХНОВІЧ

АРГАНІЗАЦЫЙНА-МЕТАДЫЧНЫ ЦЭНТР
ПА ВЫДАННІ ГІСТОРЫКА-ДАКУМЕНТАЛЬНЫХ ХРОНІК ПАМЯЦІ
ДЗЯРЖАЎНАГА КАМІТЭТА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ ПА ДРУКУ:

Б.В.УЛЬЯНКА (кіраунік цэнтра), У.І.ЛЕМЯШОНАК (галоўны рэдактар),
М.З.БАШЛАКОЎ (галоўны метадыст), Р.А.ЧАРНАГЛАЗАВА (рэдактар)

Укладальнік
В.С.ВІДЛОГА

Мастак
Э.Э.ЖАКЕВІЧ

Распрацоўка мастацка-тэхнічнага афармлення серыі В.А.РАГАЛЕВІЧА

ISBN 985-6302-31-5

© БЕЛТА, 2001

Мемарыяльны комплекс на брацкіх магілах савецкіх воінаў, партызан, ваеннапалонных і мірных жыхароў у Слуцку.

- 30 чэрвня 1944 г. Савецкія войскі і партызаны вызвалілі Слуцк ад нямецка-фашистскіх захопнікаў.
8 часцей і злучэнняў, якія вызначыліся ў баях за горад, атрымалі гонаровае найменне «Слуцкіх».
- 1 ліпеня 1944 г. Слуцкі і Грэскі раёны поўнасцю вызвалены ад нямецка-фашистскіх захопнікаў.
- 2 ліпеня 1944 г. У гарадскім парку Слуцка адбыўся мітынг, прысвечаны вызваленню Случчыны.
- Ліпень 1944 г. Запрацавалі сельгасмайстэрня, хлебапякарня, кравецкія арцелі, гадзіннікавая майстэрня, фатографія, лазня, цырульня, 4 магазіны, 3 ларкі, 2 столовыя. Пачала выходзіць раённая газета «За сацыялістычную Радзіму».
- Верасень 1944 г. Слуцкі і Грэскі раёны увайшлі ў склад Бабруйскай вобласці.

Фрагмент мемарыяльнага комплексу.

1945 г.

Далі прадукцыю аўтарамонтны завод
(сельгасмайстэрня), масласыразавод,
мукамольны завод «Прагрэс», гарпрамкамбінат,
чыгуналіцейная майстэрня.
Адноўлены горадскі кінатэатр «Радзіма».
Задзена ў эксплуатацыю другая чарга
электрастанцыі.
У раёне працавала 60 пачатковых,
15 няпоўных сярэдніх і 4 сярэдняе школы.

1946 г.

Да дня 2-й гадавіны вызвалення Случчыны
ў горадзе адноўлена 10 прамысловых
прадпрыемстваў, 8 арцелей, 2 майстэрні.
Пачалі працаваць радыёузел,
педагагічнае вучылішча, 4 школы, дзіцячы сад,
раённая бальніца, 6 урачэбных і
11 фельчарска-акушэрскіх пунктаў,
жаночая і дзіцячая кансультатыў.

У час святкавання Дня Перамогі.

1947 г.

Ліцейна-механічны завод пачаў выпуск прадукцыі, пасля рэканструкцыі запрацаваў мукамольны завод «Прагрэс», адкрылася новая харчовая арцель «Іскра».

1948 г.

У Слуцку пачаўся аўтобусны рух. У горадзе і раёне працавала 18 прымысловых прадпрыемстваў, 13 арцелей, было створана 100 калгасаў. Адноўлена памяшканне Дома Саветаў.

1950 г.

Адкрыліся дзіцячая музычная школа, драматычны гурток, Дом піянераў, прыйшла раённая сельскагаспадарчая выстаўка, у якой удзельнічаў 31 калгас.

1951 г.

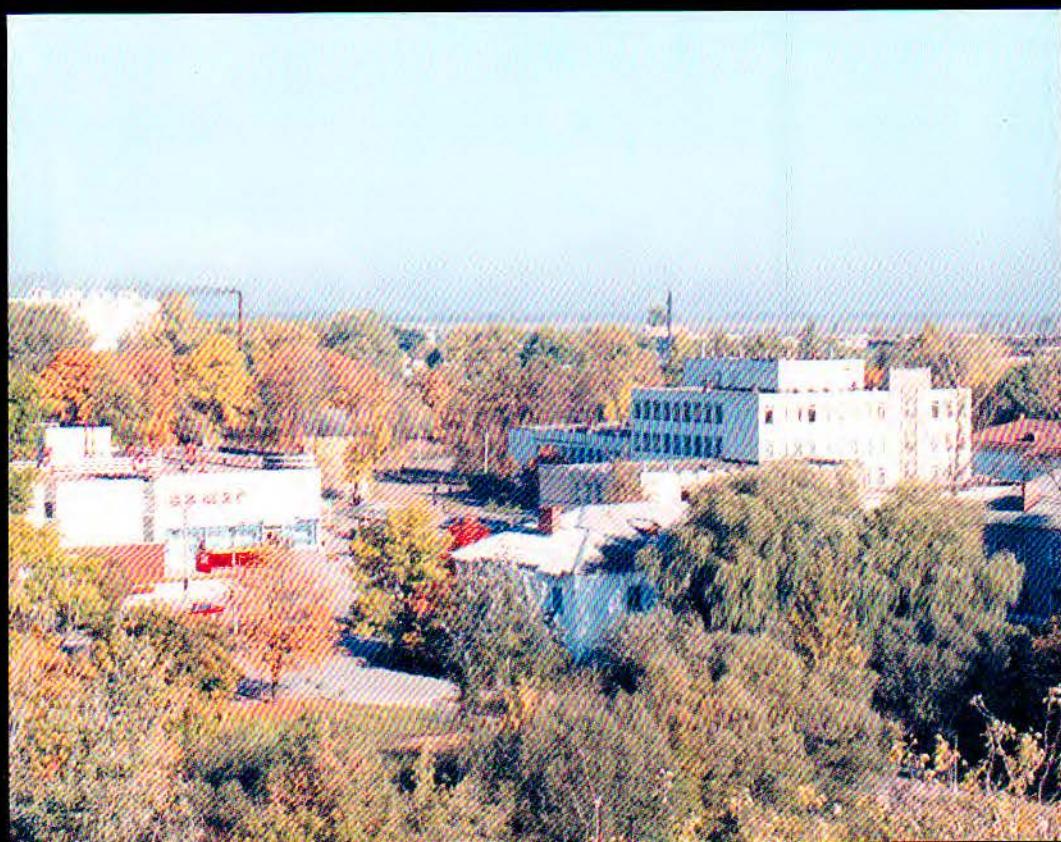
У Слуцку згадзены ў эксплуатацыю двухпавярховы Дом культуры.

Будынак гарадскога і раённага выканкомаў, гарадскога і раённага Саветаў дэпутатаў у Слуцку.

- 1952 г. Адкрыліся краязнаўчы музей, Палажэвіцкая школа механізацыі сельскай гаспадаркі (зараз прафесійна-тэхнічнае вучылішча № 209 сельскагаспадарчай вытворчасці).
- 1953 г. Уступілі ў строй новы механізаваны хлебазавод, элеватар, мукальны і сокавы заводы. У Слуцку створана студыя выяўленчага мастацтва.
- 1954 г. Слуцкі і Грэскі раёны ўвайшлі ў склад Мінскай вобласці. У Слуцку адкрылася дзіцяча-юнацкая спартыўная школа.
- 1956 г. Мэблевая арцель рэарганізавана ў фабрыку. Скасаваны Грэскі раён, тэрыторыя якога ўвайшла ў склад Слуцкага, Капыльскага, Уздзенскага і Пухавіцкага раёнаў.

Панарама цэнтральнай часткі горада.

- 1957 г. Першую прадукцыю дала макаронная фабрыка. Пры гарадскім Доме культуры арганізаваны духавы аркестр.
- 1959 г. У Слуцку пабудаваны кінатэатр «Беларусь».
- 1960 г. У Слуцку пачалі працаваць ільнозавод, племянны птушказавод. Прамарцель рэарганізавана ў фабрыку мастацкіх вырабаў. Пры гарадскім Доме культуры створаны аркестр народных інструментau, драмгурток пераўтвораны ў тэатр.
- 1961 г. У Слуцку пабудаваны гасцініца на 100 месцаў, 3-павярховая бальніца, пачалася газіфікацыя жылля.
- 1962 г. У Слуцку адкрыта медыцынскае вучылішча, здадзены ў эксплуатацыю будынак Дома піянераў, завершана пракладка чыгуначнай лініі Слуцк — Салігорск.

Катэджная забудова на вул. Лугавой у Слуцку.

1963 г.	Заводы «Прапетарый» і ліцейна-механічны
аб'яднаны ў завод санітарна-тэхнічнага
абсталівания.
1964 г.	Створаны саўгас «Танежыцы».
Снежань 1965 г.	Першую прадукцыю даў Слуцкі цукрабрафінадны
завод.
1966 г.	З нагоды 850-годдзя Слуцк узнагароджаны
Ганаровай граматай Вярхоўнага Савета БССР.
1967 г.	Слуцкі краязнаучы музей атрымаў новае
памяшканне — будынак былога Дома
дварянскага сходу.
У Слуцку ў гонар вызваліцеляў
ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў
пастаўлены абеліск.
1968 г.	У в. Грэск на брацкай магіле савецкіх воінаў і ахвяр
фашизму пастаўлены помнік землякам.

Гандлёвы дом «За рулём» на вул. Гагарына ў Слуцку.

- 1971 г. У Слуцку пабудавана фабрыка маастацкіх вырабаў. Адкрылася станцыя юных натуралистаў.
- 1972 г. Першую прадукцыю выпускі Слуцкі піваварны завод.
- 1973 г. Здадзены ў эксплуатацыю сельскі будаўнічы камбінат.
- 1974 г. Каля в. Жылін Брод узвядзены помнік у гонар партызанскага атрада імя М.А.Астроўскага.
- 1975 г. На месцы в. Фадзееўка, якая разам з жыхарамі была знішчана нямецка-фашисткімі захопнікамі і пасля вайны не адрадзілася, паставлены помнік.

Цэнтральная вуліца ў в. Лучнікі.

1977 г.

У Слуцку адкрылася дзіцячая мастацкая школа.
У в. Заполле пастаўлены помнік землякам,
якія загінулі ў Вялікую Айчынную вайну.

1979 г.

На месцы в. Переходы, якая разам з жыхарамі
была спалена нямецка-фашысцкімі карнікамі
і пасля вайны не адрадзілася, пастаўлены помнік.

1981 г.

На р. Случ каля в. Рудня пабудавана
вадасховішча.

1982 г.

На месцы в. Лявішча, якая была знішчана
нямецка-фашысцкімі захопнікамі і пасля вайны
не адрадзілася, пастаўлены помнік.
У Слуцку адкрыты стаматалагічная паліклініка,
новы аўтавакзал.

Участковая бальніца ў в. Грэск.

1983 г.	У Слуцку здадзены ў эксплуатацыю новая паліклініка на 960 наведванняў у змену, станцыя хуткай дапамогі і малочная кухня.
1984 г.	У Слуцку на брацкай магіле савецкіх воінаў і партызан, ваеннапалонных і мірных жыхароў, якія загінулі ў Вялікую Айчынную вайну, адкрыты мемарыяльны комплекс.
1985 г.	У Слуцку адкрыта сярэдняя школа № 11.
1986 г.	Завершана будаўніцтва цэнтральнай раённай бальніцы на 600 ложкаў, новага двухпавярховага памяшкання дзіцячай музычнай школы, пачаў дзеянічаць фізкультурна-аздараўленчы комплекс «Дэльфін».
1987 г.	На базе слуцкай сярэдняй школы № 3 арганізаваны міжшкольны вучэбна-вытворчы камбінат.

Народны ансамбль «Случанскія святкі» гарадскога Дома моладзі.

- 1988 г. У в. Лучнікі адкрыта дзіцячая музычная школа.
Створаны саўгас «Слуцк».
- 1989 г. У Слуцку адкрыты сярэдняя школа № 12,
станцыя юных турыстаў, раённа-гарадское
таварыства беларускай мовы.
- 1990 г. Дом піянераў рэарганізаваны ў Цэнтр
дзіцячай творчасці.
- 1991 г. У Слуцку адкрыты помнік Г.К.Жукаву.
- 1992 г. У выніку зліцця Дома піянераў, турысцкай базы
і дзіцяча-юнацкага спартыўнага клуба створаны
Цэнтр пазашкольной выхаваўчай работы.
Слуцкая раённая газета «Шлях Ілыча»
перайменавана ў «Слуцкі край».
Завершана будаўніцтва завода вымяральний
апаратуры «Модуль».

Народны фальклорны ансамбль «Ячаўскія вячоркі» калгаса імя Кірава.

1994 г.

У Слуцку пачалося будаўніцтва касцёла Святога Антонія, у в. Вясея — праваслаўнай царквы. Выйшаў першы нумар праваслаўнай духоўна-асветніцкай газеты «Преображенне».

1995 г.

У в. Гацуц пастаўлены помнік землякам, якія загінулі ў Вялікую Айчынную вайну.

1996 г.

У Слуцку адкрыты Дом моладзі, помнік землякам, якія загінулі ў Афганістане.

1997 г.

У Слуцку пабудавана сярэдняя школа № 13, працуе 19 прамысловых, 14 будаўнічых, 5 транспартных прадпрыемстваў, у т. л. адкрытыя акцыянерныя таварыстывы «Цукровы камбінат», «Мясакамбінат», «Сырарабочы камбінат», «Камбінат хлебапрадуктаў», «Макаронная фабрыка», «Хлебазавод», кансервавы і піваварны заводы.

Вадасховішча каля в. Рудня.

2000 г.

У раёне працуюць 5 прамысловых прадпрыемстваў: лягас, воцатны завод, камбінат кааператыўной прамысловасці, торфабрыкетны завод «Слуцкі», гандлёва-прамысловое аб'яднанне «Металіст», З будаўнічыя арганізацыі, прадпрыемства па бытавым абслугоўванні насельніцтва «Сяльчанка» і інш.

У Слуцку праішлі фестываль аматарскага мастацтва «Тэатральныя скрыжаванні», міжнародныя спаборніцтвы 13-га нацыянальнага фестывалю «Язельская дзесятка».

2001 г.

У Слуцку адкрыты філіял краязнаўчага музея.

Да чытача

Шаноўныя чытачы! Вы трymаеце ў руках другую кнігу хронікі «Памяць», прысвечаную Слуцкаму раёну і гораду Слуцку. Яна ахоплівае перыйяд з дня вызвалення Случчыны ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў да нашых дзён. У ёй даюцца звесткі пра воінаў Чырвонай арміі, якія вызначыліся пры вызваленні горада і раёна, пра воінаў-землякоў, што мужна змагаліся з ворагам у гады Вялікай Айчынай вайны, прыводзіцца спіс загінуўшых воінаў-землякоў.

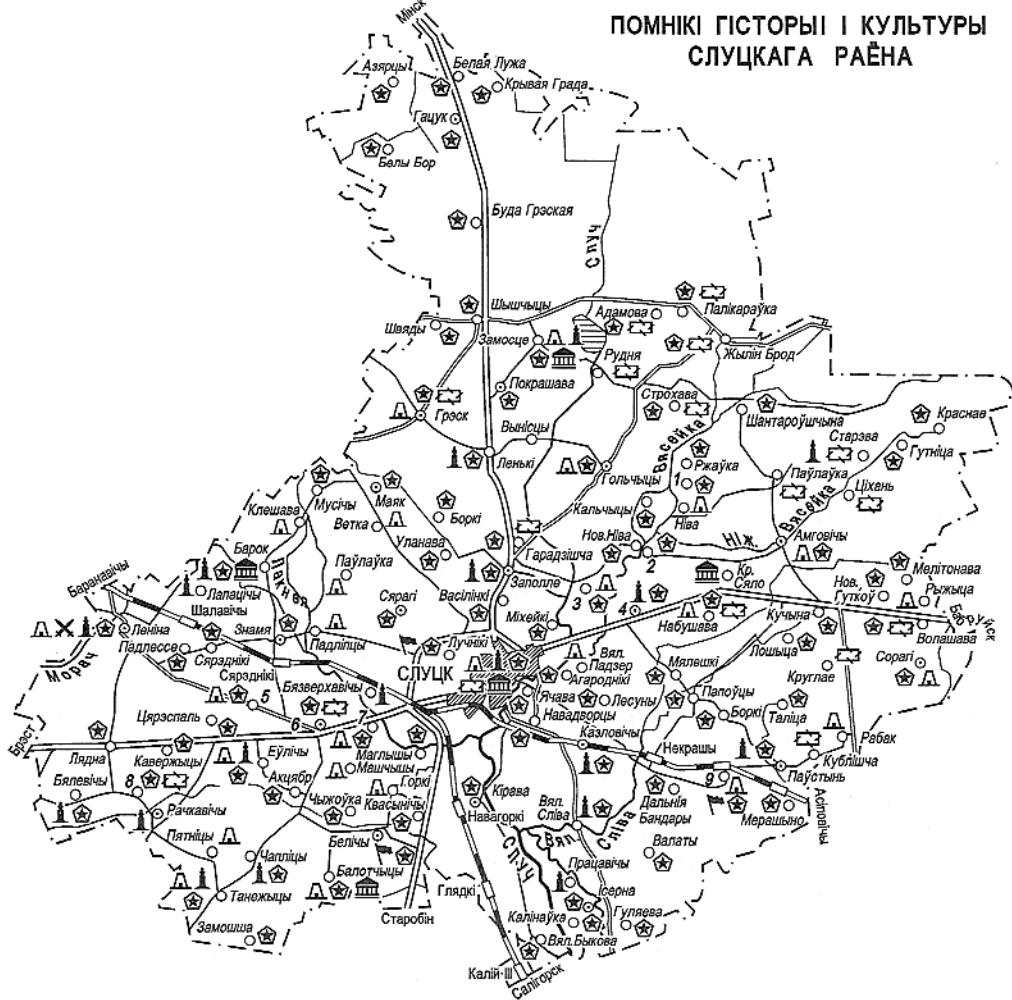
Значная частка кнігі адведзена асвятленню пасляваеннага перыяду гісторыі гэтага краю. Прыводзяцца звесткі пра тых, хто вызначыўся ў працы: ардэнаносцаў, заслужаных работнікаў Беларусі, вядомых землякоў (дзяржаўных і грамадскіх дзеячаў, вучоных, людзей творчых професій і г.д.) — усіх, хто праславіў нашу Бацькаўшчыну і пакінуў аб сабе добрую памяць.

Багатая матэрыяльная і духоўная спадчына Случчыны. Ёй прысвячаны асобны раздзел кнігі. З цікавасцю азнаёміцца чытач і з гісторыяй населеных пунктаў.

Пры напісанні кнігі выкарыстаны шматлікія матэрыялы з архіваў Мінска, Масквы, Санкт-Пецярбурга, Слуцкага краязнаўчага музея, з разнастайных кніг, часопісаў і газет, успаміны ўдзельнікаў і сведаў гісторычных падзеяў. Безумоўна, не ўсё, паважаны чытач, трапіла на старонкі двухтомніка «Памяць» аб цікавай гісторыі Случчыны. Нямала новых старонак з адкрыццямі чакаюць япчэ дапытлівага даследчыка ў архіўных сковішчах і фондах бібліятэк.

Камісія па стварэнні гісторыка-документальнай хронікі «Памяць» выказвае шчытрую падзяку ўсім, хто прымай удзел у работе над кнігай і яе выданні.

ПОМНІКІ ГІСТОРЫІ і КУЛЬТУРЫ СЛУЦКАГА РАЁНА

Археалагічныя помнікі

Помнікі і памятныя мясціны
ваенна-гістарычных падзеяў

Помнікі і памятныя мясціны
нацыянальна-вызваленчага
і революцыйнага руху

Помнікі і памятныя мясціны,
звязаныя з імёнамі выдатных
людей

Помнікі і мясціны, звязаныя
з падзеямі Вялікай Айчыннай
войны 1941—1945 гг.

Помнікі ахвярам фашызму

Помнікі архітэктуры

Лічбамі на карце пазначаны вёскі:

- 1 — Баравая, 2 — Ізбудзішча,
- 3 — Прошчыцы, 4 — Вясёя,
- 5 — Ванькоўшчына, 6 — Селічча,
- 7 — Іаень, 8 — Малышэвічы,
- 9 — Заграддзе.

1941

1945

ІШЛА ВАЙНА НАРОДНАЯ

Дні вызвалення

Вызваленне Беларусі ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў пачалося ў верасні — каstryчніку 1943 г. У выніку асенне-зімовага 1943—1944 гг. наступлення савецкіх войскаў поўнасцю ці часткова былі вызвалены 36 раёнаў рэспублікі і 2 абласныя цэнтры — Гомель і Мазыр. Случчына чакала сваіх вызваліцеляў да лета 1944 г., калі пачалася Беларуская наступальная аперацыя пад кодавай назвай «Баграціён» — адна з найбуйнейшых стратэгічных аперацый Чырвонай арміі ў Вялікай Айчыннай вайне. У ходзе яе паспяховага ажыццяўлення была разгромлена адна з мацнейшых нямецкіх груповак — група армій «Цэнтр» і поўнасцю вызвалена ўся тэрыторыя Беларусі.

Праваму крылу 1-га Беларускага фронту (камандуючы генерал арміі К.К. Ракасоўскі) была паставлена задача — ударамі з раёна Рагачова ў напрамку Бабруйск—Асіповічы сіламі 3-й і 48-й армій (камандуючыя генерал-лейтэнанты А.В. Гарбатаў і П.Л. Раманенка) і з раёна на поўдзень ад Парычаў у напрамку Старыя Дарогі — Слуцк сіламі 65-й, 28-й армій (камандуючыя генерал-лейтэнанты

П.І. Батаў, А.А. Лучынскі), конна-механізаванай групы (камандуючы генерал-лейтэнант І.А. Пліеў) пры падтрымцы авіяцыі 16-й паветранай арміі (камандуючы генерал-палкоўнік авіяцыі С.І. Рудэнка), Дняпроўскай ваянай флатылі (камандуючы капітан 1-га ранга В.В. Грыгор'еў), злучэнняў авіяцыі далёкага дзеяння акружыць і разгроміць бабруйскую групоўку ворага; развіць наступленне праз Асіповічы — Пухавічы на Мінск і праз Слуцк на Баранавічы.

Савецкім войскам на гэтым напрамку противастаялі 9-я нямецкая армія (10 пяхотных дывізій) і дзве дывізіі 4-й нямецкай арміі.

У выніку паспяховага ажыццяўлення Бабруйскай аперацыі былі разбиты галоўныя сілы 9-й нямецкай арміі, ліквідавана бабруйская групоўка ворага (знішчана каля 50 тыс., узята ў палон 23 тыс. нямецкіх салдат і афіцэраў, падбіта і захоплена 366 танкаў, больш за 5 тыс. гармат і мінамётаў, каля 16 тыс. аўтамашын і інш.), стварыліся спрыяльныя ўмовы для наступлення на Мінск і праз Слуцк на Баранавічы.

На слуцкім напрамку ў авангардзе наступлення ішла конна-механізованая група І.А.Пліева. Яе перадавыя часці 26 чэрвеня выйшлі да р. Пціч каля Глуска і фарсіравалі яе. Адначасова войскі 28-й арміі генерал-лейтэнанта А.А.Лучынскага, таксама фарсіраваўшы р. Пціч, авалодалі мястэчкам Глуск. 27 чэрвеня 10-я гвардзейская Кубанская кавалерыйская дывізія перарэзала дарогу Бабруйск — Слуцк, а 35-я мотастралковая брыгада заняла Глушу. 28 чэрвеня злученні конна-механізованай группы авалодалі раённым цэнтрам Старыя Дарогі. Уначы з 28 на 29 чэрвеня 1944 г. яны выйшлі на р. Арэса, фарсіравалі яе і 29 чэрвеня выбілі праціўніка са знешніх рубяжоў на подступах да Слуцка. А перадавыя атрады падышлі да ўскраіны горада з поўначы, усходу і паўднёвага ўсходу.

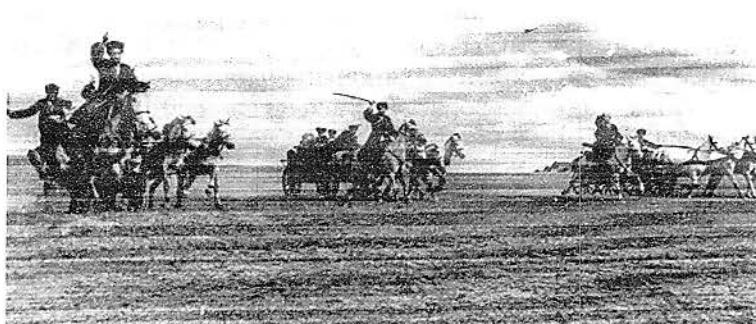
Перадавы атрад 9-й гвардзейской Кубанской кавалерыйской дывізіі генерал-маёра І.В.Тутарынава (які ў чэрвені 1941 г. абараняў Слуцк) — 32-і кавалерыйскі полк — да 9 гадзін раніцы 29 чэрвеня падышло да Слуцка і завязаў бой на подступах да горада. Камандзір дывізіі паслаў яму на дапамогу 151-ы танкавы полк. Гэта дало магчымасць ужо да 10 гадзін раніцы ўварвацца ў горад. Аднак развіць поспех у гэтых дзень не давялося.

У 14 гадзін 29 чэрвеня войскі конна-механізованай группы закончылі пе-

раправу цераз Арэсу і фарсіраваным маршам наблізіліся да Слуцка. Усе масты на шашы Бабруйск — Слуцк былі ўзарваны, і таму 10-я гвардзейская Кубанская кавалерыйская дывізія павярнула ўправа і рухалася на поўнач ад шашы праз Рыжыцу і Амговічы. Да паўночнай ускраіны Слуцка падышло 40-ы гвардзейскі Кубанскі кавалерыйскі полк — перадавы атрад 10-й гвардзейской Кубанской кавалерийской дывізіі, і з ходу атакаваў праціўніка, 30-я кавалерыйская дывізія генерал-маёра В.С.Галаўскага некаторы час ішла ў другім эшалоне за 10-й дывізіяй.

Вялікую дапамогу сухапутным войскам у іх наступленні на Слуцк і прыкрыцці з паветра ад варожай авіяцыі аказалі лётчыкі 2-й гвардзейской штурмавой, 229-й штурмавой і 283-й знішчальнай авіяцыйных дывізій.

Усю поч на 30 чэрвеня гітлераўцы вялі інтэнсіўны артылерыйскі і куля-мётна-мінамётны агонь. На працягу ночы нашы войскі вельмі блізка падышлі да горада, а часці 10-й гвардзейской кавалерыйской і 30-й кавалерыйской дывізій захапілі на поўнач ад горада вёскі Ушаловічы, Малоткава, Лучнікі і Васілінкі. Раніцай 30 чэрвеня да ўсходняй ускраіны Слуцка падышлі перадавыя часці 50-й гвардзейской стралковай дывізіі 28-й арміі.

Атакуюць кавалерысты 4-га гвардзейскага Кубанскага кавалерыйскага корпуса. Чэрвень 1944 г.

На світанні 30 чэрвеня па пазіцыях ворага ў Слуцку быў нанесены кароткі магутны артылерыйскі ўдар. Пасля гэтага з паўночнага захаду, поўначы і паўднёвага ўсходу часці ўсіх трох дывізій 4-га гвардзейскага Кубанскага казачага кавалерыйскага корпуса, а з усходу часці 219-й танковай брыгады і мотапяхоты, а таксама 50-й гвардзейскай стралковай дывізіі атакавалі варожы гарнізон у Слуцку. Пераадольваючы супраціўленне ворага, кавалерыйскія, мотастралковыя і танковыя часці ўварваліся ў горад. Пачаліся вулічныя баі.

У 7 гадзін раніцы 2, 3, 4 і 5-я батарэі 439-га знішчальна-пропітанковага палка атрымалі загад падтрымаць 127-ы кавалерыйскі полк у раёне в. Лучнікі на шашы Слуцк – Сіняўка, заніць яе, каб не даць ворагу адысці на Баранавічы.

Улічваючы важнасць абароны Слуцка для мінскай групоўкі сваіх войскаў, нямецкае камандаванне скянула сюды вялікую колькасць танкаў, артылерый і авіацыі. Танкі былі размешчаны ва ўкрыццях і на вуліцах. Шмат якія дамы былі ператвораны ў агнявыя кроўкі. Да палка нямецкай пяхоты пры падтрымцы артылерыі і танкаў контратакавалі 9-ю кавалерыйскую дывізію і пацяснілі яе. Кавалерыстам на дапамогу прыйшоў артполк 15-й стралковай дывізіі. Разам з кавалерыстамі вяла баі 1-я асобная знішчальна-процітанковая артылерыйская брыгада пад камандаваннем гвардыйца палкоўніка І.М. Вахрамеева. Яна адбіла некалькі контратак ворага і падтрымала часці конна-механізаванай групы.

У партыя баі праходзілі і на паўночнай ускраіне горада. Ворага прыходзілася выбіваць з кожнага дома. У гэты час з поўдня ў Слуцк уступілі часці 3-га гвардзейскага корпуса 28-й арміі. Пасля гэтага гітлераўцы, не выгрымаўшы штурму, невялікімі групамі і падраздзяленнямі пачалі з баямі адходзіць з горада, пакідаючы на сваім

шляху вялікую колькасць забітых, параненых і разбітай тэхнікі. Днём камандаванне конна-механізаванай групы далажыла ў штаб фронту, што 30 чэрвеня ў 11.30 Слуцк вызвалены.

У зводцы Саўінфармбюро за 1 ліпеня 1944 г. паведамлялася: «Савецкія войскі ўзламалі абарону непрыяцеля, якая праходзіла па р. Случ, і на плятах адступаючых немцаў уварваліся ў г. Слуцк. Варожы гарнізон адчаянна супраціўляюцца, але быў разбіты. Нашы часці, якія авалодалі г. Слуцкам, працягваюць праследаваць ворага на захад. Захоплены трафеі і палонныя».

Але баі яшчэ працягваліся на заходнай ускраіне горада. Праз некалькі гадзін немцы былі выбіты і адтуль. У час адступлення нямецкія факельшчыкі падпальвалі дамы, узарвалі некалькі прамысловых прадпрыемстваў, 5-ю школу, педвучылішча, пошту, кінатэатр на Садовай вуліцы і іншыя будынкі. Толькі імклівае наступленне нашых войскі перашкодзіла немцам цалкам знішчыць Слуцк.

Многія населенія пункты раёна былі вызвалены партызанамі. Толькі ў вулічных баях за Слуцк было знішчана 13 нямецкіх танкаў, 2 артбатарэі, 4 мінамётныя батарэі, 12 аўтамашын, 2 бронетранспарцёры, 2 склады з боепрыпасамі, 3 дзоты, знішчана каля 700 салдат і афіцэраў праціўніка, захоплены палонныя і трафеі.

У час баёў за г. Слуцк асабовы склад часцей конна-механізаванай групы паказаў прыклады мужнасці і герояізму. Вось некалькі эпізодаў з гэтых баёў.

Гарматны разлік сяржанта Уткіна знаходзіўся на самым адказным участку наступлення, дзе немцы аказвалі асоба жорсткае супраціўленне. Гарматны разлік падбіў трох танкі і знішчыў амаль узвод аўтаматчыкаў. Атака ворага захліпнулася, але ненадоўга. Фашысты, перагрупаваўшыся, зноў пачалі новую атаку, якая таксама была адбіта. Гарматны разлік старшага сяржанта Касцерына падбіў яшчэ трох танкі. Во-

раг пакінуў на полі бою 7 спаленых танкаў, шмат забітых і параненых салдат і афіцэраў.

Мужна змагаўся ў складзе 219-й брыгады сын азербайджанскага народа Наджаф Рафіеў. У адным з баёў на подступах да Слуцка ён знішчыў 4 нямецкія гарматы, 2 самаходныя гарматы «фердынанд», 3 цягачы і больш за 50 фашистаў. За адзін дзень танкі малодшага лейтэнанта Рафіева прыйшлі з баямі 45 км, перарэзалі шашу, па якой рухалася нямецкая калона. У гэтым баі быў забіты нямецкі генерал.

У другім баі Рафіеў са сваім узводам, раптоўна ўварваўшыся ў вёску, разгроміў калону непрыяцеля. Было захоплена 20 варожых аўтамашын і 50 павозак.

У баях за пераправу цераз р. Случ каля в. Пагост цяперашняга Салігорскага раёна экіпаж танка старшага лейтэнанта Зіноўева спрабаваў размініраваць 150-метровы жалезабетонны мост. Завязаўся бой. Танк быў пашкоджаны. Экіпаж танка адбіў пяць атак ворага. У гэтым баі загінуў камандзір экіпажа Мікалай Анісімавіч Зіноўеў, якому было пасмяротна прысвоена званне Героя Савецкага Саюза.

Вось як апісвае эпізоды баёў за вызваленіе г. Слуцка і раёна камандзір

1-га механізаванага корпуса Герой Савецкага Саюза С.М.Крывашэйн у книзе «Ратная быль»:

«Баі за Слуцк наслі выключна ўпарты і бязлітасны характар. Многія воіны корпуса праявілі храбрасць, мужнасць і герайзм. На паўднёвай ускраіне горада стаяла добра замаскіраваная самаходка ворага. Сваім агнём яна не давала магчымасці прыблізіцца пашым часцям да горада. Камсамолец Франко ўзяўся знішчыць самаходку. На сваім танку ён стаў умела манеўраваць і трапнымі выстраламі біць па самаходцы, а потым на поўным хаду панёсся прама на яе. Трапныя выстралы смельчака адразу пад煞алі самаходку. Фашисты кінуліся ў цякаць, але кулі Франко дагналі іх. Прыслуга самаходнай гарматы была расстраляна. І раптам рэдкае здарэнне — бомба з самалёта ворага трапіла прама ў танк. Франко мёртвы падае на дно сваёй машины. Загінуў і механік-вадзіцель танка Бараўко...

У гушчы наступаючых варожых танкаў аказалася самаходка «Аляксандр Сувораў». Камандзір гарматы Невялічка выпускаў адзін снарад за другім. Ён ужо пад煞алі два нямецкія «тыгры», разбіў трэці варожы гарматы і знішчыў каля 50 гітлерераўцаў. Але пададаннем варожага снарада была

Група казакоў-гвардзейцаў — удзельнікаў вызваленія Слуцкага раёна і г. Слуцка.

збіта гусеніца. Экіпаж спрабуе яе надзець. Мёртвы падае механік-вадзіцель Сарахунян. Паклаўшы цела таварыша ў самаходку і адрамантаваўшы гусеніцу, экіпаж працягвае бой да поўнай цемры. Позней ноччу ўвесь полк хаваў загінуўшага механіка-вадзіцеля.

...Танк малодшага лейтэнанта Васіля Кірухіна з механікам-вадзіцелем Арыдарога аказаўся побач на паралельным курсе с пяццю нямецкім танкамі. Выкарыстаўшы выгаднае становішча, Кірухін трапінымі выстраламі падпалаў два танкі непрыяцеля. Астатнія началі разварочвацца да яго. Тады Арыдарога стаў так манеўраваць машины, каб камандзір увесь час мог біць па бартах нямецкіх танкаў. Пасля некалькіх выстралаў загарэліся яшчэ два варожыя танкі, а трэці павярнуў назад.

— Арыдарога, поўны ўперад! Дагнаць фашиста да лесу, — загадаў Кірухін.

Вось да немца застаецца 300 метраў. Два трапіныя выстралы — і пяты фашистык танк загарэўся».

Зараджальшчык радавы І.А. Балотаў успамінаў:

«...Каля в. Малоткава танкісты спыніліся, а праз некалькі хвілін былі на ўскрайніне Слуцка. Наш танк выйшаў па адкрытым участак у раёне гарсавета. На хвіліну спыніўся. Гітлераўскія артылерысты скарысталі гэты момант. Снарады ракашэтам трапіў у вежу танка, высякаючы з брані агонь. Сяржант убачыў праціўніка.

— Асколачным!

— Кароткая! — крыкнуў механіку па рацы.

Імгненна грымуў выстрал і варожая гармата знішчана. Адначасова ў гэты ж момант моцны выбух пахіснуў танк. Другая процітанкавая пушка ворага, якая стаяла на цэнтральнай вуліцы, выстраліла прамой наводкай. Танк моцна пашкодзіла».

Акрамя іншых родаў войскаў пры визваленні г. Слуцка і раёна актыў-

на ўдзельнічала наша авіяцыя. У летапісе 174-га гвардзейскага авіяцыйнага палка прыводзіцца шмат слоўных подзвігаў пры визваленні нашага краю. Адзін з іх адбыўся 29 чэрвеня 1944 г. У гэты ж дзень 8 штурмавікоў Іл-2 пад прыкрыцем 4 знішчальнікаў Як-9 нанеслі бомбавы ўдар па чыгуначнай станцыі Слуцк. Пры гэтым былі знішчаны 4 эшалоны ворага, у якіх знаходзілася шмат ваенай тэхнікі і жывой сілы. Практична чыгуначны вузел быў выведзены са строю. Гэта была добрая дапамога сухапутным войскам. У час выканання задання быў падбиты і загарэўся самалёт лейтэнанта М.А. Дробатава. Палаючы самалёт лейтэнант накіраваў на натоўп гітлераўцаў. Камандзір і паветраны стралок старши сяржант А.А. Сокалаў загінулі.

За час Вялікай Айчыннай вайны было здзейснена 327 такіх подзвігаў, у тым ліку пяць выпадае на 174-ы гвардзейскі авіяцыйны полк. У памяць аб загінуўшым лейтэнанце М.А. Дробатаве названа адна з вуліц г. Слуцка.

Пасля визвалення Слуцк стаў горадам прыфронтавога тылу. Тут размяшчаліся тылавыя часці, у будынку гарадской бальніцы размясціўся паліявы шпіタル.

У адзін з першых дзён пасля визвалення над горадам з'явіліся варожыя самалёты. Бомбы падалі на жылья дамы, школы і шпіталі. Былі ахвяры сярод жыхароў. Толькі пасля таго, як часці Чырвонай арміі прайшлі далёка на захад, пагроза паветраных налётаў на горад была ліквідавана.

Газета «Народны мсцівец» ад 3.7.1944 г. пісала: «Пад вечар 2 ліпеня 1944 г. у гарадскі парк зладжанымі калонамі началі прыбываць адважныя народныя мсціўцы партызанскіх брыгад імя Чкалава, імя А.В. Суворава, імя М.В. Фрунзе, імя Пархоменкі, прад-

стаўнікі часцей Савецкай Арміі і працоўных горада. Яны сабраліся сюды на мітынг, каб адзначыць радасны дзень вызвалення нашага краю ад нямецка-фашистскіх захопнікаў.

Мітынг адкрыў сакратар Слуцкага райкома партыі, камісар партызанскай брыгады імя В. П. Чкалава Іпаліт Сільвестравіч Канановіч. Ён павіншаваў партызан, працоўных горада і воінаў з доўгачаканым днём вызвалення. Слова даюць прадстаўніку часцей Чырвонай арміі, вызваляўшых горад і раён, палкоўніку Цыбіну. Ён павіншаваў усіх людзей з вялікім святам і запэўніў, што воіны арміі да канца выканаюць свой абязязак па знішчэнні фашизму ў яго асабістай бярлозе.

Камандзір партызанскай брыгады імя В. П. Чкалава Мікалай Мікалаевіч Розаў у сваім выступленні расказаў аб герайчнай барацьбе народных мсціўцаў з нямецкімі захопнікамі.

На мітынгу выступілі Л. М. Агеев, Л. Куляшова, Чыжык, Скібар, Бальцін, Жулева і партызан-славак Юрый Дораш.

Злучэнням і часцям, якія вызвалялі Слуцк, было прысвоена ганаровае найменне «Слуцкіх». За баявыя подзвігі, здзейсненныя ў час вызвалення Слуцка і раёна, а таксама ў наступных баях, былі ўдзельнікі звання Героя Савецка-

га Саюза палкоўнік М. В. Хоцімскі, малодшы лейтэнант Н. Р. Рафіеў, старшы лейтэнант М. П. Лешчанка і старшы сяржант С. П. Касцерын. Камандзір конна-механізаванай групы генерал-лейтэнант, пазней генерал арміі І. А. Пліеў стаў двойчы Героем Савецкага Саюза.

У першыя ж дні пасля вызвалення аднавілі работу савецкія ўстаноўы. Слуцк уяўляў сабой змрочную карціну разбурэння. У горадзе былі разбураны заводы, часткова электрастанцыя. Фашысты спалілі і знішчылі 80 працэнаў грамадскіх, адміністрацыйных і жылых будынкаў, у тым ліку 6 школ. Агульны ўрон, нанесены нямецка-фашистскімі акупантамі Слуцку, склаў 200 млн. рублёў (у цэнах таго часу). Гітлераўцы расстрялялі і замучылі 26 307 чалавек, у тым ліку 11 150 жыхароў горада і раёна. 14 тыс. савецкіх ваеннапалонных былі расстряляны, замучаны, памерлі з голаду. На катаржную работу ў Германію вывезена 1311 чалавек. Да Вялікай Айчыннай вайны ў Слуцку было 21 947 жыхароў. Пасля вызвалення засталося толькі 6829.

Вялікі ўрон нанеслі захопнікі сельскай гаспадарцы раёна. Ён склаў 710 млн. рублёў. Былі поўнасцю знішчаны 23 вёскі, амаль усе грамадскія пабудо-

Група ўдзельнікаў вызвалення Слуцка. 30 чэрвеня 1944 г.

вы ў калгасах. Знішчана ці вывезена ў Германію 150 трактароў, 13 тыс. галоў буйной рагатай жывёлы, 8,5 тыс. свіней, больш за 22 тыс. свойскай птушкі. Ужо на другі дзень пачалі працаўаць сельгасмайстэрні, хлебапякарня, кравецця арцелі, гадзіннікавая майстэрня, фатографія, лазня, цырульня, былі адкрыты 4 магазіны, 3 ларкі, 2 становішчы. У першыя тыдні адноўлены мукамольны завод. Да канца года ў Слуцку былі адноўлены лесазавод, мясакамбінат, першая чарга плодавінзавода, гарбарны завод, друкарня і 8 кааператыўна-прамысловых арцелей.

Адразу ж пасля вызвалення былі адноўлены ўсе калгасы, МТС, якія існавалі да вайны. За 10 дзён калгаснікі правялі ўборку збожжавых, засялі 12 тыс. гектараў азімых. У калгасах было 35 авечкагадоўчых фермаў і 3 свінафермы. Калгасы раёна адны з першых у рэспубліцы разлічыліся з дзяржавай па збожжапастаўках і здалі ў фонд Чырвонай арміі 6100 пудоў збожжа.

У 1945 г. запрацавалі і асобныя прамысловыя прадпрыемствы. Жышцё ў горадзе і раёне паступова пераходзіла на мірны лад.

С.Л.Глухіх.

Документы сведчаць

АПІСАНННЕ БАЁЎ ЗА ГОРАД СЛУЦК

К началу боев за город Слуцк войска 1-го Белорусского фронта, окружив частью сил в районе Бобруйска 35-й армейский и 41-й танковый корпуса гитлеровцев, преследовали остатки разбитых немецких войск в двух направлениях: на Минск и Слуцк.

Командующий фронтом решил энергичным ударом 3-й армии на северо-запад, на Минск, охватить с юга минскую группировку противника и завершить ее полное окружение совместно с войсками 3-го и 2-го Белорусских фронтов.

Силами 65-й и 28-й армий продолжать наступление на запад и овладеть г. Слуцк.

Выполнив приказ, 3-я армия к исходу 28 июня вышла на рубеж: Барки, Ст. Остров, г. Свислочь.

18-й стрелковый корпус 65-й армии овладел г. Осиповичи.

28-я армия вела бои на рубеже Слуцк, Заболотье.

Конно-механизированная группа генерал-лейтенанта Плиева, совершая движение по двум дорогам (Бобруйск – Слуцк и Слуцк – Погост) к 20 часам 28 июня овладела Старыми Дорогами и передовыми отрядами вышла на подступы к Слуцку.

29 июня 65-я армия стремительно наступала на Щитковичи и Шишицы.

28-я армия быстро продвигалась на Любаш – Погост.

Между этими армиями по просёлку Бобруйск – Слуцк преследовала противника конно-механизированная группа.

К исходу дня передовые отряды 65-й и 28-й армий вышли на рубеж: Щитковичи, Уречье, Любаш, а отряды конно-механизированной группы подошли к Слуцку.

На флангах противник оказывал слабое сопротивление и под ударами наших частей откатывался назад.

В центре у Слуцка, до двух полков пехоты с танками (остатки отходящих частей 35-й и 108-й пехотных дивизий) заняли поспешно круговую оборону на подступах к городу и открыли артиллерийский огонь по передовым отрядам конницы.

Командующий конно-механизированной группой генерал-лейтенант Плиев решил обойти город с флангов и тыла и немедленно атаковать гарнизон противника.

30-я кавалерийская дивизия 4-го гв. кав. корпуса должна была нанести удар по обороняющемуся противнику с севера, а 9-я дивизия с юга. С востока наступлению содействовали части 1-го механизированного корпуса.

Под покровом темноты кавалерийские дивизии в пешем строю заняли исходное положение для атаки.

Противник освіщал местнасць ракетамі, вел інтенсіўны пулеметны і мінометныгонь. Усімела свою дэятельнасць і вражеская авіацыя.

Одиночные самолеты обстреливали дороги, подвергая бомбардировке города Осиповичи, Старые Дороги, Глуск.

На рассвіце 30 чэрвеня, пасля короткага артылерыйскага налета, часты 4-га гвардейскаго кавалерыйскаго корпуса атаковали слуцкій гарнізон противніка, прорвали оборону немцаў на флангах і устремілісь к цэнтру горада.

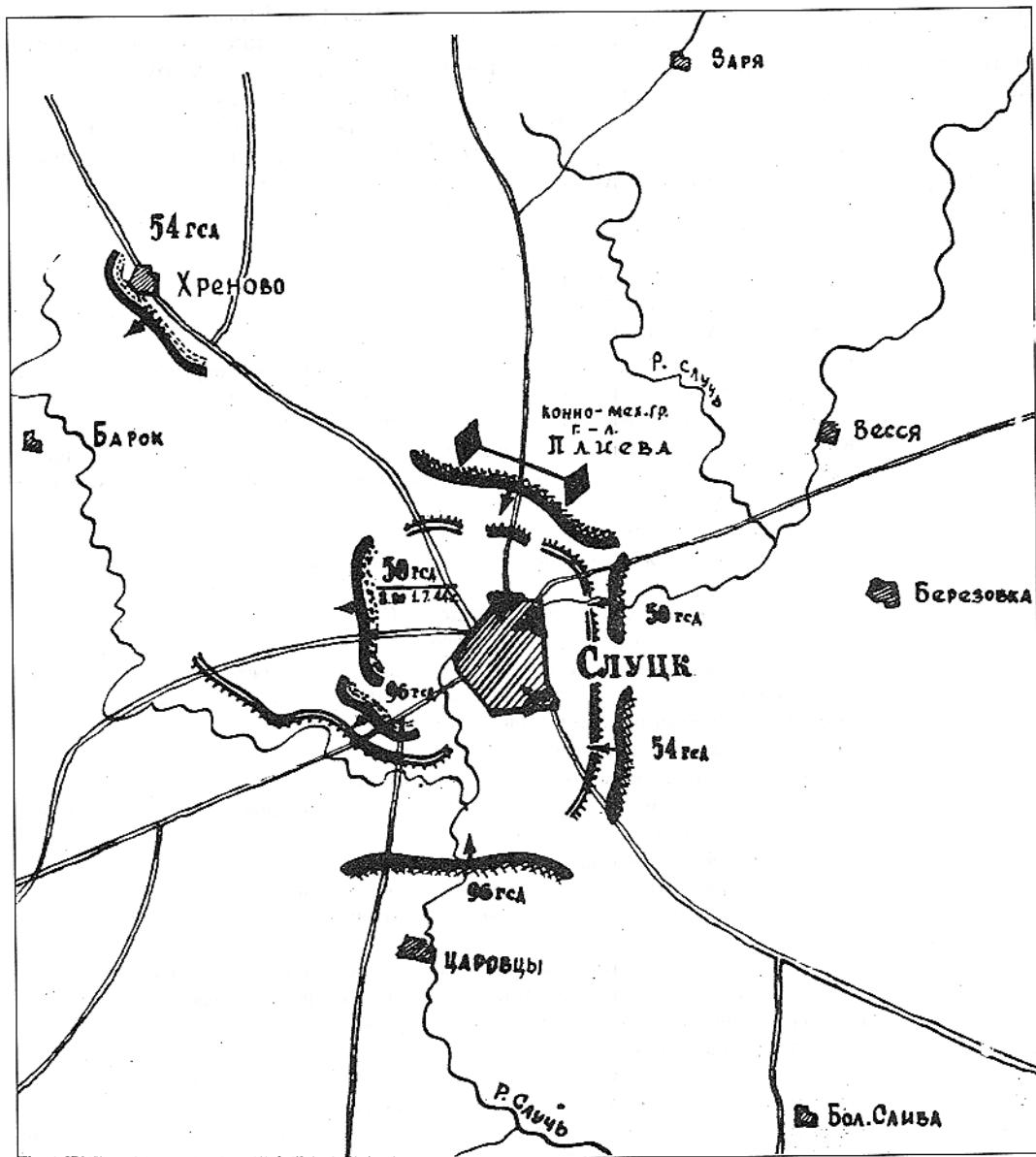

Схема баёў злучэнняў 28-й арміі за г. Слуцк з 29 чэрвеня па 1 ліпеня 1944 г. (Нацыянальны архіў Рэспублікі Беларусь. Ф. 4683. Воп. 3. Спр. 810. Л. 54).

С востока в город ворвались танки 219-й танковой бригады 1-го механизированного корпуса.

Бросая оружие и снаряжение, немцы в панике стали отходить в город, пытаясь укрыться в жилых домах.

Завязался упорный уличный бой.

В 8 часов 13 июня до полка пехоты противника при поддержке огня артиллерии и танков контратаковали наши части на юго-западной окраине города и потеснили части 9-й кавалерийской дивизии к центру города.

На помощь кавалеристам был брошен артиллерийский полк 15-й стрелковой дивизии 18-го корпуса 65-й армии.

Прямой наводкой артиллеристы подбили несколько немецких танков и сильным огнем нанесли большие потери вражеской пехоте. Немецкая контратака захлебнулась.

С северо-востока в город ворвалась 35-я мотострелковая бригада 1-го механизированного корпуса, а с юга Слуцк обошли части 3-го гвардейского стрелкового корпуса 28-й армии.

Атакуемые с нескольких сторон гитлеровцы не выдержали удара и, оставив на поле боя большое количество убитых и раненых, начали отходить на запад.

В 11 часов 30 июня Слуцк был полностью очищен от противника.

Войска 1-го Белорусского фронта продолжали развивать наступление в направлении Барановичи – Брест.

Нацыянальны архіў Рэспублікі Беларусь. Ф. 4683. Вол. 3. Спр. 810. Л. 4 – 8.

Падрыхтаваў У.І.Лемяшонак.

Вызначыліся ў баях

Загадам вярхоўнага галоўнага камандуючага № 0180 ад 5 ліпеня 1944 г. за вызваленне г. Слуцка прысвоена ганаровая найменне «Слуцкіх» часцям і злучэнням:

10-й гвардзейскай Кубанскай (потым Кубана-Слуцкай) казацкай кавалерыйскай Чырвонасцяжнай дывізіі (камандзір палкоўнік Папрыкайла Міхаіл Сямёновіч);

37-й (потым Слуцк-Памеранская) межанізаванай Чырвонасцяжнай брыгадзе (палкоўнік Кулікаў Міхаіл Міхайлавіч);

1-й асобнай знішчальна-процітанкавай артылерыйскай Чырвонасцяжнай брыгадзе (палкоўнік Вахрамеев Іван Міхайлавіч);

218-му штурмавому авіяцыйнаму палку (падпалкоўнік Лысенка Мікалай Калістратавіч);

431-му штурмавому авіяцыйнаму палку (падпалкоўнік Плохаў Павел Герасімавіч);

874-му штурмавому авіяцыйнаму палку (маёр Волкаў Міхаіл Георгіевіч);

53-му асобнаму матарызаванаму пантонно-мастовому батальёну (маёр Арецкі Абрам Майсеевіч);

91-му інжынерна-санітарнаму Чырвонасцяжнаму батальёну (маёр Гогалеў Віктар Лявонцьевіч).

* * *

У баях за Слуцк і населенія пункты раёна ўзнагароджаны ордэнам Чырвонага Сцяга:

9-я гвардзейская Кубанская кавалерыйская дывізія (камандзір Тутарынаў Іван Васільевіч).

219-я Крамянчугская танкавая брыгада (камандзір М.Р.Хлюпін).

Газета паведамляла

У Слуцкім краязнаўчым музее захоўваецца экзэмпляр газеты «Казак-гвардеец» № 64 за ліпень 1944 г., у якой змешчаны артыкулы пра вызваленне горада. Вось як апісвала газета гэту падзею (даеща ў перакладзе на беларускую мову).

СЛУЦК НАШ

Любімая Радзіма сёня пачуе новае паведамленне – Слуцк наш. У дружную

сям'ю савецкіх гарадоў з фашысцкага пекла вяртаецца яшчэ адзін беларускі брат. Слуцк – гэта наша новая перамога па беларускай зямлі. Праследуючы праціўніка, мы імкнёмся наперад і наперад. Ні багністыя балоты, ні шматлікія рэкі і раўчукі, ні дрэнныя дарогі не змаглі спыніць нашага наступаючага парыту. Калі на шляху эскадрана каля вёскі Міхейкі паўстаў узар-

А.А.Гулепін.

ваны мост цераз раку, байцы кінуліся ўплаў. За намі пайшлі кулямётчыкі Тарасава. Не паслужыла рака перашкодай і для мінамётчыкаў і артылерыстай. Працінкі, нечакана захоплены знянацку, панёс цяжкія страты.

СЛАВА ГЕРОЯМ БАЁЎ ЗА СЛУЦК

Каманда падыпила ўшчыльную да горада. Немцы, імкнучыся затрымаць наш імклівы наступ і захаваць у сваіх руках Слуцк, падзягнулі да горада новыя сілы і ўзмацинілі кулямётны і мінамётны агонь.

У баях здабывалі перамогу

Падзеі тых дзён яскрава паўстаюць ва ўспамінах, што пакінулі ўдзельнікі баёў за Слуцк і якія захоўваюцца ў мясцовым краязнаўчым музеі.

«У той перыяд я быў памочнікам камандзіра ўзвода разведкі, — пісаў А.А.Гулепін, былы кавалерыст і жыхар нашага горада. — Перад памі была паастаўлена задача: на подступах да Слуцка любымі шляхамі ўзяць і даставіць у штаб «языка». Была арганізавана спецгруппа, якая ў ноч з 29 на 30 чэрвяня каля Шышчыц разыплася па некалькі чалавек у розных напрамках. Мне, сяржантам Ахтыяму і Фядзюніну давялося праобразца па пярэдні край абароны ворага, якая праходзіла паміж вёсак Васілішкі і Міхейкі. Дапаўлі. Нічога не відаць. Цішыня. Бліжэй да раницы ўзвілася ў неба ракета, высывеціла немца. Праз некалькі хвілін фашисты быў узяты ў палон. Ён паказаў месца абароны, назваў цыркуладную колькасць часцей, тэхніку і іншыя звесткі, якія аказаліся каштоўнымі. У час перабежкі мяніе параніла ў правую руку, адразу я і не зразумеў, што здарылася. За гэту аперацию нас усіх траіх узнародзілі медалямі «За адвагу».

Камандзір гарматы сяржант Ткачэнка па руках выкаціў гармату на адну з вуліц і адкрыў агонь црамой наводкай. Наводчык біў беспамылкова. Атгявыя кронкі немцаў былі знішчаны. Разлік сяржанта Ткачэнкі адным з першых уварваўся ў Слуцк.

У баях за горад Слуцк кулямётчыкі камандзіра т. Андрушчанкі праявілі выключочную адвагу і высокое воіскаве майстэрства.

Немцы імкнуліся спыніць прасоўванне эскадраны нацерад. Адважныя кулямётчыкі тт. Далоцін, Шэлехаў, Гольня, Бабруса выкацілі наперад баявых парадкаў тро стапковыя кулямёты і адкрылі шквальны агонь. Кулямётчыкі забілі 15 гітлераўцаў і 9 узялі ў палон.

Вораг пад націкам нашых коннікаў адступае. Старшына Зубкоў у адным з баёў знішчыў 6 немцаў і разам з сяржантам Шастаковым захапіў у палон 11 гітлераўцаў.

Радавы Курносаў у гэтым жа баі забіў 6 фрыцаў, а яго таварыш баец Рэзван знішчыў 5 гітлераўцаў. Асабліва ў баях за горад вызначыўся камсорг Апрыльчанка. Ён прамой наводкай з гарматы знішчыў тро кулямётныя кронкі ворага.

«Усю ноч 30 чэрвяня 10-я і 9-я кавалерыйскія дывізіі вялі вулічныя баі. Пры ўзаемадзеянні з іншымі часцямі да 11 гадзін рапты 30 чэрвяня Слуцк быў ачышчаны ад ворага. Многа дапамаглі пам авіятары. Наш 40-ы гвардзейскі полк дзейнічаў у авангардзе дывізіі. Кавалеристы прайяўлялі выключную храбрасць і мужнасць. У баі за Слуцк быў цяжка парапенены наш камандзір І.І.Галавапчанка. Праз чатыры дні памёр у шпіталі. Ён быў мужчынам і адважным камандзірам.

За паспяховыя дзеянні ў баях за вызваленне Слуцка 10-й кавалерыйскай дывізіі было нададзена найменне «Слуцкая», а 40-ы кавалерыйскі полк узнагародзілі ордэнам Чырвонага Сцяга» — вось такім запомніўся гэты дзень, 30 чэрвяня, Г.Л.Прыміну, былому начальніку штаба 40-га гвардзейскага Кубанскага палка.

Гапаровае найменне «Слуцкая» было пададзена і 37-й мснавітанай брыгадзе, сярод байшоў якой быў А.А.Шатаеў, які свае ўспаміны даслаў з Новасібірска: «Пасля вызвалення г. Старыя Дарогі мы

накіраваліся да Слуцка. На нашым шляху аказалася невялічкая, але моцна забалочаная рэчка. І, каб неравесці тэхніку, давялося будаваць пераправу. Фарсіраваўшы рэчку, рушылі ў напрамку горада. Танкі і са-маходкі началі абыходзіць горад з права-га боку. У гэты час уварваліся коннікі. Мы ўстанавілі гарматы на ўскрайне горада і адкрылі агонь. Немцы аказалі жорсткае супраціўленне, але ўтрымаць пазіцыі не змаглі. Папёсны вялікія страты, яны ад-ступілі».

«28 чэрвеня 1944 г. камандуючы 28-й арміяй генерал-лейтэнант Лучынскі зага-даў камандзіру нашага палка развіваць наступленне па г. Слуцк — так у 1968 г. пачаў свой ліст да супрацоўніка музея А.В.Гілея, былы слuchапін. — Два дні палаў горад у агні, усё было зацягнута дымам. Уявіце сабе мой стан (не быў я на радзіме з 1938 г.), калі наш полк дасяг-нуў вуліцы Капыльскай, дзе жыў я, пакуль не пайшоў у армию. На браневічку заехаў дамоў. Да мяне кінулася ў абдымкі ста-рэнъская сівая маці. Яна рада была паба-чыць мяне жывым, але сум і боль страты былі на яе твары — пры бамбёжцы быў забіты бацька. І тады я паабіцаў ад-помсціць за ўсе тыя бязлітасныя здзекі ворагаў, што давялося мне пабачыць на роднай беларускай зямлі.

У баях за мой родны горад асабліва вылучылася танковая рота старшага лей-тэнката Захараўа, якая знішчыла ў ву-лічных баях тры фашысцкія гарматы, танк і каля 150 гітлерараўцаў. 30 чэрвеня Слуцк быў вызвалены. Нашаму палку была паставлена задача пасадзіць дэсант пяхоты на танкі і здзейсніць фарсірава-

А.В.Гілея.

ны марш у раён Чырвонай Слабады, злучыцца з партызанамі атрада імя Ка-лініна. Каля в. Цалевічы завязаўся бой, які ішоў каля чатырох гадзін. Там узялі мы ў палон 90 фрыцаў. Потым двое су-так дэйнічалі сумесна з партызанамі... На ўсё жыццё мне запомніліся сустэрэ-чы на роднай зямлі, слёзы радасці і пад-зякі землякоў».

Падрыхтавала В.С.Відлога.

З успамінаў маёра ў адстаўцы Івана Васільевіча Гагарына, удзельніка вызвалення Слуцка

Наступил 1944 г. На территории Бело-руссии полки бригады получили попол-нение, готовились к предстоящим боям. В конце июня из штаба получен приказ о со-вершении рейда по тылам противника вме-сте с 1-й истребительно-противотанковой артиллериейской бригадой. Каждый полк имел свой маршрут, поддерживая меҳбри-гады.

Парад воішаў-вызваліцеляў у Слуцку. 2 ліпеня 1944 г.

I.V. Гагарын.

Нанесенный удар по фашистам в операции «Багратион» заставил их подтягивать свежие силы из глубины обороны. Задача группы — не допускать подхода свежих сил в район бобруйской и минской окруженных группировок противника, разгромить их на пути движения.

Навстречу нам шли вражеские колонны пехоты и танков. Мы часто вступали в бой, как это было в Старых Дорогах, Слуцке, Клецке, Несвиже, Столбцах...

30 июля 1944 г., поддерживая 127-й кавалерийский полк, обойдя Слуцк с севера, занимаем боевой порядок в районе с. Лучники. Наша задача — отрезать отступающие части противника по дороге Слуцк — Синявки.

Южнее с. Лучники ведут упорные бои батареи 1313-го ИПТАП бригады, отражая одну атаку за другой. Это облегчало положение батареи 439-го ИПТАП. В г. Слуцке ведут упорные бои батареи капитана А.Станкевича, М.Потапова, М.Кобзева. Только взвод лейтенанта Н.П.Лещенко уничтожил четыре танка.

За мужество, отвагу и героизм лейтенанту Н.П.Лещенко было присвоено звание Героя Советского Союза, многие воины награждены орденами Отечественной войны. Встреча с Н.П.Лещенко состоялась через 20 лет в апреле 1978 г. В Слуцке и Несвиже мы были в 1979 г., когда отмечалось 35-летие освобождения Белоруссии.

Санінструктор Маша

Яна прыехала ў зялёны старажытны Слуцк разам са сваім аднагалчанамі. Прыехала пакланіца праху загінуўшых землякоў, уваскрэсіць у памяці тэя дні і ночы, калі яна, Маша Ейкіна, камсорт 40-га палка 10-й

сіи. Жители с. Лучники передавали большой поклон семье Тимофея Семеновича Егорова за мужество и отвагу на их земле.

За мужество и отвагу, успешное выполнение задания командования 1-й истребительно-противотанковой артиллерийской бригаде присвоено наименование «Слуцкой», более 2000 воинов награждены орденами и медалями.

Красны маяк. 1980. 21 лют.

З успамінаў Васіля Трафімавіча Папова, былога старшага разведчыка ўзвода 37-й механізаванай брыгады

Да в. Селігра дывізіён рухаўся калонай і ні разу не быў абстраляны праціўнікам.

На ўскрайне вёскі батарэі занялі баявыя пазіцыі. Машины насле разгрузкі снарадаў схавалі за хатамі. Лейтэнант Кастроўчын заняў наглядальны пункт на правым флангу. Разам з ім знаходзіўся і я. Мы добра бачылі ўсю мясцовасць. Праз некалькі хвілін да нас прыйшоў намеснік камандзіра дывізіёна М.Крывалапаў. Яму спадабалася, як мы абсталявалі НП. Правей ад нас знаходзіліся пехаціцы на чале з лейтэнантам. Ён паведаміў Крыволапаву, што яму загадана заняць тут абарону. Тым часам сувязіст Швыроў пайшоў на браць вады з калодзежа, які знаходзіўся на ўскрайне вёскі. Калі ён ужо адышоў ад яго на некалькі крокоў, разарваўся снарад і журавель рухнуў.

І тут началося...

На нас ішлі гітлераўцы. Ішлі ў поўны рост. Камандзір загадаў не страліць, каб падпусціць іх бліжэй. І вось паступіла каманда «Агонь!». Мы адблі варожую атаку.

Не ўсе ўдзельнікі таго бою дайшлі да перамогі. Камандзір дывізіёна Кошалеў і лейтэнант Кастроўчын загінулі. Яны пахаваны ў Слуцку ў брацкай магіле.

гвардзейскай Кубанскай казацкай дывізіі, неадступна следавала за атакуючымі эскадронамі — у такой жа, як у казакоў, цёмна-сіняй з газырамі і чырвоным башльком, чэркесцы, у серабрыстай барашкавай кубанцы.

Алпачыўшы з дарогі, яна выйшла на вуліцу і накіравалася ў цэнтр гарадка. Тут, ля плошчы, у скалечаным снарадамі і мінамі скверыку, яны аддавалі развітальні салют любіміцы корпуса штабной машиныстцы Наташы, камандзіру палка падпалькоўніку Галавашчанку і многім іншым казакам, што загінулі ў баях за гарад.

Плошчу ледзь назірала. Там, дзе быў скверык, цяпер узыўшаўся адміністрацыйны будынак, побач разросся цяністы парк. Марыя Карпаўна прыцішыла крок, у роздуме спынілася перад будынкам.

— Каго вы шукаеце? — спыталася ў яе немаладая жанчына.

— Магілы сваіх казачкоў, — адказала, уздыхнуўшы, Марыя Карпаўна. — Вось тут, дзе дом стаіць, мы іх пахавалі.

Жанчына растлумачыла, што пасля вайны ірах загінуўшых перанеслі на гарадскія могілкі.

Падзякаваўшы, яна пайшла вузкай сцяжынкай да ракі. Прыпамінала той росны чэрвеніцкі ранак 1944 года, калі на досвітку іх полк, спешыўшыся, пайшоў у атаку, вызываючы гэты, ахоплены полымем, задымлены гарад. Раз-праз наятаі варожыя самалёты, з гулкім трэскам ірваліся касетныя асколачныя бомбы. Параненых было шмат: дваццаць пяць казакоў вынесла санінструктар з-пад абстрэлу.

Але ў парапунні з тым, што давялося перажыць у самым пачатку нашага наступлення, той доўгі чэрвеніцкі дзень у Слуцку здаваўся звычайнім. Горш было там, ля Пцічы: яна тры дні заставалася ў лесе з вялікай групай параненых. Збіўшы фапыстаў з занятых рубяжоў, эскадроны паскакалі ўслед за наступаючымі танкамі. Клопаты пра параненых ляглі на плечы санінструктара.

А навокал — пі души. Да бліжэйшай вёскі кіламетраў дзесяць. Канчаліся прафекты, медыкаменты. Але Марыя не пала духам. Карміла, пайлі воінаў, для кожнага знаходзіла супяшальннае слова.

Выратаванне прыйшло на чацвёрты дзень — іх адшукалі разведчыкі адной з вайсковых частцей, што праходзіла паблізу.

А хіба можна забыць той бой пад Баранавічамі, калі на калону казакоў наля-

М.К. Ейкіна.

цела дзвесятка «фоке-вульфаў». Рассеяліся пыл і дым ад бомбаў, а Машы Ейкінай не знайшлі пі сярод забітых, пі сярод параненых. Падумалі — прамое пападанне. Уздыхнулі казакі цяжка — і паскакалі наперад. І рагтам нехта ўбачыў непадалёку ад вялізной варонкі знаёмую кубанку санінструктара. Пачалі разграбаць зямлю — і адкапалі ўжо, здавалася, нежывое цела Машанькі. Урачы далі другую групу ішваліднастці, хацелі дэмабілізаваць. А яна цвёрда адказала: «Калі адправіце — уцякну з дарогі». Вярнулася ў полк, які пасля завяршэння Беларускай наступальнай аперацыі быў у складзе дывізіі перакінуты на Паўднёва-Заходні фронт і граміў акупантам у Румыніі. Зноў пад Марыяй паскрыптуала сядло, шустры копік-мангол бег рысюю па пыльных гасцінцах. Зноў яна чула просьбы параненых: «Машанька, піць!».

І былі яшчэ раненні, былі ўзнагароды. Разам з казацкім корпусам Марыя прыйшла па дарогах вайны ад перадгор'яў Каўказа да залатагаловай Прагі. Пасля Перамогі вярнулася ў ціхі прыязоўскі Ейск, працеваала тут у гарадской паліклініцы. Вярнулася не адна — з сябрам венчаных гадоў, быльм камандзірам медэскадрана, які ў свае дваццаць гадоў быў з сівой галавой — адмечіна страшнай бітвы на Волзе. Яны ажаніліся, гадавалі двух сыноў і былі па-сапрайдшаму ігнораваны. Але раненні, кантузіі не прайшлі бясследна для мужа — праз чатыраццаць гадоў пасля вайны ён памёр. Перад смерцю наказваў Марыі пабываць у Беларусі, на месцах баёў, ускласці вянкі на

А.І.Грынко.

Як вызвалялі Случчыну З ваеннага дзённіка А.І.Грынко

Аляксандр Іванавіч Грынко — былы начальнік інжынернай службы 37-й механізаванай брыгады, падпалкоўнік у адстаўцы, ваенны гісторык з г. Варонежа. Урыўкі з дзённіка даюшца ў перакладзе на беларускую мову.

Чацвер, 29 чэрвяня 1944 г. Нашы мотастралковыя батальёны паспяхова ідуць наперад. Яны абыходзяць праціўніка і цераз балота выходзяць па свае напрамкі. Атрымана радыёграма ад Гаркавага. Яго батальён авалодаў населенымі пунктамі ў пяці кілометрах па паўднёвы захад ад Слуцка. Брыгада ідзе на даламогу пяхоце.

Вораг аказвае моцнае супрэціўленне. На нашых адкрытых флангах успыхваюць сутычкі. Чакаць падыходу іншых частей корпуса нельга. Праціўнік яшчэ больш замацоўваецца. Нашы падраздзяленні адбіваюць контратакі фашистаў і частойліва рухаюцца да Слуцка.

Першымі за ўскрайні горада зачапіліся разведчыкі. Як заўсёды вызначыліся кавалеры ордэна Славы Іван Лямцаў і Мікалай Носала. Старши лейтэнант Ганчароў ужо дапрасці «языкоў». Камандзір брыгады задаволены каштоўнымі звесткамі.

— Не забудзь прадставіць разведчыкі да ўзнагароды, — гаворыць камбрый старшаму лейтэнанту. — Есць у іх узнагароды?

— Крыху ёсць, — гаворыць Ганчароў.

— У старшага сяржанта Лямцева чатыры ордэны, у Носала — 2.

— І за Слуцк належыць, — радыруе малодшы лейтэнант Наджаф Рафіеў. Яго экіпаж у складзе Мікалая Паўленкі, Івана Грышына і Пятра Салёна першым праб-

магілы загінуўшых аднапалчан. І яна выканала яго наказ.

...Моўчкі, у глыбокім задуменні яна стаяла ля брацкай магілы. А навокал шумела жыццё. З чыгуначнай станцыі даносіліся гудкі паравозаў — яе клікалі дарога, дом, далёкі гарадок на Кубані, што навекі парадніўся для яе з горадам на Случы.

М.А.Тычына.

Работніца і сялянка. 1975. № 3.

раўся ў горад. За галоўным танкам рухаюцца іншыя.

Горад ёсьць горад. Манеўр абмежаваны, бачнасць таксама. А гітлерараўцы ўвесе час контратакуюць. Начны бой разгараецца. Камбрый звязваецца з генералам С.М.Крывашэнім, дакладвае абстаноўку. Пачынаецца падрыхтоўка да ражаючага штурму Слуцка.

Пятніца, 30 чэрвяня 1944 г. Гітлерараўцы прыкладвалі ўсе намаганні, каб затрымаць наступленне савецкіх войскаў і ўтрымліваць у сваіх руках Слуцк. Напярэдадні вечарам ворагу ўдалося затрымаць нашы перадавыя падраздзяленні ў паўднёва-ўсходній частцы горада. Але за ночь многае змянілася. Да пярэдняга краю падышлі асноўныя сілы конна-механізаванай групы. Коннікі фарсіравалі Случ у радзе месцаў.

На зорку, пасля кароткага агнявога налёту, Слуцк быў атакаваны з трох напрамкаў. Дзеянні наземных войскаў падтрымліваліся авіяцыя. Дружнымі намаганнямі танкісты, коннікі і стралкі ачышчалі вуліцы ад захопнікаў.

10 гадзін раніцы. Усходняя частка горада ў нашых руках, а баі ў правабярэжных кварталах яшчэ працягваюцца. Там пакуль яшчэ мала нашых танкаў, а пераправа іх цераз Случ праходзіць у складанай абстаноўцы: б'юць варожыя кулямёты, гарматы і мінамёты.

...Іду па цэнтральнай вуліцы. Яна ўжо запоўнена жыхарамі. Бой у заходній частцы яшчэ працягваецца, але горад ужо святкую сваю перамогу. На вуліцах ста-

ла яшчэ больш жыхароў, партызан, вясёлы гоман, смех, песні. З'явіліся кінааператары.

Вызваленне Слуцка — важная старонка ў баявым летапісе нашых воінаў. Наперадзе повны задачы. Камбрыг нацэльвае перадавы падраздзяленіі на Агароднікі і Селішча. Ганчароў арганізуе разведку на значную глыбіню. Нас цікавіць рэчка Лакнэя. Ганчароў задаволены сваімі разведчыкамі. А вось лейтэнант Саканян заклапочаны. Яму прапанавалі прыняць роту ўпраўлення. Саканян просіцца: «Пакіньце мяне ў танку, у мяне фашысты забілі брата. Я павінен адпомсіцца».

Настрой у воінаў баявы. Гэта адчуваецца і на пасяджэнні партыйнай камісіі. На апошнім пасяджэнні было прынята ў партыю 14 чалавек.

Позна вечарам я выбраўся на заходнюю ўскраіну горада. Чуюцца выстралы, гарашы некалькі дамоў. На слухах таблічкі. На іх указаны маршруты. Праціўнік замацаваўся на шашы Слуцк — Баранавічы, аказвае моцнае супраціўленне і на суседніх участках. Патрабуецца сур'ёзна падрыхтоўка...

Субота, 1 ліпеня 1944 г. У 16 гадзін пакідае горад наша штабная машина. Перадавы падраздзяленіі ўжо выйшлі да Лакні. Ёсьць магчымасць паміж населенымі пунктамі Агароднікі, Маглыши прарваша ў тыл ворага. Перадавы атрад на чале з палкоўнікам Якаўлевым ушчыльнуў падышоў да вёскі Селішча, але быў спынены моцным агнём.

Пасля артылерыйскага аблева атакі Аляксандра Гаркавага разам з танкістамі пайшлі ў атаку. Пад вечар гітлераўцы былі выбіты з Селішча.

Гітлераўская артылерыя вядзе моцны агонь па скрыжаваніі дарог, што па поўдзень ад шашы. Мабыць, фашысты збіраюцца контратакаваць. Улічваючы абставіны, а таксама тое, што ў танкістаў на зыходзе боепрыпасы, перадавы атрад перайшоў да абароны.

Палкоўнік Кулікаў прымае рашэнне накіраваць у Селішча артылерыйскі дывізіён Кошалева. Гэта было своечасова. Калі гітлераўцы перайшлі ў контратаку, артылерысты паказалі сапраўднае майстэрства, а Кошалец — уменне кіраваць агнём. У гэтым бай вызначыліся нашы байцы Аметаў, Зуеў, Папоў, Аргуноў і іншыя.

Добра паказалі сябе і стралкі батальёна А.Гаркавага. Яны праявілі стойкасць у абароне.

Рашучча павёў байцоў у штыкавую атаку на партторг батальёна Назарчук. Ён загінуў у гэтым бай. Вызначыліся і байцы лейтэнанта П.Бабаткова. Фашысты павярнулі назад, адышлі пад прыкрыццем агню сваіх танкаў, якія стаялі ў балоцістай нізіне.

Варожыя танкі не адважыліся прыціці цераз балота, але калі дзвюх рог аўтамагчыкаў абышлі нашы стралкоўцы з фланга і прарваліся да агнявых пазіцый артылерыстаў. Пачаўся жорсткі бой. Нашы воіны контратакавалі ворага.

Бой заціхаў. Гітлераўцы адыходзілі. У гэтай гарачай сутычцы вызначыліся ўсе воіны. Як заўсёды трапны вёў агонь ветэрэн дывізіёна наводчык гарматы трэцій батарэі сяржант В.Аўтка. Насядаўшы гітлераўца ён сустракаў не толькі снарадамі, але і гранатамі. Па-геройску змагаліся разлікі сяржанта Ільяса Агрэўліна і старшага сяржанта Мікалая Сусліка.

У разгар бою шафёр радавы Ф.Нежыскі прарваўся праз варожы агонь і даставіў снарады на пазіцыю другой батарэі. Калі ж вораг перайшоў у атаку, агнём з аўтамата Фёдар Рыгоравіч забіў трох гітлераўцаў.

Бястрапна дзейнічала санінструктар дывізіёна Соф'я Кірачко. Яна перавязвала параненых, падносіла боепрыпасы. У самым пачатку бою ў цяжкім становішчы аказаўся ўзвод упраўлення трэцім батарэі на чале з А.Л.Шагіным. Воіны былі акружаны ворагам, але мужна адбіваліся, працягвалі карэкіраваць агонь батарэі. Мужнасьць праявіў камандзір разведкі Шата Аруджашвілі.

Стралкі Гаркавага і артылерысты Кошалева адбілі атакі ворага і ўтрымалі свае пазіцыі. Хутка ў Селішча ўвайшлі падраздзяленіі танкавага палка, якім камандаваў І.Ліўшыц. Танкісты пайшлі ў атаку. У кустах за балотам успыхнула гарачая сутычка. Была яна нядоўгай. Пакінуўшы на полі бою 2 танкі, 4 гарматы, 5 грузавікоў, шмат мінамётаў, кулямётаў і іншай зброі, некалькі дзесяткаў забітых і параненых, фашысты адступілі.

Змяркалася, калі аб выніках бою за Селішча далажылі палкоўніку Кулікаў. Камбрыг быў задаволены.

Зламаўшы супраціўленне ворага, брыгада пайшла наперад. Пакідаем шашу. Ідзём управа па паўночны захад. За поч нашы воіны выбілі гітлерараўцаў з пекалькіх на-

селеных пунктаў. Затым брыгада сляшаецца да в. Леніна. Там р. Морач, забалочаная мясцовасць — добры рубеж для абароны. Трэба апярэдзіць праціўніка.

Гэта незабыўна

З успамінаў Рыгора Віктаравіча Родчанкі, былога партызана брыгады імя М.В.Фрунзе, жыхара Слуцка

Чэрвеньскія дні 1944 г. Ніколі іх не за-быць. Прыйшоў доўгачаканы час вызвалення Беларусі.

Пасляховае наступленне нашых войскаў з раёна Бабруйска акрыліла партызан брыгады імя М.В.Фрунзе. Яны стараліся як мага лепші дапамагчы савецкім воінам. Камандзіру пашага атрада была паставлена задача рухацца па ўсход, захапіць пера-праву па р. Пціч і ўтрымліваць яе да падыходу часцей Чырвонай арміі. Пакуль мы ішлі ў пепым страй, разведчыкі далажылі, што савецкія воіны ўжо фарсіравалі Пціч. Тады камандзір атрада А.Фамін загадаў павярнуць на Кучына, каб атакаваць варожыя часці, якія адступалі па шашы Масква — Варшава. Ноччу атрад падышоў да дарогі. Яна была забіта адступаючымі ка-лонамі ворага. Партызаны абстралялі гітлерараўцаў. Яны панеслі немалыя страты.

Раніцай мы даведаліся, што ў в. Волашава — у 5—7 кіламетрах ад нас — ужо савецкія воіны. А 28 чэрвеня ў раёне Амговіч мы сустрэліся з перадавым атрадам

копца-механізаванай групы генерала І.А.Пліева. Радасная сустрэча. Камандзір атрада сказаў, што хутка тут будзе пра-джаць генерал І.А.Плісю. Праз некаторы час сапраўды паказаўся «віліс» і бранявік. З машыны выйшаў генерал. Фамін дала-жыў. І.А.Пліеву спадабалася, што Фамін, у мінулым кавалерыст, быў у казацкай форме.

— Садзіся, казак, да мяне, — прапана-ваў І.А.Пліеў.

Разам паехалі ў в. Ізбудзінча. Затым генерал папрасіў даць партызана, які добра ведае Слуцк і сістэму абароны горада. Выбар камандзіра атрада выштаў на Ляўончыка.

Пасля вяртання ў атрад А.Фамін зага-даў рухацца да Слуцка. У горадзе нам ужо не давялося змагацца супраць ворага. Воіны Чырвонай арміі зрабілі свою справу — вызвалілі Слуцк.

Многія партызаны ўліліся ў рады Чырвонай арміі. Іх шлях ляжыў па заход. Многа гадоў прайшло з тых памятных дзён. Але заўсёды успамінаю хвалючую сустрэчу партызан з воінамі-пліеўцамі на слуцкай зямлі.

Да роднага дому

З успамінаў Героя Сацыялістычнай Працы Анатоля Ігнатавіча Дубоўскага, былога камандзіра эскадрона, удзельніка вызвалення Слуцка

Мне пашчаслівіла аказацца ў радах вызваліцеляў Слуцка. Гэта прыемна было

А.І.Дубоўскі.

мне тым больш, што я ўраджэнец суседняга, былога Старобінскага, раёна. Камандаваў тады, у грозным 1944 г., 3-м эскадронам 36-га гвардзейскага казацкага палка 4-га кубанская казацкага корпуса конна-механізаванай групы генерала І.А.Пліева. Адразу наш полк і суседзі паспрабавалі вызваліць Слуцк пррама па шашы з боку Старых Дарог. Нямецка-фашысцкая захопнікі з гэтага боку добра ўмацаваліся. Тады мы вырашылі абысці горад справа. Мой эскадрон атрымаў задачу выйсці на ўскраіну в. Васілінкі, міма вясковых могілак, і рушыць у напрамку на млын «Прагрэс» (цяпер млынкамбінат № 6). На могілках у немаў-

аказаліся 2 кулямётныя кропкі, на якія мы нарваліся нечакана. Гэта пам каштавала 8 чалаеўчых жыццяў. Але казакі імклівай атакай падавілі абседзве кулямётныя кропкі і знішчылі там фашыстаў. Гэта было 28 чэрвеня. 29 чэрвеня байцы майго эскадрона выйшлі да млынкамбіната і завязалі з ворагам вулічныя баі, якія працягваліся амаль суткі. 30 чэрвеня мы рушылі далей на захад, у напрамку г. Баранавічы. Многа байцоў майго эскадрона праявілі асаблівую

мужнасць і адвагу ў баях за Слуцк. Так, камандзір кулямётнага ўзвода Федарчук з чатырма салдатамі перабіў разлікі 8 фашистскіх мінамётаў. За гэта ён быў узнагароджаны ордэнам Чырвонага Сцяга. Казакі эскадрона ў баях за Слуцк знішчылі каля сотні фашыстаў, 8 кулямётных кропак і ўзялі ў палон 117 гітлерараўцаў. Усяго за баі за Слуцк былі ўзнагароджаны ордэнамі і медалямі 12 чалавек з эскадрона. Мне тады ўручылі ордэн Чырвонай Зоркі.

Танкісты 219-й брыгады

Летам 1944 г. 219-я танкавая брыгада перадысласцьцяравалася на беларускую зямлю. Перад начаткам наступальнай апераціі «Баграціён» яе камандзіру палкоўніку М.Р.Хлюпіну стала вядома, што танкісты будуць дзеянічаць у складзе конна-механізаванай групы генерала І.А.Пліева.

У ноч на 27 чэрвеня 1944 г. М.Р.Хлюпін атрымаў загад здзейсніць марш уздоўж р. Пціч у напрамку Жавалнец — Старыя Дарогі. Гэту задачу танкісты выканалі. Далей быў шлях на Слуцк.

Раку Случ танкістам адрозу фарсіраваць не ўдалося. Аднак дзякуючы дружнай рабоче сапёраў, усіх воінаў брыгада пера-правілася на другі бераг. Танкавы батальён Я.К.Ільіна дзеянічаў сумесна з батальёнам Героя Савецкага Саюза старшага лейтэнанта П.С.Кітчанкі ў першым эшелоне і наступаў на паўднёва-ўсходнюю частку Слуцка. У гэтых баях за Слуцк асабліва вызначыліся:

Абдул-аглы Шаўкот Асманавіч, нарадзіўся ў 1921 г. у Грузії, камандзір узвода, малодшы лейтэнант. У час атакі ён асабіста знішчыў 20 гітлерараўцаў і 2 аўтамашыны. Калі праціўнік не вытрымаў і пачаў спешна адыхаці, Абдул-аглы ў складзе свайго ўзвода ўварваўся ў цэнтр горада, заняў абарону і на працягу гадзіны стрымліваў націск праціўніка, не даў ворагу ўзарваць мост цераз р. Случ. За гэты бой адважны баец быў узнагароджаны ордэнам Чырвонага Сцяга.

Алтынаў Мікалай Мікалаевіч, нарадзіўся ў 1924 г. у Зеленадольскім раёне, Татарстан, механік-вадзіцель. З баямі па танку прыйшоў звыш 400 км, знішчыў вялікую колькасць жывой сілы і тэхнікі праціўніка. У прадстаўленні камандавання 219-й

танкавай брыгады ад 18.7.1944 г. да ўзнагароды М.М.Алтынава медалём «За адвагу» запісаны: «В боях с немецкими захватчиками за г. Слуцк 29—30.6.1944 г. тов. Алтынов проявил мастерство вождении танка, мужество и отвагу. За овладение городской площадью противник бросил большие силы артиллерии и минометов. Танк, где механиком-водителем был Алтынов, ворвавшись на площадь был встречен шквальным артиллерийско-минометным огнем. Алтынов, маневрируя танком, занимал выгодные рубежи, давал возможность уничтожать технику и живую силу противника. В том бою экипаж танка уничтожил: артиллерийскую батарею, 2 пулемета и до 20 солдат и офицеров противника, дав возможность нашим автоматчикам очистить площадь».

У 1945 г. М.М.Алтынаву было прысвоена званне Героя Савецкага Саюза.

Кітчанка Павел Сямёновіч, парадзіўся ў 1913 г. на Украіне. Герой Савецкага Саюза, камандзір 1-й роты, старши лейтэнант. 29 і 30 чэрвеня 1944 г. за вызваленне Слуцка ўмела і адважна кіраваў босем. Яго рота падбіла танк, знішчыла 4 пушки, 2 мінамёты, 9 станковых кулямётаваў, 8 аўтамашын, 75 салдат і афіцэраў ворага. Асабіста Кітчанка знішчыў пушку і 2 станковыя кулямёты, за што быў ўзнагароджаны ордэнам Айчыннай вайны I ступені. Пасля вайны жыў у г. Василькоў Кіеўскай вобл.

За вызваленне Слуцка ордэнамі і медалямі былі ўзнагароджаны многія салдаты, брыгада ўдастоена ордэна Чырвонага Сцяга.

Далей шлях брыгады ляжаў на Слонім. Жорсткія баі ішлі на р. Шчара. У гэтых

баях палкоўнік Хлюпін быў смяротна падаранены. Танкісты пайшлі далей на заход. Яны пакляліся адпомсціць за смерць камандзіра — і слова стрымалі. 219-я Кра-

мянчугская танковая брыгада была ўдастоена ордэна Суворава, Кутузава і Багдана Хмельніцкага ІІ ступені.

Падрыхтавала В. С. Відлога.

Толькі наперад!

З успамінаў В. Навумава, былога механіка-вадзіцеля танка, удзельніка вызвалення Слуцка

Лета 1944 г. У газетах — пераможныя зводкі Саўінфармбюро. Велізарнае жаданне як мага хутчэй і самому прыняць уздел у наступальных баях, гнаць ворага з роднай зямлі.

...Камандзір брыгады гвардыі палкоўнік М. М. Кулікаў зачытаў загад камандавання. Нам даручалася прарваць абарону ворага па напрамку галоўнага ўдару 1-га Беларускага фронту і развіваць наступленне ў абыход Бабруйска па Слуцку.

Чэрвень стаяў сонечны, гарачы. Нават поччу ў танку было горача. Наступленне пачалося 24 чэрвеня. Артылерыя і пяхота прарвалі абарону ворага і на наступны дзень раніцай наша брыгада ўвайшла ў прарыў. Вораг адыходзіў па дарогах і пералесках. Немцы палілі вёскі, узвывалі масты. За першы дзень наступлення мы прасунуліся на 25 кілометраў і спыніліся перад в. Селіщча, што на Старадарожчыне. Тут працёнік займаў выгадны рубеж абароны. Атака ў лоб магла прывесці да вялікіх страт. Камандзір брыгады М. М. Кулікаў вырашыў з фронту толькі дэманстраваць наступленне, а галоўныя сілы кінуць у абыход. Дрыжэла зямля, выстралы танковых пушак зліліся ў кананаду. Вораг быў разбіты, рассеяны і зішччаны, вёска вызвалена, а танковая лавіна рушыла далей, наперад.

На досвітку наступнага дня разведвальная група старшага лейтэнанта Г. Грыгаровіча (наш танк уваходзіў у яе) на вялікай хуткасці ўварвалася ў населены пункт Гарадок. У гэты ж дзень другі атрад брыгады перарэзаў шашу Бабруйск — Слуцк. Бабруйская групоўка трапіла ў акружэнне і была часткова знігчана, часткова ўзята ў палон.

Баявыя дзеянні вяліся на лясіста-балоцістай мясцовасці. Мы праследавалі ворага. Лейтэнант Мікалай Маўрын вёў агонь на хаду. Нечакана танк страйці хуткасць і начаў асядаць. Я выключаю рухавік. Потым

зноў уключаю, спрабую выбрацца з балота. Танк яшчэ глыбей асядае. Пачала прасочвацца вада. А танк, які страйці ход, — гэта мішень. Павышаўзлі пямецкія аўтаматыкі, ускарабкаліся на танк. Стukaюць па брані ботамі. Камандзір радзіруе на камандны пункт танковага палка аб складанай сітуацыі. Ужо сцямнела, а немцы не пакідаюць нас. І данамогі няма. У немцаў на наша пічасце над рукой не аказалася процітанковых гранат. А іх аўтаматыя чэргі па назіральных шчылінах не прычынілі нам шкоды. Але нервовае напружанне было вельмі вялікім.

Ледзь начало відпець, як зараўлі танкавыя маторы. Нашы! Два танкі з вялікай цяжкасцю выцягнулі нас з балота. Мы былі бязмежна пічастыя. Адчувалі сябе, як бы зноў парадзіліся на свет. Свой танк замаскіравалі на ўскрайку лесу. Ноч прыйшла спакойна, а раптай у блакітным небе з'явіліся два нямецкія самалёты-разведчыкі. Спачатку яны ішлі на вялікай вышыні, потым сталі зніжацца. Відаць, западозрілі пітосцы. Камандзір танка прыпаў да зенітнага кулямёта. Калі адлегласць да бліжэйшага самалёта зменілася метраў да 800, М. Маўрын націснуў на гашэтку. Самалёт задыміўся. Мы кінуліся гушкаць лейтэнанта. Не вельмі часта танкістам удаецца збіць самалёт, асабліва асцярожнага разведчыка.

Між тым наступленне на Слуцкім напрамку развівалася паспяхова. Вельмі вялікай была першапачатковая сіла ўдару. Кінутым на абочынах дарог і прама ў балотах гарматам, аўтамашынам, бронетранспарцёрам ворага не было каща. Разгром захопнікаў быў поўны. Радасць перамогі перапаўняла нашы сэрцы. Людзі сустракалі нас хлебам-соллю, твары іх свяціліся радасцю, а па вачах былі слёзы шчасця. У мяне ў памяці многа такіх малюнкаў, аў іх пельга забыць. Яны і цяпер успізываюць у памяці, і адчуваеш: жыццё пражыта не

дарэмпа, засталіся добрыя справы — і ратныя, і мірныя.

30 чэрвеня наша брыгада фарсіравала р. Случ і мой танк у ліку першых уварваўся ў палаючы Слуцк. Мы ўзялі вялікія трафеі і многа палонных.

Ішлі ў бой гвардзейцы

З успамінаў А.Хандогі, удзельніка вызвалення Слуцка

Раніцай 27 чэрвеня папы войскі авалодалі Глускам. Вораг панёс вялікія страты ў тэхніцы і жывой сіле і быў вымушаны адъехаць па Слуцку.

Пасля кароткай артылерыйскай падрыхтоўкі нашы воіны атакавалі гітлераўцаў, якія заселі на подступах да горада. Затым разгарнулася вулічныя баі, у ходзе якіх многія гвардзейцы праявілі адвагу смеласць і майстэрства.

На адной з вуліц прасоўванне стралковай роты лейтэнанта Д.А.Тарасава было затрымана агнём кулямётава, устаноўленых у вокнах. Лейтэнант загадаў радавым М.Г.Рубаху, Е.В.Пятрову і яшчэ некалькім гвардзейцам знішчыць агнявыя кропкі. Байцы пашаўзлі наперад, хаваючыся за кустамі і дрэвамі, паблізіліся да будынка і кінулі ў акно гранаты. Так яны паступілі і з паступнай агнявой кронкай. За праяўленую адвагу ў баях за вызваленне Слуцка М.Рубаха і Е.Пятру ўзнагароджаны ордэнамі Чырвонага Сцяга.

Героі-визволіцелі

ГУБІН Андрыян Макаравіч, Герой Савецкага Саюза (20.12.1943). Нарадзіўся 12.6.1913 г. у в. Аляксееўка Тачынскага р-на Алтайскага краю. Працаўваў механізтаром у камлаге. У Чырвонай арміі з 1941 г. На фронце ў Вялікую Айчынную вайну з ліпеня 1941 г. Закончыў курсы малодых лейтэнантаў у 1942 г. Змагаўся на Сцяпным фронце. Асабліва вызначыўся пры вызваленні Украіны і фарсіраванні Днепра ў раёне Краменчуга. Троічы быў паранены. Пасля шпиталя зноў фронт. Мужнасць і адвагу праявіў і пры вызваленні Случчыны. 30.1.1944 г. рота аўтаматчыкаў, камандзірам якой быў А.М.Губін, вяла жорсткія баі каля в. Покрапава. Гэта быў апошні бой героя. Пахавалі камандзіра роты разам з шасцю аўтаматчыкамі непа-

За Слуцкам немцы аказвалі ўпартасць супраціўленне. Каля в. Леніна іх часці занялі раней падрыхтаваную абарону. Пасля кароткага жорсткага бою вёска была вызвалена.

У другім раёне горада ў гэты ж самы час рота старшага лейтэнанта А.І.Цоліна, якая прарабвалася ў размяшчэнне прапоршчыка, выйшла на адну з вуліц, дзе стаялі варожыя танкі. Экіпажы знаходзіліся каля машын, рыхтаваліся ўступіць у бой. Гвардзейцы атакавалі іх і захапілі чатыры танкі. Яшчэ дзве машыны на рахунку ўзвода аўтаматчыкаў лейтэнанта Г.В.Дыкіна.

Рашуча дэйнічалі на вуліцах Слуцка старшы сяржант П.Ф.Гаваруха і яго падначаленія. Агнём з аўтаматаў і кулямёта яны знішчылі разлік двух гармат.

Вялікую дапамогу гвардзейцам і коннікам-пліеўцам аказалі партызаны брыгады імя Фрунзе і Чкалава. Яны захоплівалі масты, пераправы, утрымлівалі іх да падыху нашых часцей. Партызаны былі добрымі праваднікамі. Па лясах і балотах яны выводзілі перадавыя атрасы па шляхі адходу ворага і разам з воінамі грамілі яго.

далёку ад месца баёў, каля пашы Мінск — Слуцк. На брацкай магіле пастаўлены помнік — скульптура воіна з апушчаным аўтаматам. На радзіме героя таксама пастаўлены помнік. У Слуцку адна з вуліц носіць яго імя. Узнагароджаны ордэнамі Лепіна, Чырвонага Сцяга, Айчынай вайны I ступені.

КАСЦЕРЫН Сямён Пятровіч, Герой Савецкага Саюза (25.9.1944, пасмяротна). Нарадзіўся 25.11.1924 г. у в. Касцяраты Яранскага р-на Кіраўскай вобл. Закончыў школу, працаўваў у камлаге. У Чырвонай арміі са жніўня 1942 г. Закончыў школу сяржантава. На фронце з мая 1943 г. Камандзір гарматы. У баі над Слуцкам у чэрвені 1944 г. разлік гарматы пад камандаваннем Касцерына знішчыў 4 танкі

А.М.Губін.

С.П.Касцерын.

М.П.Лешчанка.

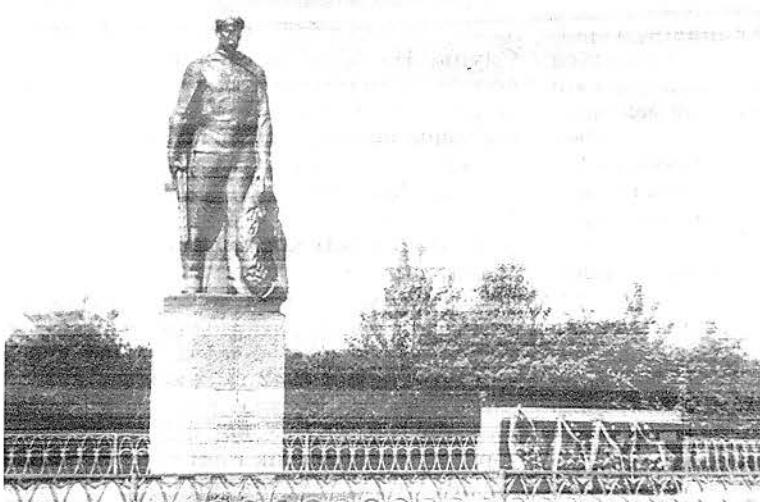
Н.Р.Рафіеў.

праціўніка. 27.7.1944 г. у няроўным бай з 18 варожымі тапкамі на паўночны захад ад Брэста камандзірам асабіста былі падбіты 3 танкі. У гэтым бай Касцерын загінуў. Узнагароджаны ордэнам Леніна, медалём.

Пахаваны ў в. Вілянава. У гонар героя названа вуліца ў г. Ярапск.

ЛЕШЧАНКА Мікалай Паўлавіч, Герой Савецкага Саюза (25.9.1944). Нарадзіўся 23.2.1923 г. у г. Харкаў. У Чырвонай арміі з ліпеня 1941 г. У 1943 г. закончыў Сумскае артылерыйскае вучылішча. З мая 1943 г. па Цэнтральным, Бранскім, 1-м і 2-м Беларускіх фронтах. Камандзір агнявога ўзвода знішчальнага пропітанкавага артылерыйскага палка лейтэнант М.П.Лешчанка вызначыўся ў Беларускай аперацыі. У баях за Слуцк агнём з гарматы знішчыў 2 станковыя куляметы і мінамётную батарэю ворага. 3.7.1944 г., калі батарэя папала ў засаду на ўскрайне Нясвіжа, з гарматы падбіў 2 танкі праціўніка, 5 прымусіў павярнуць назад, з гарматным разлікам суткі ўтрымліваў рубеж. У 1967 г. закончыў Цэнтральныя артылерыйскія афіцэрскія курсы. Падпалкоўнік, да 1972 г. служыў у Савецкай арміі. Ганаровы грамадзянін г. Нясвіж. Жыве ў Харкаве. Узнагароджаны ордэнамі Леніна, Чырвонай Зоркі, Айчыннай вайны I ступені, медалямі.

РАФІЕЎ Наджаф-кулі Раджабаліаглы, Герой Савецкага Саюза (26.9.1944). Нарадзіўся 21.4.1912 г. у г. Ардубад Нахічэванскай вобл. (Азербайджан) у сям'і рабочага. Працаваў на кокана-насеннія станцыі. У Чырвонай арміі з 1935 г. З 1941 г. па Паўднёва-Заходнім, Паўночна-Каўказскім, 1-м Беларускім фронтах. Прыймаў удзел у Беларускай аперацыі,

Брацкая магіла савецкіх воінаў у в. Покрашава каля шашы Мінск — Слуцк. Сярод пахаваных тут — А.М.Губін.

вызначаўся ў баях за Случчыну. Малодшы лейтэнант, танкіст Рафіеў у бай замяне піараленага камандзіра танкавай роты. Пад яго камандаваннем байцы імклівым рыйком авалодалі пераправай цераз Пціч, перарэзалі шашу Бабруйск — Слуцк, вызвалілі в. Гарадок калія Бабруйска і в. Леніна непадалёку ад Слуцка, захапілі 76 аўтамашын з ваеннымі грузамі і 2 легкавыя, 6 матацыклаў, 2 склады з гаручым, 2 з харчамі, знішчылі 30 аўтамашын, абоз, З процітанкавыя гарматы. Да 1959 г. Рафіеў служыў у Савецкай арміі, быў маёрам. Потым працаваў у таксаматорным парку г. Баку. Узнагароджаны ордэнамі Леніна, Чырвонага Сцяга, Чырвонай Зоркі (тройчы), медалямі. Памёр 24.12.1970 г. На радзіме паставлены бюст героя, у яго гонар названы вуліцы ў Ардубадзе і Мінску.

ХОЦІМСКІ Мікалай Васільевіч, Герой Савецкага Саюза (6.4.1945). Нараадзіўся

27.2.1903 г. у г.п. Шарашова Пружанскаага раёна. З 1920 г. у Чырвонай армії. Удзельнік грамадзянскай вайны. Закончыў Ваенную акадэмію матарызациі і механізацыі РСЧА (1936). На фронце з лістапада 1941 г. Удзельнік баёў пад Москвой, Варонежам, Сталінградам, вызвалення Украіны, Беларусі (непасрэдна гарадоў Слуцка, дзе асабліва вызначаўся, Баранавіч, Слоніма), Польшчы. Камандзір механизаванай брыгады, палкоўнік М.В.Хоцімскі вызначаўся пры вызваленні Польшчы. У час зімовага наступлення 1945 г. брыгада з баямі праішла ад Віслы да Одэра, вызваліла больш за 300 населеных пунктаў. Да 1953 г. служыў у Савецкай арміі. Ганаровы грамадзянін г. Пружаны. Узнагароджаны ордэнамі Леніна (двойчы), Чырвонага Сцяга (тройчы), Суворава II ступені, Айчынай вайны I ступені (двойчы), Чырвонай Зоркі, зарубежным, медалямі. Жыў у Москве. Памёр 25.11.1986 г.

Документы сведчаць

З ПАЛІТДАНЯСЕННЯ НАЧАЛЬНИКА ПАЛІТАДДЗЕЛА 28-Й АРМІІ ПАЛКОЎНІКА ЯГОРАВА НАЧАЛЬNIКУ ПАЛІTУПРАЎЛЕННЯ 1-ГА БЕЛАРУСКАГА ФРОНТУ ГЕНЕРАЛ-МАЁРУ ГАЛАДЖАВУ

... 48-я гвардейская стрелковая дивизия получила новое пополнение в количестве 392 чел. Все они жители Слуцкого района Минской обл., белорусы, все годные к пессению строевой службы...

С 26 на 27 июля новое пополнение было введено в боевые порядки, а 30 июля участвовали в форсировании Западного Буга. В первых же боях люди показали себя с самой лучшей стороны.

Выходы:

1. Политико-моральное состояние вновь призванных с освобожденной территории Восточной Белоруссии вполне здоровое. Каждый из них много испытал от фашистских оккупантов и готов отомстить им с оружием в руках...

*Цэнтральны архіў Міністэрства абароны Расійскай Федэрациі. Ф. 233. Вол. 2374.
Спр. 41. Л. 197 — 198.*

З ПАВЕДАМЛЕННЯ ГРЭСКАГА РАЙКОМА КП(б)Б МІНСКАМУ АБКОМУ КП(б)Б

17 ліпеня 1944 г.

Грэсский РК КП(б)Б и редакция районной газеты «Сталинец» сообщают Вам, что со времени освобождения района от немецко-фашистских захватчиков редакция районной газеты проделала следующую работу:

1. Выпущено 4 номера рай. газеты общим тиражом 1250 экз.
2. Выпущено бюллетеней (сводки Совинформбюро) — 5, общим тиражом 1050 экз.
3. Выпущено 200 экз. «Боевых листков» для восстановленных колхозов, посвященных уборке сена.

Работу редакция проводит на машинке, которую получили в партизанах в 1943 г., шрифт также тот, что получен вместе в машинкой.

Бумаги маленькие остатки, имеющиеся до прихода Красной Армии, сейчас израсходованы.

Ф.П.Бруй.

А.І.Уласавець.

Выпускаемая газета партизанского формата сейчас наш район не удовлетворяет.

Просим по возможности прислать нам новую машину большего формата, шрифта согласно новому формату газеты, установить тираж и цену газеты.

Секретарь Грэсского РК КП(б)Б Зяц

Ответ. редактор райгазеты «Сталинец» Березовский

Нацыянальны архіў Рэспублікі Беларусь. Ф. 3958. Вол. 1. Спр. 1. Л. 38.

Падрыхтаваў У.І.Лемяшонак.

Героі Савецкага Саюза — ураджэнцы Случчыны

БРУЙ Фёдар Піліпавіч, Герой Савецкага Саюза (1943). Нарадзіўся 2.10.1907 г. у в. Іванскія Агароднікі ў сялянскай сям'і. Пасля заканчэння сямігодкі працаваў на бацькоўскай гаспадарцы, потым на будаўніцтве шашэйных дарог. З 1929 г. у Чырвонай армії. Закончыў вышэйшыя афіцэрскія курсы «Выстрал» у 1942 г. З верасня гэтага ж года на Варонежскім, 1-м Украінскім франтах. Удзельнік баёў на Курскай дуже. Камандзір батальёна маёр Ф.П.Бруй вызначыўся пры вызваленні Украіны. У верасні 1943 г. удзельнічаў у вызваленні г. Рамны Сумскай вобл. 25—28.9.1943 г. батальён пад яго камандаваннем на падыходзе да Кіева вызваліў некалькі населеных пунктаў, прарваўся на Труханав востраў, два дні вёў агонь па ворагу ў Кіеве, фарсіраваў Дняпро на поўнач ад Кіева, на плацдарме адбіў 10 контратак праціўніка. Быў двойчы паранены, але не пакінуў поля бою. Да 1955 г. служыў у Савецкай арміі, падпалкоўнік. Ганаровы грамадзянін Слуцка. Жыў у г. Вінніца на Украіне. Памёр 17.1.1982 г.

УЛАСАВЕЦ Аляксандр Ігнатавіч, Герой Савецкага Саюза (1943). Нарадзіўся 8.8.1901 г. у в. Лапацічы ў сялянскай сям'і. Удзельнік грамадзянскай вайны, партызан. З 1922 г. у Чырвонай армії. Закончыў Ленінградскую школу ваенних зносін (1928). Да пачатку Вялікай Айчыннай вайны служыў на розных камандных пасадах. З ліпеня 1942 г. на Сталінградскім, Сцяпным, 2-м Украінскім франтах. Камандзір стралковага палка падпалкоўнік А.І.Уласавец вызначыўся ў бітве за Дніпро ў верасні 1943 г. Полк пад яго камандаваннем у ноч на 26 верасня 1943 г. пад агнём праціўніка фарсіраваў раку ў раёне Новы Орлік — Барадаеўка Днепрапятровскай вобласці, захапіў і паширыў плацдарм, прычыніў ворагу страты ў жывой сіле і тэхніцы, што садзейнічала поспеху наступлення. 23 студзеня 1945 г. загінуў у бое пры вызваленні Польшчы. Пахаваны ў Брэсце. Імем Аляксандра Ігнатавіча Уласавца названы вуліцы — у в. Лапацічы і ў Слуцку.

У пошуках небяспечны выходзіла разведка...

Вось ужо другі дзень у напрамку Ноўгарада рухалася дывізія. Кароткім быў загад: выбіць ворага з заходнім часткі горада. Моўчкі ішлі стомленыя салдаты. Раптам па калоне перадалося «...малодшага лейтэнанта Шулякоўскага ў галаву перадавога палка». Там чакаў яго камісар, які сказаў: «Нам стала вядома, што вы гісторык, кандыдат навук, і таму працуем

перайсці ў палітадззел інструктарам...». Але ў адказ пачаў: «Я іду ваяваць, а не сядзець у тыле. Гэта мne не па душы». Усміхнуўшыся, камісар адказаў, што так гавораць толькі тыя, хто не ведае абавязкаў палітработніка, але між іншым спытаў, ці валодае Шулякоўскі нямецкай мовай. І пачаўшы становучы адказ, тут жа прызначыў Яўхіма Герцавіча камандзірам развед-

вальний роты. Так наш зямляк Я.Г.Шулякоўскі стаў разведчыкам.

З верасня пачаліся баі. Палкі дывізіі адбівалі першыя атакі гітлераўцаў. Два дні вораг не прадпрымаў актыўных дзеянняў. Яўхіму Герцавічу загадалі дастваць «языка». Падрыхтавалі некалькі групп. У адной з іх быў і камандзір. Яшчэ з вечара пачаў імкнёшч дождж. Ноч выдалася мокрая і цёмная. Мішаваўшы акопы, пачалі асцярожна перасоўвацца па пейтранальнай паласе. Цяжэ было паўзіці па капусным полі. І тут жа ў неба ўзвілася варожая ракета, якая высвеціла немца, што ляжаў на плянич-платцы. Разведчыкі захапілі яго і даставілі ў штаб дывізіі. Ён даў каштоўныя звесткі.

У хуткім часе Яўхіма Герцавіча прызначылі памочнікам начальніка штаба па разведцы, датэрмінова прысвоілі званне старшага лейтэнанта. Новая пасада, новыя клошты, большая адказнасць. Але, як і раней, Яўхім Герцавіч імкнуўся быць сярод разведчыкаў. Начальнік штаба дывізіі і яго памочнік па разведцы з пазіральнага пункта ўвесь дзень вывучалі передаваючую лінію праціўніка, вызначалі лепшыя падыходы да аднаго з дзотаў. На выкананне задания адправілася група разведчыкаў. Прайшла ноч, другая, а байцы не вярталіся. З кожнай хвілінай у Шулякоўскага расла трывога за таварышаў. І вось на троція суткі раніцай з'явіліся разведчыкі, прывялі з сабой захопленага афіцэра, двух салдат і прынеслі каштоўныя даокументы. Байцы расказвалі, што спачатку ўсё было па плане: прайшлі нейтральну паласу, варожыя акопы, акружылі рапей вызначаны дзот, дачакаліся раніцы, а салдат у ім не аказалася. Цэлы дзень давялося сядзець у кустах. Кожную хвіліну немцы маглі іх выяўіць. Ноччу прабраліся яшчэ далей у тыл, устроілі засаду і захапілі афіцэра. Зноў вярнуліся да дзота, там здабылі даументы і ўзялі двух салдат.

З кожным днём усё цяжэ становілася разведчыкам прабірацца ў тыл ворага. Фашысты ўзмашлі пільнасць, з'явіліся службовыя сабакі. А ад разведчыкаў патрабаваліся ўсё новыя і новыя звесткі аб праціўніку. І тады вырашылі выманіць варожага салдата па пейтранальну паласе, а там і захапіць яго ў палон. Раніцай фашысты ўбачылі ў ста метрах ад сваіх акопаў партрэт Гітлера, намаляваны на вялікім лісце фанеры. Пад ім быў надпіс «Стреляй

в мене. Я твой враг». Ноччу два немцы, які потым высветліліся, добраахвотнікі, блізка падышлі да партрэта, каб зняць яго. Але іх тут жа схашлі разведчыкі. Камандаванне зноў атрымала каштоўныя звесткі аб праціўніку.

311-я дывізія ўдзельнічала ў Волхава-Ціхвінскай аперациі. У гэтых кровапраплітных баях удзельнічалі і разведчыкі Я.Г.Шулякоўскага. Гэта ім у 1942 г. камандуючы Ленінградскім фронтом М.С.Хозін і члены ваеннага савета А.А.Жданаў і А.А.Кузняцоў перадалі па радыё тэлеграму: «Восхіщены Вашими геройскими действиями в тылу врага».

Дывізія прымала ўдзел у вызваленіі Беларусі. У архіве дывізіі захавалася прадстаўленне да ўзнагароды Я.Г.Шулякоўскага ордэнам Чырвонага Сцяга за ўдзел у фарсіраванні Віслы і вызваленіі Польшчы ад гітлераўскіх захопнікаў. Адзінчана: «3 фэ враля 1945 г. подполковник Шуляковскій Е.Г. при форсировании Вислы и прорыве обороны южнее Варшавы, а также при преследовании врага на протяжении 400 км проявил исключительные способности, смелость и отвагу. Благодаря большой работе, проведенной Е.Г.Шуляковским, разведчики дивизии и полков, имея хорошую подготовку, ежедневно брали пленных. Тов. Шуляковский лично изучил передний край противника с различных наблюдательных пунктов, «засек» все огневые точки, блиндажи и другие укрепления противника на западном берегу Вислы. В результате этой работы в период артиллерийской подготовки все выявленные точки были подавлены, что дало пехоте возможность без потерь овладеть передними красами. На марше Шуляковский лично руководил разведкой, двигаясь в авангарде. При блокировании г. Шнейдемюль он неоднократно выезжал в боевые порядки пехоты и организовывал захват пленных, в результате чего дивизия каждый день имела точные данные о противнике».

Апошняя бітва 311-й дывізіі адбылася ў раёне горада Нойрупін, што непадалёку ад Берліна. За мужнасць і герайзм у Берлінскай аперациі Я.Г.Шулякоўскі быў узнагароджаны другім ордэнам Чырвонага Сцяга.

Я.Г.Шулякоўскі родам са Слуцка, пасля вайны жыў у Варонежы.

B.C. Відлога.

Генерал-лейтэнант з вёскі Клешава

Павел Пятровіч Корзун нарадзіўся ў 1892 г. у в. Клешава. Рана памерлі бацькі, і яму з дзяцінства давялося пазнаць цяжкую сялянскую працу. У 1913 г. Паўла прызвалі ў царскую армію. У перыяд Лютаўскай і Каstryчніцкай рэвалюцый знаходзіўся на фронце. У 1918 г. малодшы ўнітар-афіцэр Корзуна уступіў у Чырвоную армію. З той пары ёсё яго жыццё было звязана з ёй, прашло ў баях і паходах.

У 1920 г. закопчыў школу чырвоных камандзіраў і быў накіраваны на Туркестанскі фронт. У складзе 2-га Узбекскага палка ўдзельнічаў у ліквідацыі басмацтва. Прымай удзел у разгроме бандаў Ібрагімбека, Байтура, Карабая і інш. За ліквідацыю гэтых бандоў П.П. Корзун быў узнагароджаны ордэнам Бухарской Зоркі II ступені і Граматай Таджыкскага ЦВК. У 1936 г. за кончыў Ваенную акадэмію імя Фрунзе.

П.П. Корзун.

Помнік П.П. Корзуну ў г. Гадзяч на Украіне.

З першых дзён вайны генерал-маёр П.П. Корзун прымай актыўны ўдзел у баях супраць нямецка-фашистскіх захопнікаў. У 1942 г. яму прысвоілі званне генерал-лейтэнанта. Камандзір корпуса, намеснік камандуючага 3-й арміяй, а ў хуткім часе — камандуючы 47-й арміяй. За ўмеласць кіраўніцтва і правядзенне паспяховых баявых аперацый на Харкаўскім напрамку ў 1942 г. Павел Пятровіч Корзун быў узпагароджаны ордэнам Чырвонага Сцяга. У верасні 1943 г. 47-я армія вяла наступальныя бай ў напрамку Палтавы. У час паездкі па часцях машына генерала Корзуна наскочыла па проштанкавую міну...

Пахавалі камандарма па Украіне ў г. Гадзяч. Пасля вайны на магіле ўстаноўлены помнік.

Імем П.П. Корзуна называны вуліцы ў г. Гадзяч і ў Слуцку.

B.C. Відлога.

Подзвіг на Одэры

Быў студзень 1945 г. 538-ы стралковы полк знаходзіўся на плацдарме за Віслай. Там рыхтаваліся да наступлення. Артшадрыхтоўка — і роты пайшлі ў атаку. Наступалі з баямі. Фарсіравалі некалькі рэк. Выйшлі на польска-нямецкую граніцу і перасеклі яе. Падыходзілі да р. Одэр. А там далей — Германія, там далей — Берлін...

Камандзір палка атрымаў загад фарсіраваць Одэр і захапіць плацдарм. Усе

адразу гэтага зрабіць не маглі. У перадаўным батальёне ноччу 25 студзеня Одэр фарсіравала шостая рота пад камандаваннем старшага лейтэнанта Аляксандра Сцяпанавіча Лісоўскага, ураджэйца в. Беразінец былога Грэскага раёна. Рота была лепшай, яе камандзір — удзельнік вайны з першых дзён.

Хоць быў студзень, але лёд на рацэ трашчаў, ламаўся. Узялі з сабой дошкі і паклалі на лёд, атрымалася сцяжынка. Па ёй рота перайшла на левы бераг. Фашысты ўвесь час вялі агонь. Пераправіліся воіны і павялі наступленне. Старши лейтэнант умела камандаваў ротай. Знішчылі ў цемніне два дзоты і выбілі ворага з траншэй. Рота адцягнула на сябе сілы і ўвагу

праціўніка. Гэтым дапамагла батальёну, а затым і палку пераправіцца цераз Одэр.

З наступленнем раніцы контратакі праціўніка ўзмациліся. Вораг прыкладаў усе намаганні, каб ліквідаваць плацдарм. Рота адбівала контратакі і сама пераходзіла ў наступленне. Яе байцы першымі ўварваліся ў вёску Одэр'ер і выбілі адтуль гітлераўцаў, захапілі палонных і трафеі. Яшчэ шмат дзён ішлі бай на плацдарме, які пашырыўся і ўмацаваўся. Пасля гэтага быў загад аб узнагароджанні тых, хто асабліва вызначыўся ў баях. Аляксандр Сцяпанавіч Лісоўскі атрымаў орден Леніна.

П. Фралоў.

Шлях Ільіча. 1982. 4 ліст.

Ад Варшавы да Берліна

З успамінаў Міхася Лазарука, пісьменніка-земляка

Маё далучэнне да барацьбы супраць фашысцкіх захопнікаў адбылося ўжо на этапе, калі наша армія граміла фашысцкія полчишчы за межамі Радзімы.

Прызываўся я ў Чырвоную Армію ў ліпені 1944 г. Мне толькі-толькі споўнілася 18. Падзеі развіваліся хутка. Месяца паўтара ў запасным палку (на Смаленшчыне), затым інтэнсіўная падрыхтоўка ў Мінскім вучэбным артылерыйскім лагеры (размяшчаўся каля Калодзішчаў), і я, атрымаўшы самую першую начальніцкую пасаду камандзіра аддзялення сувязі, трапіў на фронт.

Адразу — на перадавую. Абавязкам нашага аддзялення, якое ўваходзіла ў батарэю ўпраўлення цяжкамінамётнай брыгады, было забяспечваць сувязь паміж назіральнымі пунктамі камандзіра брыгады і падраздзялешчымі. Назіральны пункт звычайна выбіраўся перад перадавой, на нейтральнай паласе, і таму мы, тэлефаністы (тыя, што бегалі з катушкамі кабелю за плячыма), заўсёды былі суседзямі шахоты, падзялялі разам небяспечную і цяжкую службу непасрэдна на стыку з ворагам.

Якія самыя яркія з падзеяў, што асабліва запомніліся? Іх нямала. Першая, якая менавіта і стала нашым баявым хрыпчэннем, — прарыў нашых войскаў пад Варшавай на Пулайскім плацдарме 14 студзеня 1945 г. Рыхталіся да гэтага наступлення доўга і старанна, ваенны тэхнік было

столькі, што, як гаворыцца, жывога месца не было, усюды, куды ні глянь (пам, сувязістам, якія знаходзіліся пераважна на лініі, асабліва было відаць), — танкі і самаходкі, гарматы і мінамёты розных калібраў, у тым ліку і нашы 160-міліметровыя, што паступілі на ўзбраенне ўжо пад канец вайны. Уся гэта тэхніка, старанна замаскіраваная, нацеленая жэрламі гармат на захад, чакала сігналу.

І той момант наступіў. Было, здаецца, 6 гадзін раніцы. Я сядзеў каля тэлефоннага апарата і, адлічваючы кожную хвіліну (мы быў папярэджаны), чакаў... Камандца! І началася... Здавалася, зямля і неба ўзварваліся разам. Грукат быў такі, што нельга было пачуць голасу субяседніка. Фашысты агрызнуліся некалькімі залпамі дальнобойных гармат са свайго боку, але шквал агню нашай артылерыі быў такі інтэнсіўны і шчыльны, што хутка і гэтая рэдкія выпады суцішыліся. Вось гэта была музыка! Асабліва для нас, не вельмі яшчэ астрэленых франтавікоў! Разам з магутными грукатам гармат у душы нарастала нейкай адчайнай радасць: «Вось вам, вось вам, нелюдзі, за ўсё, што патварылі на зямлі!»

Другая з падзеяў, якая глыбока засела ў памяці, — бітва каля Зеслаўскіх вышышы, на подступах да Берліна. Запомнілася не таму, што была такой жа грандыёзная эфектнай, як прарыў 14 студзеня. Хутчэй яна была радавой у шэрагу шматлікіх ваенных

дзеянняў напай арміі. Але сталася так, што нашай мінамётнай брыгадзе ў той сітуацыі вышла адыграць асаблівую ролю ў падаўленні праціўніка. Рух наших часцей настрад перагарадзіл Зеелаўскія вышыні. Мы былі ў пізэ, а вораг там, на версе. Адтуль вёў агонь і трymаўся моцна. Яго было цяжка дастаць нашай дальнабойнай артылерый: снарады пераляталі і ўзрываліся даўлёка ад краю вышыні, дзе заселі фашисты. У гэтай сітуацыі вельмі прыдаліся нашы мінамёты. Устаноўленыя непасрэдна пад сопкамі, яны па працягу некалькіх гадзін закідалі мінамі ўмацаваныя пазіцыі ворага. Фашисты таксама не маўчалі. Выкарбы

стоўваючы сваё больш зручнае становішча, вялі інтэнсіўны абстрэл нашых пазіцый. І ў гэтай сітуацыі моцна давялося папрацаваць і нам, сувязістам. Тэлефонная лінія часта рвалася ад выбухаў, а сувязь была неабходная кожную хвіліну. Для нас гэта быў вельмі цяжкі і гарачы дзень. Але справа была зроблена, праціўнік не вытрымаў напору агню, падтрыманага авіяцыяй. Нашы войскі рушылі напад, ужо непасрэдна да Берліна.

Друкунца па кн.: Ішла вайна народная... Беларуская пісьменнікі ў Вялікай Айчыннай: Біяграфіі. Успаміны. Творы. Мн., 1991. С. 395—398.

Жанчыны на вайне

Урыўкі з кнігі С.Алексіевіч

... Успамінае падпольшчыца Марыя Цімафееўна Савіцкая-Радзюковіч з г. Слуцк:

«Немцы прыехалі ў вёску па матацыклях. Я глядзела на іх ва ўсе очы: яны былі маладыя, вясёлыя, увесы час смяяліся. Яны рагаталі! Сэрца абрывалася, што яны тут, на тваёй зямлі, і яшчэ рагочуць.

Я толькі марыла, каб я адпомсціла, каб я загінула і пра мяне пісалі книгу. Гатова была ўсё зрабіць для сваёй радзімы.

— Але ж у вас было малое дзіця?

— Дачушку я нарадзіла ў сорак трэцім. На балоце нарадзіла, у стозе сена. Пялёнка піса сушыла, пакладу за пазуху, сагрею і зноў спавіваю. Вакол усё гарэла, палілі вёскі разам з людзьмі... Дзевяць вёсак спалілі ў нашым Грэскім раёне (быў такі да вайны, цяпер уся яго тэрыторыя ўвайшла ў Слуцкі раён).

Я сама агаркі збірала, збирала сяброўцы сям'ю. Костачкі знаходзілі, і дзе застаўся шматок вонраткі, хоць матузок які, пазнавалі, хто гэта. Падняла я адзін шматок, яна кажа: «Маміна кофта...» і павалілася. Хто ў прасцінку, хто ў навалачку костачкі збіраў. Што ў каго было чыстае. І ў магілку агульную клалі. Толькі костачкі беля...»

Пасля гэтага па якое б заданне мянені пасыпалі, я ішла. Я хацела як мага больш падмагчы. Нічога не пкадавала.

Дзіцятка ў мяне было маленъкае, тры месяцы, я з ім на заданне хадзіла. Камандзір мяне адпраўляў, а сам плакаў: «Душа баліць». Медыкаменты з горада прыносіла,

бінты, сываратку... Між ручкамі і між ножкамі пакладу, пялёнчаткамі спаўю і нясу. У лесе паралененая паміраюць. Трэба ісці. Ніхто не пройдзе, усюды нямецкія і паліцэйскія пасты, адна я праходзіла.

Цяпер дык расказаць цяжка... Каб была тэмпература, каб дзіця плакала, соллю яго націрала. Яшо тады чырвонае, па ім прышчыкі, са скуры вылупіваецца. Падыходжу да паста: «Тыф, пан... Тыф...» Яны крываць, каб хутчэй праходзіла: «Вæk.. Вæk..» І соллю націрала, і часначок клала. А дзіцятка маленъкае... З трох месяцаў я з ім хадзіла на заданне... Яшчэ грудзімі карміла...

Як пройдзем пасты, зайду ў лес, плачу-плачу. Крычу! Так дзіцятка шкада. А праз дзень-другі зноў іду. Трэба...»

Сядзела побач з Марыяй Цімафееўнай яе сяброўка Марыя Міхайлаўна Матусевіч-Заяц, разам з якой яны былі ў падполлі, пасля ў партызанах. Слухала, плацала. Пра сваё таксама без слёз не магла расказаць.

«За тры дні да вайны парадзіла я сыночка... Антона... Людзі крываць: «Вайна!», а мы ў раддоме раджаём. І што я запомніла — хлончыкаў усе раджалі.

З першых дзён, як прыйшлі немцы, мы стараліся ў лесе кожны патрон падняць. Зброя збіралі. Мама не пускала: «Куды ты з дзіцем на руках? Бога не байшся?» — «А гэтыя бога баяцца? — адказвала я. — Паглядзі, што робяць з нашымі людзьмі...»

Выведуць маладых мужчын з хаты і каля парога расстралляюць. У нас двух

суседскіх хлопцаў так паклалі. Ля самай хаты. Ля самага парога...

Я была камсамолка. І не магла сядзець склаўшы руکі. Лістоўкі разносіла, звесткі збірала. І ўсё з дзіцяткам на руках. Дзве галавы неслася немцам. Колькі слёз маіх было? Рэчка!

Сыночак загінуў. Без мяне загінуў, але на маёй віне, я ў партызанах была. Іх з мамай спалілі. Я прыбегла да нашай хаты... Зямля яшчэ цеплая была... Адно, што знайшла грамульку касцянога попелу... Я яго ўжо ведала...

Пасля вайны, калі нарадзіла зноў хлопчыка, маліла бога, каб яго паспела выгадаўшы, каб ён мяне сваім ручкамі абняў і ўведаў, што я яго матка. Такая я хворая была ад вайны...»

З успамінаў сапіструктара Соф'і Адамайны Кунцэвіч¹:

«Перайшлі граніцу — радзіма вызванена. Я не пазнавала салдат, гэта былі іншыя людзі. Усе ўсміхаліся. Апранулі чыстыя сарочки. Аднекуль кветкі ў руках, такіх шчаслівых людзей ніколі больш не бачыла. Я думала, што калі мы прыйдзем у Германію, дык у мяне пі да нікога літасці не будзе. Столькі нянявісці назбіралася ў грудзях! Чаму я павінна пашкадаваць яго дзіця, калі ён забіў маё? Чаму я павінна пашкадаваць яго маці, калі ён маю павесіў? Чаму я павінна исчапаць яго лом, калі ён мой спаліў? Чаму? Хацелася ўбачыць іхніх жонак, мацярок, што нарадзілі такіх сыноў. Як яны будуць глядзець нам у очы? Усё мне запомнілася, і думаю: што ж будзе са мной? З нашымі салдатамі? Мы

С.А.Кунцэвіч.

ўсё памятаем... Прыйшлі ў нейкі насёлак, дзеци бегаюць — галодныя, няшчасныя. І я, каторая клялася, што ўсіх ненавіджу, я збяру ў сваіх хлопцаў усё, што засталося ад пайка, і аддам нямецкім дзесцям. Вядома, я не забылася, я памятала пра ўсё, але глядзець спакойна ў галодныя дзіцячыя очы я не магла.

На світанку ўжо стаяла чарга нямецкіх дзяцей ля нашых кухань, давалі суп і кашу. У кожнага дзіцяці цераз плячо перакінута торба для хлеба, на поясце бітончык для сушу і што-небудзь для кашы ці гароху. Да насельніцтва ў нас нянявісці не было. Я ж вам кажу, мы кармілі дзяцей, нават гладзілі...»

Вось гэтае жаночас — «гладзілі» — пранізывае мяне як токам. Пагладзіць — не пакарміць, гэта пашкадаваць ужо. У іх і на гэта хапала сіл...

Друкунца па кн: Алексіевіч С. У вайны не жаночае ablіčcha: Дакументальная аповесць. Мн., 1991. С. 44—45, 257—258.

Заставаліся апошнія кіламетры...

Васемнаццатагодовы юнак з в. Мерашыно пасля вызвалення раёна атрымаў павестку з ваенкамата. Месяц авалодваў ваенным майстэрствам у Бабруйску. А потым — фронт.

Першае баявое хрыпчэнне Мікалай Жук атрымаў пад Брэстам. Потым былі бай за Варшаву. Пры пабліжэнні да баявой пазіцыі разлік трапіў пад перакрыжаваны варожы агонь. Гармат не працягнуць. Адна

надзея на манеўранасць, майстэрства Мікалая як вадзіцеля. Ён імгненна прымас рагештне: на вялікай хуткасці праскочыць адкрыты участак. Але раптам ад моцнага выбуху здрыванулася машына, зазвінела ветравое шкло... Апритомнеў Мікалай ужо ў шпіталі. А потым зноў у бой.

Заставаліся апошнія кіламетры да Берліна. Чатыры гадзіны артпадрыхтоўкі, а потым на варожую абарону гронай лавінай

¹ С.А.Кунцэвіч, таксама як і М.Ц.Савіцкая і М.М.Матусевіч, слуцянка, адзінай жыгчыні з Беларусі, якая сярод баявых узнагарод мае медаль імя Флорынс Найцінгейл. З поля бою вынесла 147 параненых, дайшла да Берліна, пакінула свой подпіс на рэйхстагу, пасля вайны працавала ў бібліятэцы Мінскага тэхналагічнага інстытута.

рушылі нашы танкі. Калона расцягнулася на паўкіламетра. Хуткасць да сарака кілометраў у гадзіну. Мільгапуў прыдарожны слуп з паказальнікам: «Берлін — 60 км». Недзе побач застраакатаў нямецкі кулямёт. Трапілі на засаду. Кулі паласнулі па кабіне. Рэзкі боль...

I зноў шпітальны ложак. Васемнаццацігадовому салдату ў цяжкіх палявых умовах была зроблена складаная аперацыя. Больш як год цягнулася ў ваенных

шпіталях барацьба за жыццё Мікалая Жука.

Вярнуўся салдат з фронту ў Мерашино з баявымі ўзнагародамі: ордэнамі Чырвонай Зоркі, Славы III ступені, шматлікімі медалямі.

Пасля вярташня дадому працаваў Мікалай Жук маппістам малатарні ў Баўманскай МТС, на трактары, на камбайніе. Быў адным з лепшых рацыяналізатараў у калгасе.

В. Касцючэнка.

Аўтограф на рэйхстагу

Лік франтавых дзён для калгаснага шафёра з в. Кірава Андрэя Кузьміча Стоцкага пачаўся 23 чэрвеня 1941 г., а закончыўся 9 мая 1945 г. На другі дзень вайны ён на аўтамашыне ўжо быў у Бардуйску, дзе твар у твар сустрэўся з гітлераўцамі. З болем у сэрыи назіраў, як у чэрвенскую ноч узляцелі ў шаветра масты цераз Бярэзіну. Цяжкія дарогі вайны прывялі Андрэя Кузьміча ў Магілёў, дзе ён атрымаў новы аўтамабіль — бензавоз. Падвозіць паліва — работа складаная. Колькі разоў ганяліся за яго маппінай фантыстыкія самалёты. Трэба было манеўрыраваць, выходзіць са складанага становішча. Не адну сотню кілометраў праехаў Стоцкі па дарогах Захоўняга фронту. Медаль «За абарону Маск-

вы» атрымаў у бітве пад Москвой. Вызвалю ѿпольскую зямлю. Асобнаму аўтамабільному палку, у якім служыў Андрэй Кузьміч, было прысвоена званне «Лодзінскага». А затым баі на тэрыторыі Германіі. У Берліне на рэйхстагу ён пакінуў сваё прозвішча.

Аднойчы праз многа гадоў пасля вайны аднавясковец паказаў яму кнігу маршала Г.К.Жукава, дзе змешчаны здынак — савецкія воіны распісваюцца на рэйхстагу. Тут і ўбачыў Андрэй Кузьміч сваё прозвішча.

Доўгі час Андрэй Кузьміч працаваў у калгасе «1 Мая». Памёр у 1986 г.

Г.А. Залеская.

Шлях салдата

Уладзімір Андрэевіч Дуля нарадзіўся ў 1912 г. у в. Балотчыцы Слуцкага раёна. Да вайны працаваў на розных пасадах па арганізацыі сельскагаспадарчага і прымысловага будаўніцтва ў Слуцкім раёне і г. Баранавічы.

У 1941 г. прызваны ў Чырвоную армію Слуцкім райваенкаматам. Малодшы сяржант, санінструктар. Ваяваў на Паўночным фронце (Ленінград, Прыбалтыка, Германия). Быў паранены. Узнагароджаны медалямі «За абарону Ленінграда», «За баявую заслугу», «За адвагу». Дэмабілізаваны 25 верасня 1945 г. Пасля вайны працаваў старшинай Беліцкага сельсавета, старшинай калгаса «Праўда» ў Слуцкім раёне. Памёр у 1975 г.

З першых дзёў вайны У.Дуля вёў дзённік (цяпер захоўваецца ў Беларускім дзяржаўным музее гісторыі Вялікай Ай-

чыннай вайны). Дзённік У.Дулі з уступным словамі і каментарыямі кандыдата філалагічных навук А.Ф.Лысенка быў апублікованы ў часопісе «Нёман» № 5 за 1988 г. (с. 136—141).

Ніжэй прыведзены фрагменты салдаткага дзённіка, узятыя з гэтай публікацыі.

* * *

22/VI-41 г. Распрошталіся с мамкой, сестрой и ее детками. Очень какое-то было печальное расставание, а о том, что война началась, не знал.

В этот же день приехал к теще — ну, гуляли, пьянистовали. Вечером расстроились с Яковом и потом, позже, узнал, что началась война.

23/VI-41 г. Бомбили Слуцк. Было страшно первые взрывы слушать.

24/VI-41 г. Немцы сбили наш самолет. Был убит один радист. Самолет упал на реке у Басловичей.

25/VI-41 г. Попрощался с Мишой. Он ушел в армию.

27/VI-41 г. Не знаю, правда или нет, я не видел сам, говорили, что немцы около Слуцка. Я, и Саша, и Сеня решили уходить. Очень печально было расставаться, особенно с дочкой. Никогда не забуду ее слов, когда говорила, плача: «Папка, куда ты?».

27/VI-41 г. Пришли в Греки, хотели взяться на учет. Никого не было, все удрали.

28—29 и 30/VI-41 г. Нашли лошадь, вернее, ее отдал какой-то военный Ермусику и его жене. Так мы на ней и двигались. Хорошая была лошадка. По дороге много двигалось людей, удиравших от немца, жалко было смотреть на детей, которых женщины несли на руках.

По дороге часто немец обстреливал мирных жителей, по жертв было мало...

1/VII-41 г. Расстался с Сеней и Сашей, они уехали в Ленинград. Я решил в Кличеве взяться на учет, и меня, и еще группу людей отправили в Могилев. Я был ком. отделения.

6/VII-41 г. Нас, группу до б-на, отправили в часть. Нас не приняли. Говорят, что вапней части уже здесь нет. Это было за Могилевом, в лесу. Наш старший, по совету одного капитана, повел нас в Климовичи на формирование.

8/VII-41 г. Прибыли в Климовичи. Нас сразу записали, и отправились по маршруту на Козельск.

9—10—11/VII-41 г. Шли пешком. Кормили плохо, вернее, почти не кормили. Хотели кушать. Я подружился с одним парнем из Минска Гренадером. Он хорошо доставал у крестьян картошку, молоко, а я приготавливал.

12—20/VII-41 г. Все шли пешком, крепко уставали, в день проходили по 50—60 км. Кормили плохо, хотелось кушать. Кушали всякую гадость, но заболеваний не было. Много развелось вшей. Я никогда не видел столько. У каждого было много. Выжигали на костре их, а то и другие способы применяли. Проходили Брянскими лесами, по Воронежской обл., Орловской обл. Очень трудно было на счет питания. Люди какие-то грубые, живут грязно.

30/VII-41 г. Прибыли в Мценск. Дали купать вдоволь. Характерно то, что я съел за раз. Дома я не съедал за неделю того, что там за день. Живот треплит, а кушать хотелось.

15/VIII-41 г. Прибыли в гор. Липецк. Началось формирование нас. Меня поставили по своей специальности сапинструктором роты. Проходили занятия.

25 августа отправились на фронт. Ехали в товарных вагонах. Очень тесно было. Поезд шел очень быстро.

30 августа прибыли на станцию Волхов. По дороге видели много разрушений от авиабомб...

1 сентября 41 г. Подошли к самой линии фронта. Первое, что меня поразило, — человеческая нога лежала. Очень жутко было.

3 сентября 41 г. приняли первый бой. У меня было 4 санитара: Екубов, Павлюков, Кардэсов и Лескин.

5 сентября была у нас паника. Немного отступили. Отступили без порядка.

6 сентября 41 г. Убило Екубова. Я его не видел. Уходил я с другой группой людей, а они были не со мной. Павлюков мне рассказал, что Екубов все время беспокоился обо мне. «Где делся Дуля?» — он спрашивал. Убило его миной...

10 сентября 41 г. меня немножко пуля царапнула в палец большой на правой ноге, но ничего, ходить можно было. В этот день ранило и Кардэсова, моего санитара, в руку. Я ему перевязал и отиравил в тыл.

С 10 по 20 сентября было много раненых из нашего полка. Много приходилось работать, вернее, перевязывать и выносить.

5 октября ночью пошли в наступление на дер. Торталово. Всю ночь понемногу подкрадывались к противнику. Слишком много освещал ракетами и обстреливал минометным огнем.

У меня у самых ног упала мина, но хорошо, что не разорвалась.

6 октября 41 г. утром в 6 часов пошли в атаку. Меня с Павлюковым засыпало в блиндажике. Оба оглохли от взрыва. Много перевязал раненых. В 9 часов утра меня крепко ранило в правую голень. Стопа перекрутилась — пальцами, где пята. Сам наложил жгут, а Павлюков с Лескиным перевязали и в шины взяли. Шины обыкновенные, из палочек.

Павлюков и Лескин попробовали меня выносить. Невыносимая боль. Думал, что не

выживу. Темно в глазах стало слишком, мама и дочка Валентина в глазах мерещились, очень их жаль было. Потом Павлюков привел еще 2-х человек, и меня вчетвером вынесли на палатке немного в тыл, но, к счастью, подъехала 2-колка, и меня на нее взложили. Павлюков и Лескин провожали меня до б-на, положили на полуторатонную машину. Нас было четыре человека тяжелораненых в машине. Когда ехали, противник здорово обстреливал дорогу. Шофер очень быстро ехал, было невыносимо больно. В 11 часов 6 октября привезли в медсанбат. Встретил там знакомую девушку (забыл ее фамилию). Она, спасибо ей, хорошо ухаживала, подарила мне свою подушечку. Хорошо было лежать, хоть голове мягко. Тут же, в медсанбате, и делали операцию. Удалили костных 2 осколка, обработали рану хорошо, дали уколы, взяли в фанерные шины, и потом мне было немножко легче, покушал немного.

8 октября привезли на летучке в госпиталь в Волхов. Крепко болела нога. Сам не мог абсолютно повернуться, все с помощью няни.

9 октября 41 г. к вечеру стало невыносимо больно. Стал просить врача, чтобы перевязали. Когда разбинтовали и сняли шипы, то у меня нога вся посинела и крепко отекла. Мне сделали разрез в поге и сделали гипсовую лонгету. Немного стало легче.

10 октября отправили на эвакуацию. Ехали из Волхова до Вологды 4 суток.

14 октября 41 г. прибыли в госпиталь в Вологду. В госпитале сделали перевязку и санобработку. Лег отдохнуть, всю ночь потом не уснул, несмотря на усталость.

17 октября 41 г. перевязка опять. Много было выделений. Наложили циркулирующий гипс. Все время повышенна температура — от 38 до 39,5. Аппетита совсем нет, несмотря на то, что дают ежедневно по 75 гр. портвейна.

20 октября. Высокая температура — 38,9. Не спится. Спать хочу, но от боли не могу. От ноги стал запах нехороший, много выделений накапливается.

Прочел книгу «Похождение бравого солдата Швейка на войне». Интересная книга.

25 октября немножко стало легче. Температура нормальная. Часто думаю о дочке, маме...

27 октября. Отправили опять на эвакуацию в тыл. В дороге находились 7 суток. В вагонах ехали санитарных. Плохо кормили в вагонах, вернее мало было кушать, появился аппетит.

4 ноября приехали в Н. Тагил. В госпитале после обработки положили спать, но успеть не мог всю ночь.

7 ноября принесли нам подарки от рабочих Н. Тагила. Было радостно и горько. Вспоминал родных, жаль было дочку, не знаю, что с ней.

...В госпитале пролежал я в Н. Тагиле по май м-ц 1942 г. За это время я прочитал много литературы, познакомился с многими ребятами... Первое время было тяжело, особенно первые 3,5 месяца, когда сам не мог ходить, а все время посили.

Первый день, когда сняли гипс, то я не мог без гипса. Мне казалось, что нога переломится опять, но помалу привык.

23 апреля 42 г. была комиссия. Отправили в запасной полк. Пробыл в запасном полку с неделью — и опять комиссия гарнизонная. Меня отправили на один год со снятием с военного учета. Было радостно, но и печально. Радость была, что я свободен, а печаль, что некуда ехать. Пошел я в Свердловский обком партии, и меня направили в Таборинский РК ВКП(б). Прибыл туда приблизительно в половине мая, поговорил в райкоме и остался работать пред. колхоза в дер. Черепково Таборинского р-на...

10 декабря 1942 г. — опять перекомиссия. Признали годным к нестроевой службе.

11 декабря 42 г. отправился в армию опять. В начале января 1943 года прибыл на пятаковку около Ораниенбаума. Находился в двойной блокаде. Находился в 50-й бригаде 2-го б-на, работал санинструктором и партгортом тыла.

14 января 1944 года заболел крепко гриппом. Температура поднялась до 39,5. Отправили в госпиталь в Лебяжье, пролежал 4 дня в госпитале и попал в зап. полк, оттуда в 734 м. и. АСР батальон и работал опять санинструктором б-на. Очень хороший был врач Иванчиков.

30/VI. Самый счастливый день. В 12 часов ночи узнал, что гор. Слуцк освобожден. Сразу же написал письмо маме, Мане и на райком партии.

5/VII-44. В ночь с 4-го на 5-е, около часу ночи, начали финны обстрел Выборг-

га. Разрывались рядом с нашим домом снаряды. Как раз мы полегли спать и начали разговор о женщинах — и в это время разрывы. В углу нашего дома разорвался снаряд. 2-х человек ранило, одному я спину перевязал, а доктор руку перевязал. Днем пока спокойно, только наши пушки бьют.

7/VII переехали на новое место юго-западнее Выборга, в пригород. Первую ночь спокойно, но все же под утро, в 4-м часу утра, опять обстрел...

8—12/VII. Особого ничего не было. Работал по-прежнему. У нас открылся стационар. Всех больных отправили во 2-й эшелон. Нет писем из дома. Все думается, как они там, живы ли все. Жалко очень дочку. Пока все. Ложусь спать.

23/VII соснил страшный сон. С кем-то дрались ножами, и потом я бросил нож, схватил его за глотку и стащил в самый низ с 3-го этажа и потом крепко закричал и на этом проснулся. Жду с нетерпением письма из дома. Охота узнать, как они там, живы ли все.

1/8-44 г. Наконец, дождался за 3 года из дома ответа. Долго не мог решиться вскрыть письмо, не знал, что меня ожидает, счастье или печаль. Оказалось — всего, и счастья, и печали. И хуже всего, что узнал о смерти своей дочери Валечки, которую я больше всего жалел и жалею. Ну, что ж поделаешь? Если буду жив, сына будем смотреть. Почему, интересно, нет письма от Мани? Сестра лучше заботится о брате, чем жена. А может, она уже не моя жена? Ну, что ж, будем ждать дальше.

2 сентября 1944 г. Получил 2 письма из дома. Одно от Мани, а 2-е от мамы. Мания выслала свое фото. Был, конечно, рад и узпал день рождения своего сына Владимира. Правда, печально, что умерла дочь. Ну, что ж поделаешь, возможно, судьба ее такая.

Весь месяц не мог взяться за дневник. Правда, много было работы, связанной с переездами. За этот прошедший месяц особенного ничего со мной не было. Сейчас очень хочется увидеть родных. Будем живы — увидимся.

6/9-44 г. Готовясь к отъезду на новое место, получил письмо от Мани и фото, на ходу читал. В 7 часов вечера отправились на станцию Нарва.

7/9-44. Пишу в вагоне. На станции в Ленинграде прочитал Манино письмо и

вспомнил, что сегодня рождение сына, хотел послать поздравительную телеграмму, но не вышло. Жалко, пашану уже 3 года, а его я еще не видел. Ну, что ж, буду желать ему хорошего счастья и здоровья. Будем живы — увидимся, тогда поздравлю по всем правилам. Долго стоим на станции, не знаю, куда уедем, и не могу письма отписать Мане.

6/10-44 г. Пишу в вагоне на станции Остров. Месяц не писал. За это время прошли всю Эстонию. Боев больших не было. Немца разбили за две недели. Много видел пленных. Противно смотреть на них, особенно после того, как получил письмо от Мани, где она писала, как немцы делали облавы на них.

Сегодня едем 2-й день, не знаю еще точно куда, видимо, в Латвию. Сегодня сочинил сон, что видел маму и Алешку. Целовал раньше Алену, а потом маму. Говорят, что нехороший сон. Мания просила написать справки, я их заготовил, но с переездом не знаю, когда вышло. Нужно послать денег домой, жене при первой возможности. Выплюю руб. 500.

29/10-44. Долго не писал. Много за это время проехал. Из Эстонии в Западную Белоруссию попал. Был в городе Лида, близко от дома, в городе Бресте и во Львове, а сейчас в западной Польше. Хочется крепко домой, но, пожалуй, скоро конец войны будет...

1 января 1945 г. Этот Новый год я провожу с доктором Иванчиковым невесело. Нас оставили одних, все выпиваются, а мы скучаем. Никак не могу получить письма. В какой-то польской деревушке сидим и мечтаем о будущем и пройденном.

14/I-45 г. 10.00. Началась наша сильная артподготовка. В это время я, доктор Иванч., Шкребецкий и Белкин выехали к передку для приема раненых. Были на самом переднем крае. Было много убитых немцев. Близко к передку подъехали. Над нами пули свистят. Ночь провели в машине. Снаряды рвались близко от нас, но прошло благополучно.

15/I-45 г. Переменили позицию. Подъехали на 400 метров к передку. Немец делает артналеты по нас, контратакует. Наша части отбили 9 контратак. Остались ночевать на передке. Ничего у нас нет кушать. Я пошел на передок, отрубил у лошади шлю, поджарили, так и легли

спать. Утром 16/І я и Шкребецкий пошли в батальон, по они ушли. Немец удрали на 30 км. Приехали в санвзвод.

C 17/I по 31/I наши части продвигались быстро вперед, мы едва поспевали. 28 января 45 г. прибыли в восточную Пруссию. Немцы побросали свое богатство. Напоминает период 41 года, когда немцы вторглись в Россию.

30 января 45 г. Большая у нас утрата — убит Иванч.

10 апреля 1945 г. Сегодня ездили всей разведротой на задание: обследовать реку Одер. По ту сторону реки — противник. Мы едем совсем открыто. Противнику все видно, но пока не стрелял. Часов около 9

вечера сидели за большой горой у костра. Что-то стал побрассывать по нас, но все мимо. И один снаряд разорвался совсем рядом. Меня волной взрывной крепко кинуло. 3-х убило и 4-х ранило. Я почему-то счастливый, еще не суждено мне, видимо, помирать.

Долго не писал, особо нечего было писать.

9 мая. Победа! Как радостно, не верится, что правда.

C 8 по 9 мая всю ночь не спали. Песни спевали от радости. Какая радость будет дома, когда узнают, что война окончена. В общем, скоро должны поехать домой.

Асабліва важнае заданне

З успамінаў Соф'і Рыгораўны Ляўковіч, жыхаркі Слуцка

Снякотнае лета 1941 г. Эшалон з эвакуіраванымі з Беларусі савецкімі людзьмі. І сярод іх я — выпускніца Слуцкага педагогічнага інстытута. Спыніліся ў буйным прыволжскім горадзе. Залічылі мяпе на завод у снежні 1941 г. Фактычна яго яшчэ не было — пррама ў стэпе вырасталі сцены цэхаў, ставіліся станкі. Не чакаючы, пакуль будзе ўзвядзены дах над галаўой, людзі становіліся да станкоў. Мы дабіраліся з пасёлка да завода прыгарадным цягніком. Не раз трацілі ў снежныя заносы, мерзлі, але не падалі духам, не хныкалі. Вельмі шмат у кожнага было ў грудзях нянявісці да ворага і рашучасці хутчэй даць фронту самалёты-штурмавікі. Я спярша працавала ў стале нарадаў, потым планавіком, тэхнолагам цэха па зборы крылаў да ІЛ-2. Не выходзілі з цэха па 12 гадзін, многія начавалі калі станкоў. На заводзе працавалі прадстаўнікі многіх нацыянальнасцей нашай краіны — рускія, украінцы, беларусы, узбекі, ўйрэі, казахі, туркмены. Усе яны адчувалі сябе дзеңцімі адной маці — Радзімы.

А хіба забудзенца той марозны сонечны дзень, калі з прызаводскага аэрапрома ўзняўся ў паветра першы сабраны нашымі рукамі самалёт! А якія дружныя былі ў нас рабяты! У пачатку работы на заводзе я не мела щэплых рэчаў і здорава мэрзла. Да-

ведаўшыся аб гэтым, дыспетчар Пётр Храмцоў выпатрабаваў мне ордэр на атрыманне цёплаага адзення. Не раз бачыла на заводзе маршала К.Я. Варашылава, авіаканструктара С.У. Ільюшына. Наш завод выпусціў амаль 90 працэнтаў тых знамітых ІЛ-2, што атрымаў фронт за чатыры гады вайны.

«Чорнай смерцю», «лятаючымі танкамі» называлі гітлераўцы нашы грозныя ІЛ-2.

Самы памятны і яркі дзень той ваенны пары — Дзень Перамогі, у сорак пятым. Гэта немагчыма перадаць. Людзі ў цэхах абдымаліся, плакалі, падкідвалі на «ўра» прыбыўшых з фронту па самалёты лётчыкаў. Такое не забываецца ўсё жыццё.

Пасля вайны я працавала ў школе, потым з мужам вярнулася ў горад майго дзяцінства — Слуцк. Трыццаць пасляваеных гадоў майго жыцця звязаны з 10-й сярэдняй школай, тут стала выдатнікам народнай асветы.

Пасля вайны быў зняты і паказаны па тэлебачанні двухсерыйны мастацкі фільм «Асабліва важнае заданне». І быў ён прысвечаны заводу, на якім працавалі ў гады вайны мы, эвакуіраваныя з Беларусі. Глядзела я яго з вялікім хваляваннем і быццам вярнулася ў сваю далёкую маладосць.

Ад Слуцка да Берліна

Віктар Пятровіч Корбут нарадзіўся 13 лютага 1921 г. у в. Квасыніchy Слуцкага раёна ў сям'і сялян. 22 чэрвеня 1941 г. курсант Казанскага артылерыйскага вучылішча Корбут адпачываў у бацькоў. Вярнуўшыся ў вучылішча, на некалькі месяцаў затрымаліся ў ім для паскоранага заканчэння венчай устаноўы. На фронт прыбыў лейтэнантам-артылерыстам. Удзельнічаў у многіх цяжкіх баях, у тым ліку на Курскай дузе. У складзе 65-й арміі генерала Батава вызваліў Беларусь. Пад Гомелем быў цяжка парапенны. Потым баявы шлях В.П.Корбута праходзіў у Прыбалтыцы, Польшчы, Германіі, а завяршыўся ў Берліне. Вярнуўся на Случчышу маёрам. Пасля заканчэння агульнавайсковай Ваеннаі акадэміі імя М.В.Фрунзе

В.П.Корбут.

палкоўнік Корбут служыў камандзірам палка ў г. Кунгур Пермскай вобласці, начальнікам кафедры ў Вышэйшым ваенпым аўтамабільнным вучылішчы ў Челябінску. Памёр 24 ліпеня 1996 г. у Мінску.

Прышло пісьмо з Ізраіля

У кастрычніку 2000 г., калі першая кніга хронікі «Памяць» ужо друкавалася, у Слуцкі гарвыканком прыйшоў ліст ад Шымы Шаеўны Фурман, жыхаркі г. Ашкелон, Ізраіль. Яна прасіла ўключыць у кнігу прозвішчы сваіх бацькоў, сяспёра і братоў, якія жылі ў Слуцку на вул. Валадарскага,

136, а ў час акупацыі, як і ўсе яўрэі гората, былі загнаны ў геста і пазней расстраляны.

Вось іх імёны:

Фурман Шая Вульфавіч, Фурман Бадана Шмуйлаўна, Фурман Алтэр Шаевіч, Фурман Бенця Шаевіч, Фурман Ёха Шаесона, Фурман Хая-Лея Шаеўна.

Яны вярнуліся пераможцамі

На франтах Вялікай Айчыннай вайны і ў партызанах змагаліся з ворагам тысячы сыноў і дачок Случчышы. Па-рознаму склаўся іх лёс: хтосьці прайшоў франта-

вымі дарогамі з першых дзён вайны даapoшніх, для іншых фронт закончыўся праз месяц-другі з-за ранення ці па нейкіх іншых прычынах, шмат нашых землякоў

Сустрэча воінаў-пераможцаў у Слуцку. Май 1945 г.

навечна спачылі ў зямлі розных краін Еўропы. Але кожны з іх, хто дажыў і не дажыў да майскіх дзён 1945-га, унёс свой уклад у агульную Перамогу.

Аб'яднаная раёпная і гарадская камісія па падрыхтоўцы кнігі «Памяць» імкнулася сабраць звесткі і назаваць па старонках хронікі імёны не толькі загінуўшых ці прapaўшых без вестак воінаў-землякоў, але і тых, хто вярнуўся з вайны дадому. Стіс іх прыводзіцца ніжэй. На жаль, пра паўната яго гаварыць не даводзіцца: занадта позна сталі складацца такія спісы. З-за на-пластавання часу і іншых абставін далёка не ўсе нашы землякі-франтавікі трапілі сюды. Няхай выбачаюць нас ветэраны і іх родныя.

Прыведзеныя ніжэй спісы падрыхтаваны паводле матэрыялаў Слуцкага райвайенкамата і краязнаўчага музея.

АКЦЯБРСКІ СЕЛЬСАВЕТ

АДЗЯРЫХА Аляксей Андрэевіч, н. у 1918, сяржант, радыст, на фронце с жніўня 1942 па жніўень 1945, узнагароджаны медалямі «За ўзяцце Будапешта», «За перамогу над Германіяй».¹

АДЗЯРЫХА Пётр Захаравіч, н. у 1920, радавы, мінамётчык, на фронце з верасня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За вызваленне Варшавы», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

АРЦЮХОВІЧ Іван Якаўлевіч, н. у 1923, радавы, стралок, на фронце з 6.7.1944 па 9.5.1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

АРЦЮХОВІЧ Міхail Фёдаравіч, н. у 1913, мал. сяржант, шафёр, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны медалямі «За ўзяцце Берліна», «За вызваленіе Прагі», «За перамогу над Германіяй».

БАРАНОЎСКІ Фёдар Паўлавіч, радавы, стралок, на фронце з каstryчніка 1944 па студзень 1945, узнагароджаны медалямі «За ўзяцце Кёнігсберга», «За перамогу над Германіяй».

БАРОДЗІЧ Іван Кузьміч, н. у 1912, радавы, стралок, на фронце з чэрвеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За ўзяцце Кёнігсберга», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

БАРТАШЭВІЧ Вячаслаў Іванавіч, п. у 1912, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За вызваленіе Варшавы», «За перамогу над Германіяй».

БІРКАС Аляксандr Ары́мавіч, н. у 1918, радавы, шафёр, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны медалямі «За абарону Каўказа», «За баявыя заслугі», «За ўзяцце Кёнігсберга», «За перамогу над Германіяй».

БІРКАС Віктар Лярэйнавіч, н. у 1924, сяржант, кулямётчык, на фронце з чэрвеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалям «За адвагу».

БІРКАС Іван Мітрафанавіч, н. у 1909, радавы, стралок, на фронце з лютага па 25.5.1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

БІРКАС Міхail Маркавіч, н. у 1922, радавы, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

БОГРЫ Павел Мікітавіч, н. у 1921, стралок, у партызанах з 1.11.1942 па 29.6.1944, узнагароджаны двумя медалямі «За адвагу».

БОЛАЗЬ Сяргей Мікалаевіч, н. у 1926, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па сакавік 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За перамогу над Германіяй».

БЫКОЎСКІ Анатоль Шліпавіч, п. у 1923, у партызанах з 1943 па 1944.

БЫКОЎСКІ Іван Фёдаравіч, н. у 1905, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па 1945.

ВАЙЦАХОВІЧ Іван Несцеравіч, п. у 1920, лейтэнант, камандзір узвода, на фронце з 22.6 па ліпень 1941.

ВАЙЦАХОВІЧ Мікалай Несцеравіч, п. у 1914, радавы, стралок, на фронце з 6.3.1942 па 24.4.1944, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ВАЙЦАХОВІЧ Мікалай Несцеравіч, н. у 1914, радавы, узнагароджаны медалём «За баявыя заслугі».

ВАЙЦАХОВІЧ Міхail Мікалаевіч, н. у 1922, радавы, стралок, на фронце са жніўня 1944 па май 1945, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалямі «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

ВАЛЫНЕЦ Ніканор Пятровіч, н. у 1905, радавы, стралок, на фронце з 6.6.1944 па каstryчнік 1945.

ВАСІЛЕНКА Аляксандr Іgnатавіч, н. у 1911, радавы.

¹ Тут і далей назва медаля «За перамогу над Германіяй» у Вялікай Айчыннай вайпе 1941—1945 гг.» даецца скарочана.

ГАПАНОВІЧ Аляксандар Паўлавіч, н. у 1927, радавы, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ГЕСМАН Канстанцін Мікалаевіч, н. у 1926, радавы, стралок, на фронце з верасня 1944 па студзень 1945.

ГРАБЯНЧУК Антон Акімавіч, н. у 1900, радавы, на фронце з верасня 1944 па студзень 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ГРЭК Анатолій Сямёновіч, н. у 1926, радавы, стралок, на фронце з лістапада 1944 па студзень 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ГРЭК Максім Еўдакімавіч, н. у 1905, радавы, стралок, на фронце са снежня 1944 па люты 1945.

ГРЭК Мікалай Фаміч, н. у 1925, старшина, стралок, на фронце са жніўня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ГРЭКАЎ Канстанцін Сцяпанавіч, н. у 1921, капітан, камандзір узвода, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалём «За перамогу над Германіяй».

ГУЛЯКЕВІЧ Васіль Барысавіч, н. у 1909, радавы, партызан з 7.8.1943 па чэрвень 1944, узнагароджаны медалём «За адвагу».

ГУРБО Мікалай Нікадзімавіч, н. у 1926, радавы, на фронце з верасня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ГУРБО Фёдар Герасімавіч, н. у 1925, мал. сяржант, на фронце з верасня 1944 па сакавік 1945, узнагароджаны медалямі «За вызваленне Варшавы», «За перамогу над Германіяй».

ГУРБО Яўген Нічашаравіч, н. у 1926, радавы, стралок, у партызанах з 25.11.1943 па ліпень 1944, на фронце з каstryчніка 1944 па красавік 1945, узнагароджаны медалямі «За баявыя заслугі», «За адвагу», «За перамогу над Германіяй».

ГУРБО-НОВІК Леанід Міхайлавіч, н. у 1925, радавы, стралок, на фронце з лістапада 1944 па люты 1945.

ГУСЕЎ Міхаіл Васільевіч, н. у 1917, старшина, на фронце з красавіка 1942 па май 1945.

ДАЎГАЛЕВІЧ Аляксандар Паўлавіч, н. у 1912, радавы, шафёр, на фронце з ліпсня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За вызваленне Варшавы», «За перамогу над Германіяй».

ДАЎГАЛЕВІЧ Міхаіл Паўлавіч, н. у 1923, радавы, шафёр, на фронце з верасня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За ўзяцце Кёнігсберга», «За перамогу над Германіяй».

ДОЎБІК Аляксандар Самуілавіч, н. у 1911, радавы, стралок, на фронце з ліпсня 1944 па студзень 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ДОЎБІК Іван Сцяпанавіч, н. у 1922, радавы, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ДОЎБІК Іосіф Андрэевіч, н. у 1915, радавы, стралок, на фронце са жніўня 1944 па май 1945.

ДОЎБІК Мікалай Аляксеевіч, н. у 1924, радавы, кулямётчык, на фронце са жніўня 1944 па студзень 1945.

ДОЎБІК Мікалай Андрэевіч, н. у 1919, радавы, стралок, на фронце з чэрвеня па ліпень 1941.

ДОЎБІК Павел Іванавіч, н. у 1908, сяржант, на фронце з ліпеня 1944 па ліпень 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ДОЎБІК Уладзімір Міхайлавіч, н. у 1926, радавы, на фронце з верасня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ДОЎБІК Фёдар Васільевіч, н. у 1926, радавы, стралок, на фронце з 15.10.1944 па верасень 1945.

ДУБІК Віктар Ілыч, н. у 1926, ст. сяржант, радыст, на фронце з 4.12.1944 па 9.5.1945, узнагароджаны медалямі «За баявыя заслугі», «За перамогу над Германіяй».

ДУБОВІК Мікалай Васільевіч, н. у 1924, сяржант, наводчык, на фронце са жніўня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За перамогу над Германіяй».

ДУБОЎСКІ Тарас Яўхімавіч, н. у 1923, сяржант, на фронце з лістапада 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ЕСПОВІЧ Аляксандра Ігнацыёўна, н. у 1913, радавая, узнагароджана медалямі «За абарону Масквы», «За баявыя заслугі», «За перамогу над Германіяй».

ЕСПОВІЧ Анастасій Тарасавіч, н. у 1910, радавы, стралок, на фронце з каstryчніка 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За перамогу над Германіяй».

ЕСПОВІЧ Іван Пятровіч, н. у 1922, радавы, на фронце са жніўня 1944 па люты 1945.

ЕСПОВІЧ Міхаіл Мікалаевіч, н. у 1926, радавы, тэлефаніст, на фронце з лістапада

пада 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За баявыя заслугі», «За ўзяцце Кёнігсберга», «За перамогу над Германіяй».

ЕСПОВІЧ Павел Пятровіч, н. у 1918, ст. сяржант, стралок, на фронце ў 1944, узнагароджаны медалямі «За вызваленне Варшавы», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

ЕСПОВІЧ Яўген Савіч, н. у 1927, радавы, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ЖУК Рыгор Рыгоравіч, н. у 1920, мал. сяржант, на фронце з чэрвеня 1941 па чэрвень 1942, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ЗАБРОДСКІ Уладзімір Аляксандравіч, н. у 1925, радавы, стралок, на фронце з верасня 1944 па красавік 1945, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалямі «За адвагу», «За перамогу над Германіяй».

ІГНАЦЬЕЎ Міхail Іванавіч, н. у 1913, радавы, на фронце з 1941 па 1945.

ІСАЕВІЧ Андрэй Фёдаравіч, н. у 1913, радавы, ст. кулямётчык, на фронце з чэрвоння 1944 па студзень 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

КАРАБА Сяргей Іванавіч, н. у 1926, радавы, стралок, на фронце з верасня 1944 па люты 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

КАХАНОВІЧ Сямён Іванавіч, н. у 1922, радавы, на фронце з чэрвоння 1944 па май 1945.

КІЦЕЛЬ Уладзімір Якаўлевіч, н. у 1924, яфрэйтар, тэлефаніст, на фронце са снежня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За вызваленне Варшавы», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

КОТАЎ Ігнат Фёдаравіч, н. у 1918, радавы, стралок, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

КРАЎЧНЯ Міхail Раманавіч, н. у 1924, радавы, кавалерыст, на фронце з ліпеня 1943 па май 1945, узнагароджаны трывма медалямі «За адвагу».

КРУКАЎ Пётр Мікалаевіч, н. у 1922, радавы, на фронце з 15.4.1942 па 15.3.1945.

КРЫСЬКО Георгій Іванавіч, н. у 1922, радавы, міпамётчык, на фронце з чэрвоння 1941 па жнівень 1942, узнагароджаны медалямі «За абарону Кієва», «За перамогу над Германіяй».

КРЫШТАПОВІЧ Іван Міхайлавіч, н. у 1903, радавы, кулямётчык, на фронце

з ліпеня 1944 па ліпень 1945, узнагароджаны медалямі «За баявыя заслугі», «За перамогу над Германіяй».

КУЛЯШОЎ Яўген Аляксандравіч, н. у 1924, мал. сяржант, шафёр, на фронце са студзеня 1943 па май 1945, узнагароджаны ордэнам Славы III ступені, медалямі «За адвагу», «За баявыя заслугі».

МАКАРЭНКА Барыс Захаравіч, н. у 1912, сяржант, камандзір аддзялення, на фронце са жніўня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

МАКАРЭНКА Іван Апанасавіч, н. у 1902, радавы, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

МАКАРЭНКА Нічыпар Ігнатавіч, н. у 1903, радавы, на фронце са жніўня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За вызваленне Варшавы», «За перамогу над Германіяй».

МАТАЛЫЦКІ Васіль Андрэевіч, н. у 1900, радавы, на фронце з чэрвоня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За вызваленне Варшавы», «За перамогу над Германіяй».

МАТУС Мікалай Рыгоравіч, н. у 1921, радавы, на фронце са жніўня 1944 па май 1945.

МАШКО Рыгор Андрэевіч, н. у 1916, будаўнік, на фронце з 8.7.1944 па 15.4.1945.

МУРАШКА Аляксей Арцёмавіч, н. у 1919, радавы, на фронце з ліпеня па жнівень 1941.

МУРАШКА Леанід Успінавіч, н. у 1916, старшина, на фронце са жніўня 1942 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За баявыя заслугі», «За ўзяцце Вены», «За перамогу над Германіяй».

МУРАШКА Фёдар Фёдаравіч, н. у 1927, ст. матрос, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

НОВІК Аляксандр Яўхімавіч, н. у 1909, радавы, стралок, на фронце са жніўня 1944 па 1945, узнагароджаны медалямі «За ўзяцце Кёнігсберга», «За перамогу над Германіяй».

ПАВАЛЯЕЎ Іван Паўлавіч, н. у 1925, ст. лейтэнант, на фронце з верасня 1943 па 9.5.1945, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалямі «За адвагу», «За баявыя заслугі».

ПАЛЯШЧУК Раіса Іларыёнаўна, н. у 1922, радавая, медсястра, на фронце з 1.8.1944 па 23.5.1945, узнагароджана медалём «За перамогу над Германіяй».

Яны вярнуліся пераможцамі

ПАРХІМОВІЧ Сцяпан Адамавіч, н. у 1917, радавы, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ПАРХІМОВІЧ Уладзімір Адамавіч, н. у 1925, сяржант, на фронце са жніўня 1944 па студзень 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ПРАТАСЕВІЧ Міхайл Аляксеевіч, н. у 1926, сяржант, камандзір аддзялення, на фронце з верасня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За ўзяцце Кёнігсберга», «За вызваленне Прагі», «За перамогу над Германіяй».

ПРАТАСЕНЯ Пётр Сямёновіч, н. у 1916.

ПРАЦЭВІЧ Уладзімір Сямёновіч, н. у 1913, радавы, стралок, на фронце са жніўня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За баявыя заслугі», «За ўзяцце Кёнігсберга», «За перамогу над Германіяй».

ПУХОУСКІ Станіслаў Аляксандравіч, н. у 1913, лейтэнант, камандзір батарэі, на фронце з чэрвеня 1941 па май 1944, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалём «За перамогу над Германіяй».

ПЯТРУША Архіп Яфрэмавіч, н. у 1919, ст. лейтэнант, на фронце з ліпеня па жнівень 1941, узнагароджаны медалямі «За баявыя заслугі», «За перамогу над Германіяй».

ПЯЦКО Леанід Савіч, н. у 1925, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ПЯЦКО Павел Пятровіч, н. у 1927, радавы, на фронце з чэрвеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

РАДЗЬКО Мікалай Станіслававіч, н. у 1923, радавы, стралок, на фронце з каstryчніка 1944 па люты 1945.

РОГАЛЬ Міхайл Рыгоравіч, н. у 1913, радавы, тэлефаніст, на фронце са жніўня 1944 па май 1945.

РОГАЛЬ Пётр Рыгоравіч, н. у 1903, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па лістапад 1945.

РУДЫ Іван Кандратавіч, н. у 1913, радавы, стралок, на фронце з чэрвеня 1944 па красавік 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

САВІНОЎСКІ Уладзімір Пятровіч, н. у 1922, радавы, кулямётчык, на фронце з верасня 1944 па май 1945.

САМАСВЕТАЎ Андрэй Усцінавіч, н. у 1913, ст. лейтэнант, камандзір роты, на

фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За перамогу над Германіяй».

САНІН Аляксандр Страфанавіч, н. у 1925, старшина, мінамётчык, на фронце з чэрвеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За баявыя заслугі», «За перамогу над Германіяй».

СУРМЕНАЎ Ігнат Паўлавіч, н. у 1904, радавы, на фронце з 1.10.1944 па 14.3.1945.

СУШКО Ілья Іванавіч, н. у 1923, радавы, кулямётчык, на фронце з верасня 1944 па чэрвень 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За перамогу над Германіяй».

СЯЎРУК Уладзімір Палікарпавіч, н. у 1925, радавы, стралок, на фронце з ліпеня на каstryчнік 1944.

ТРАФІМОВІЧ Канстанцін Канстанцінавіч, н. у 1920, яфрэйтар, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За перамогу над Германіяй».

ТЫЧЫНА Георгій Аляксандравіч, н. у 1923, радавы, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За вызваленне Варшавы», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

УЛАСЦІК Іван Рыгоравіч, н. у 1924, радавы, стралок, на фронце са снежня 1942 па жнівень 1943, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалём «За перамогу над Германіяй».

ФЯДЗЮШКА Зоя Аляксандраўна, н. у 1923, узнагароджана медалём «За перамогу над Германіяй».

ХАДАРОВІЧ Апанас Іванавіч, н. у 1905, старшина, на фронце са жніўня 1944 па студзень 1945, узнагароджаны медалём «За адвагу».

ХАДАРОВІЧ Васіль Сцяпанавіч, н. у 1903, радавы, на фронце з лютага па верасень 1945, узнагароджаны медалямі «За ўзяцце Кёнігсберга», «За перамогу над Германіяй».

ХАДАРОВІЧ Віктар Рыгоравіч, н. у 1925, радавы, стралок, на фронце з верасня 1944 па май 1945, узнагароджаны ордэнам Славы II ступені, медалямі «За вызваленне Варшавы», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

ХАДАРОВІЧ Міхайл Сяргеевіч, н. у 1911, радавы, стралок, на фронце са жніўня 1944 па студзень 1945, узнагароджаны ордэнам Славы III ступені, медалём «За перамогу над Германіяй».

ХАДАРОВІЧ Сяргей Захаравіч, н. у 1918, радавы, шафёр, на фронце з 1941 па 1945,

узнагароджаны медалямі «За баявныя заслугі», «За вызваленне Варшавы», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

ХАДАРОВІЧ Уладзімір Ільч, н. у 1922, радавы, наводчык, на фронце са стулевеня па май 1945.

ХАДАРОВІЧ Уладзімір Міхайлавіч, н. у 1924, радавы, кулямётчык, на фронце з каstryчніка 1944 па май 1945.

ХАДАРОВІЧ Уладзімір Якаўлевіч, н. у 1918, ст. лейтэнант, камандзір узвода, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалём «За баявныя заслугі».

ХАДАРОВІЧ Франц Міхайлавіч, н. у 1906, радавы, шафёр, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны медалямі «За баявныя заслугі», «За абарону Сталінграда», «За перамогу над Германіяй».

ХАДАРОВІЧ Якаў Усцінавіч, н. у 1904, радавы, на фронце з 1941 па 1945.

ХАТЭНКА Канстанцін Сяргеевіч, н. у 1922, мал. сяржант, на фронце з 1941 па 1945.

ХАЎСТОВІЧ Уладзімір Міхайлавіч, н. у 1923, радавы, камандзір аддзялення, на фронце з сакавіка 1942 па лістапад 1944, узнагароджаны ордэнам Айчыннай вайны II ступені, медалём «За перамогу над Германіяй».

ХАЦЬКО Леў Сямёновіч, н. у 1909, ст. сяржант, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны медалямі «За абарону Сталінграда», «За перамогу над Германіяй».

ХАЦЬКО Мікалай Арцёмавіч, н. у 1925, радавы, стралок, на фронце з 1.10.1944 па 10.10.1944.

ХАЦЬКО Сяргей Данілавіч, н. у 1925, мал. сяржант, кулямётчык, на фронце з вясня па каstryчнік 1944, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За перамогу над Германіяй».

ХЛЯБКОВІЧ Мікалай Кандратавіч, н. у 1922, радавы, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За перамогу над Германіяй».

ХУДЗЯКОЎ Андрэй Аляксандравіч, н. у 1919, радавы, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ЦІКАЧ Дэмітрый Яўхімавіч, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ЦІКАЧ Іосіф Трафімавіч, н. у 1905, радавы, сапёр, на фронце са жніўня 1944 па май 1945.

ЦЯРЭШКА Леў Максімавіч, н. у 1927, мал. сяржант, сапёр, на фронце са жніўня па верасень 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Японіяй».

ЧЫМБУРГ Сяргей Ігнатавіч, н. у 1926, ст. сяржант, наводчык, на фронце з вясня па каstryчнік 1944, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ЧЫПУРКА Аляксей Антонавіч, н. у 1925, радавы, стралок, на фронце з ліпеня па каstryчнік 1944, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ЧЫПУРКА Павел Арцёмавіч, н. у 1915, радавы, шафёр, на фронце з 1941 па 1945.

ШОТ Іван Лявонцьевіч, н. у 1914, радавы, шафёр, на фронце з ліпеня 1942 па лістапад 1944, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ШУМСКІ Фелікс Іванавіч, н. у 1926, радавы, стралок, на фронце з 4.10.1943 па люты 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ШЫШКО Піліп Рыгоравіч, н. у 1909, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

ШЭМЕТ Пётр Васільевіч, н. у 1907, радавы, стралок, з 29.3.1942 па 1.7.1944 у партызанскім атрадзе, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ЯРАШЭВІЧ Міхайл Фёдаравіч, н. у 1923, стралок, з 20.6.1943 па 24.7.1944 у партызанскім атрадзе, узнагароджаны медалём «За баявныя заслугі».

ЯЎСЕЕНКА Міхайл Сяпанавіч, н. у 1917, радавы, на фронце з чэрвеня па 15.11.1941.

АМГОВІЦКІ СЕЛЬСАВЕТ

АДАМЧУК Аляксандр Мікалаевіч, н. у 1913, стралок, на фронце з ліпеня па лістапад 1944, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

АЖЭЎСКІ Мікалай Данілавіч, н. у 1903, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

АЛІНОЎСКІ Аркадзь Іпалітавіч, н. у 1927, радавы, стралок, на фронце з 15.8 па 3.9.1945.

АЛІНОЎСКІ Уладзімір Іпалітавіч, н. у 1922, радавы, стралок, з 9.11.1942 па ліпень 1944 у партызанах, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны ордэнам Славы III ступені, медалямі «За адвагу», «За перамогу над Германіяй».

АМЕЛЬЧАЎ Сяргей Раманавіч, н. у 1917, радавы, шафёр, на фронце з чэрвонія

1941 па верасень 1943, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалём «За перамогу над Германіяй».

БАРЫСАВЕЦ Рыгор Васільевіч, н. у 1924, стралок, з 1.9.1943 па 5.7.1944 у партызанах, на фронце з 5.7.1944 па люты 1945, узнагароджаны ордэнам Айчыннай вайны І ступені, медалямі «За адвагу», «За перамогу над Германіяй».

БАЧКО Фёдар Аляксандравіч, н. у 1920, па фронце з 1944 па 1945, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалём «За перамогу над Германіяй».

БЕЛАЗАРОВІЧ Антон Канстанцінавіч, н. у 1923, радавы, стралок, на фронце са жніўня па верасень 1944.

БЕЛАЗАРОВІЧ Уладзімір Канстанцінавіч, н. у 1919, шамеснік камандзіра ўзвода, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны двумя ордэнамі Чырвонай Зоркі, медалямі «За адвагу», «За перамогу над Германіяй».

БРАТКОЎСКІ Аляксандр Іосіфавіч, н. у 1904, са жніўня 1943 па ліпень 1944 у партызанах, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За баявыя заслугі».

БЯЛЬКЕВІЧ Канстанцін Аляксандравіч, н. у 1920, радавы, стралок.

ВІШНЕЎСКІ Іван Трафімавіч, н. у 1913.

ВЯРБІЦКІ Аляксандр Іосіфавіч, н. у 1912, камандзір гарматы, на фронце з 6.4.1942 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ГАРБАТОЎСКІ Мікалай Адамавіч, н. у 1915, радавы, з 10.6.1943 па 29.6.1944 у партызанскім атрадзе.

ГРЭК Аляксандар Якаўлевіч, н. у 1910.

ГУЙЛО Аляксандар Пятровіч, н. у 1915.

ДЖЫГАЛА Еўдакім Канстанцінавіч, н. у 1911, радавы, шафёр, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны медалямі «За баявыя заслугі», «За ўзяцце Кёнігсберга», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

ДУХНОЎСКІ Аляксандар Мікалаеўсіч, н. у 1914, радавы, стралок, на фронце са жніўня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За перамогу над Германіяй».

ДУХНОЎСКІ Анатоль Адамавіч, н. у 1920, мал. сяржант, са снежня 1942 па ліпень 1944 у партызанскім атрадзе, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнага-

ролджаны ордэнамі Айчыннай вайны II ступені, Славы III ступені, медалямі «За вызваленне Варшавы», «За перамогу над Германіяй».

ЖЫРКОЎ Апанас Рыгоравіч, н. у 1912, паводчык, па фронце з 1941 па 1945.

ЗЫК Іван Пятровіч, н. у 1920, камандзір аддзялення, па фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны медалямі «За абарону Ленінграда», «За адвагу», «За перамогу над Германіяй».

ЗЫК Станіслаў Пятровіч, н. у 1922, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ІВАНОВІЧ Іван Арыцемавіч, н. у 1922, шафёр, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалямі «За баявыя заслугі», «За вызваленне Варшавы», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

КАРАНЕЦ Андрэй Андрэевіч, н. у 1926, са жніўня 1942 па ліпень 1944 у партызанах, узнагароджаны медалямі «Партызану Айчыннай вайны» ІІ ступені, «За перамогу над Германіяй».

КАРПАЎ Іван Іванавіч, н. у 1922, радавы, стралок, па фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За абарону Ленінграда», «За перамогу над Германіяй».

КАРПОВІЧ Мікалай Фёдаравіч, н. у 1902.

КАСЦЮК Міхайл Дзям'янавіч, н. у 1926, на фронце са жніўня 1944 па 1945.

КОРБУТ Антон Мікалаевіч, н. у 1906, у партызанах з красавіка 1943 па ліпень 1944, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «Партызану Айчыннай вайны», «За перамогу над Германіяй».

КОРБУТ Якаў Уладзіміравіч, н. у 1910, з 23.5.1944 па 6.7.1944 у партызанах, са жніўня 1944 па май 1945 па фронце, узнагароджаны двумя медалямі «За адвагу».

КOT Васіль Емяльянавіч, н. у 1910, яфрэйтар, на фронце са жніўня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

КOT Ганна Пятроўна, н. у 1924, сувязная партызанскаага атрада з каstryчнікам 1943 па чэрвень 1944.

КУКЛІЦКІ Рыгор Іванавіч, н. у 1895.

ЛАГВІНОВІЧ Аляксандар Цімафеевіч, н. у 1903, на фронце са жніўня па каstryчнік 1944.

ЛАГВІНОВІЧ Канстанцін Юльянавіч, п. у 1920, стралок, на фронце з чэрвяня па ліпень 1941.

ЛАПЕЦ Іван Малафеевіч, п. у 1925, стралок, на фронце з верасня па каstryчнік 1944, узнагароджаны медалямі «За вызваленне Варшавы», «За перамогу над Германіяй».

ЛАПЕЦ Міхайл Сямёнаўіч, п. у 1910.

ЛЯВОНЧЫК Уладзімір Міхайлавіч, п. у 1923.

ЛЯЎКОВІЧ Мікалай Іванавіч, п. у 1919, з каstryчніка 1942 па ліпень 1944 у партызанах, з ліпеня 1944 па май 1945 на фронце, узнагароджаны медалямі «Партызану Айчынай вайны», «За баявыя заслугі», «За вызваленне Варшавы», «За перамогу над Германіяй».

МАРОЗ Нічышар Адамавіч, п. у 1907.

МЕНДЫК Казімір Іванавіч, п. у 1911, са жніўня 1943 па ліпень 1944 у партызанах.

МІХАЛЕВІЧ Якаў Мікалаевіч, п. у 1907, радавы, з мая 1943 па ліпень 1944 у партызанах.

ПАРХІМОВІЧ Дэмітрый Сцяпанавіч, п. у 1896, на фронце з 19.7.1944 па 8.7.1945.

ПЕНЯЗЬ Васіль Сцяпанавіч, п. у 1914, стралок, на фронце з ліпеня па каstryчнік 1944.

ПЕНЯЗЬ Іван Васільевіч, п. у 1900, сапёр, на фронце з верасня па лістапад 1944, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ПЕНЯЗЬ Мікалай Усцінавіч, п. у 1926, кулямётчык, з чэрвяня 1942 па ліпень 1944 у партызанах, з ліпеня па лістапад 1944 на фронце, узнагароджаны медалём «За адвагу».

ПЕНЯЗЬ Павел Васільевіч, п. у 1905.

ПЕНЯЗЬ Пётр Сямёнаўіч, п. у 1918, на фронце з 22.6.1941 па 3.5.1945, узнагароджаны двумя ордэнамі Чырвонай Зоркі.

ПЕНЯЗЬ Рыгор Сямёнаўіч, п. у 1911, з 26.11.1942 па 7.6.1944 у партызанах.

ПЕНЯЗЬ Уладзімір Фёдаравіч, п. у 1924, па фронце з ліпеня 1944 па 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За ўзяцце Кёнігсберга», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

ПЛІСКО Аляксандар Агееўіч, п. у 1927, кулямётчык, на фронце са жніўня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За перамогу над Германіяй».

ПРАХАРЭВІЧ Фёдар Іосіфавіч, п. у 1922, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ПУЦЯТАЎ Антон Аляксандравіч, п. у 1926, стралок, з 10.3.1943 па 8.6.1944 у партызанах, з чэрвяня 1944 па жніўень 1944 на фронце, узнагароджаны ордэнам Славы III ступені, медалём «За перамогу над Германіяй».

РАЛЬКО Міхайл Лук'янавіч, п. у 1914, на фронце з каstryчніка 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

РЫМАШЭЎСКІ Уладзімір Іосіфавіч, п. у 1908.

САВУШКАЎ Уладзімір Андрэевіч, п. у 1923, камандзір аддзялення, на фронце са жніўня 1942 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За перамогу над Германіяй».

САЛУШКА Пётр Андрэевіч, п. у 1922, стралок, з ліпеня 1942 па чэрвень 1944 у партызанах, са жніўня 1944 па сакавік 1945 на фронце, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За перамогу над Германіяй».

САРАГАВЕЦ Ірына Фёдараўна, п. у 1922, узнагароджана медалём «За перамогу над Германіяй».

САРАГАВЕЦ Павел Фёдаравіч, п. у 1920, стралок, на фронце з верасня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За вызваленне Варшавы», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

САРАГАВЕЦ Пётр Пятровіч, п. у 1915, стралок, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

САРАГАВЕЦ Уладзімір Сямёнаўіч, п. у 1919, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалямі «За абарону Масквы», «За ўзяцце Кёнігсберга», «За перамогу над Германіяй».

САСІНОЎСКІ Мікалай Фларыяновіч, п. у 1898, на фронце з чэрвяня 1944 па май 1945.

СІДАРЭНКА Валянцін Сцяпанавіч, п. у 1911, камандзір батарэі, на фронце са студзеня па чэрвень 1942, узнагароджаны медалём «За абарону Севастопала».

СІКІРЫЦКІ Канстанцін Юльянавіч, п. у 1911, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

СІНІЦА Дзям'ян Яўхімавіч, п. у 1904, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па 1945.

СІНЬКЕВІЧ Мікалай Міхайлавіч, п. у 1907, стралок, на фронце з чэрвяня 1942 па лістапад 1944, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

СМІРНОЎ Аляксандр Паўлавіч, н. у 1922, старшына, камандзір гарматы, на фронце з 1941 па чэрвень 1944, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За перамогу над Германіяй».

СТАСЕВІЧ Нічышар Пятровіч, н. у 1917.

СУЛІМ Мікалай Васільевіч, н. у 1922, стралок, з мая 1942 па чэрвень 1944 у партызанах, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За перамогу над Германіяй».

СЯРГЕЕЎ Мікалай Іванавіч, н. у 1910, камандзір аддзялення, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалём «За перамогу над Германіяй».

ТАМАШЭЎСКІ Іван Іосіфавіч, н. у 1923, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За баявыя заслугі», «За перамогу над Германіяй».

ТАРАН Анатоль Дэмітрыевіч, н. у 1921, радавы, з лістапада 1942 па ліпень 1944 у партызанах, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ТАРАН Мікалай Іванавіч, н. у 1921, стралок, на фронце з ліпеня 1943 па люты 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ЦВІРКО Уладзімір Іосіфавіч, н. у 1910.

ЧАБАН Пётр Сямёновіч, н. у 1900, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За перамогу над Германіяй».

ЧАРНУШЭВІЧ Іван Рыгоравіч, н. у 1927, сяржант, стралок, на фронце са снежня 1944 па жнівень 1945, узнагароджаны медалямі «За баявыя заслугі», «За перамогу над Германіяй», «За перамогу над Японіяй».

ЧУХЛЕЙ Іван Якаўлевіч, н. у 1919, на фронце з верасня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ШУЛЕЙКА Іван Іванавіч, н. у 1912, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ШУЛЯКОЎСКІ Мікалай Рыгоравіч, на фронце з каstryчніка 1943 па май 1945, узнагароджаны ордэнамі Чырвонай Зоркі, Славы III ступені, медалямі «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

ШЫЯН Віктар Трафімавіч, н. у 1925, на фронце ў 1943.

ШЫЯН Іван Навумавіч, н. у 1909, узнагароджаны медалём «За адвагу».

ШЫЯН Канстанцін Навумавіч, н. у 1914, з каstryчніка 1943 па ліпень 1944 у партызанах, з ліпеня 1944 па каstryчнік 1945 на фронце.

ШЫЯН Мікалай Піліповіч, н. у 1925, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За ўзяцце Кёнігсберга», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

ШЫЯН Пётр Навумавіч, н. у 1912, на фронце з ліпеня 1944 па каstryчнік 1945.

ЯЎСТАФ'ЕЎ Дэмітрый Міхайлівіч, н. у 1920, камандзір аддзялення, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

БЕЛЦКІ СЕЛЬСАВЕТ

АДЗЯРЫХА Антон Міхайлівіч, н. у 1909, радавы, шафёр, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны медалямі «За вызваление Будапешта», «За перамогу над Германіяй».

АДЗЯРЫХА Іван Макаравіч, н. у 1918, радавы, стралок, на фронце са жніўня 1944 па май 1945.

АДЗЯРЫХА Іван Міхайлівіч, н. у 1905, мал. сяржант, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па жнівень 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

АДЗЯРЫХА Міхail Антонавіч, н. у 1906, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За ўзяцце Берліна».

АДЗЯРЫХА Пётр Іванавіч, н. у 1925, радавы, санітар, на фронце з ліпеня 1944 па люты 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

АДЗЯРЫХА Рыгор Іванавіч, н. у 1914, сяржант, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны медалямі «За баявыя заслугі», «За перамогу над Германіяй».

АДЗЯРЫХА Рыгор Ільіч, н. у 1929, сяржант, камандзір аддзялення, на фронце са студзеня па май 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За перамогу над Германіяй».

АДЗЯРЫХА Рыгор Мікалаевіч, н. у 1900, радавы, кулямётчык, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

АЛЕШКА Аляксандр Сцяпанавіч, н. у 1907, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны ордэнам Славы III ступені.

АЛЕШКА Андрэй Захаравіч, н. у 1904, радавы, на фронце са жніўня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За вызваленне Варшавы», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

АЛЕШКА Барыс Васільевіч, н. у 1903, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалям «За перамогу над Германіяй».

АЛЕШКА Валянцін Міронавіч, н. у 1926, мал. сяржант, камандзір гарматы, на фронце з ліпеня 1944 па люты 1945, узнагароджаны медалям «За перамогу над Германіяй».

АЛЕШКА Васіль Паўлавіч, н. у 1902, радавы, сапёр, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

АЛЕШКА Іван Андрэевіч, н. у 1904, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За баявыя заслугі».

АЛЕШКА Іван Міхайлавіч, н. у 1922, мал. сяржант, камандзір аддзялення, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалям «За перамогу над Германіяй».

АЛЕШКА Іван Сцяпанавіч, н. у 1916, мал. сяржант, шафёр, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За перамогу над Германіяй».

АЛЕШКА Іван Сямёnavіч, н. у 1924, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За перамогу над Германіяй».

АЛЕШКА Сцяпан Цімафеевіч, н. у 1902, радавы, сапёр, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

АЛЕШКА Фёдар Сцяпанавіч, н. у 1912.

АЛЕШКА Іхан Данілавіч, н. у 1918, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалям «За адвагу».

АМЯЛЬКОВІЧ Андрэй Захаравіч, н. у 1904, радавы, на фронце са жніўня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За вызваленне Варшавы», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

АМЯЛЬКОВІЧ Міхаіл Антонавіч, н. у 1926, мал. сяржант, камандзір аддзялення, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945,

узнагароджаны медалям «За перамогу над Германіяй».

БАБКО Павел Сямёnavіч, радавы, стралок, на фронце з мая 1944 па май 1945, узнагароджаны медалям «За перамогу над Германіяй».

БАГУШЭВІЧ Адам Паўлавіч, н. у 1903, радавы, стралок, на фронце з кастрычніка 1944 па 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За перамогу над Германіяй».

БАЛАБАН Аляксандар Міхайлавіч, н. у 1922, яфрэйтар, на фронце са жніўня 1942 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За баявыя заслугі», «За абарону Каўказа», «За вызваленне Варшавы», «За перамогу над Германіяй».

БАРАНОЎСКІ Уладзімір Якаўлевіч, н. у 1917, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па ліпень 1945, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалям «За адвагу», «За ўзяцце Кёнігсберга».

БАРОДЗІЧ Дзмітрый Іванавіч, н. у 1920, радавы, стралок, на фронце з кастрычніка 1944 па май 1945, узнагароджаны ордэнам Славы III ступені, медалямі «За вызваленне Варшавы», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

БАРОДЗІЧ Майсей Майсеевіч, н. у 1914, радавы, шафёр, на фронце з мая 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За баявыя заслугі», «За перамогу над Германіяй».

БАРТОШ Сяргей Іванавіч, н. у 1925, ст. сяржант, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За баявыя заслугі», «За перамогу над Германіяй».

БАРЫН Аляксандар Міхайлавіч, н. у 1925, радавы, стралок, на фронце з чэрвеня 1944 па сакавік 1945, узнагароджаны медалямі «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

БАРЫН Анатоль Міхайлавіч, н. у 1922, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па кастрычнік 1945, узнагароджаны медалямі «За ўзяцце Кёнігсберга», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

БЕРАСНЕВІЧ Аляксандар Андрэевіч, н. у 1921, сяржант, на фронце з красавіка 1944 па 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За перамогу над Германіяй», «За перамогу над Японіяй».

БІРКАС Анатоль Дзмітрыевіч, н. у 1922, радавы стралок, на фронце з ліпеня 1944 па красавік 1945, узнагароджаны ме-

далямі «За баявыя заслугі», «За перамогу над Германіяй».

БОЙКА Дэмітрый Сяргеевіч, п. у 1907, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

БОЙКА Іван Пятровіч, н. у 1910, радавы, стралок, узнагароджаны медалём «За адвагу».

БОЙКА Іван Савіч, н. у 1911, радавы, на фронце з 1941 па 1945.

БОЙКА Мікалай Мікалаевіч, н. у 1916, радавы, стралок, на фронце з каstryчніка 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За перамогу над Германіяй».

БОЙКА Мікалай Паўлавіч, п. у 1924, радавы, аўтаматчык, узнагароджаны ордэнамі Чырвонай Зоркі, Славы III ступені, медалём «За перамогу над Германіяй».

БОЙКА Мікалай Сяргеевіч, н. у 1903, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За ўзяцце Кёнігсберга», «За ўзяцце Берліна».

БОЙКА Пётр Іванавіч, н. у 1902, радавы, стралок, на фронце з чэрвеня 1944 па сакавік 1945, узнагароджаны медалямі «За ўзяцце Варшавы», «За перамогу над Германіяй».

БОЙКА Пётр Іванавіч, н. у 1927, радавы, кулямётчык, па фронце са снежня 1944 па студзень 1945.

БОЙКА Пётр Сямёновіч, н. у 1911, радавы, стралок, на фронце з верасня 1944 па май 1945.

БОЙКА Сямён Ігнатавіч, п. у 1910, радавы, сапёр, на фронце з каstryчніка 1944 па май 1945, узнагароджаны ордэнам Славы III ступені, медалямі «За баявыя заслугі», «За ўзяцце Кёнігсберга», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

БОЙКА Сямён Пятровіч, н. у 1910, радавы, стралок, на фронце са студзенем 1944, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

БРУЙ Аляксандр Пракопавіч, п. у 1919, сяржант, сапёр, на фронце з чэрвеня 1944 па 1945.

БРУЙ Васіль Іванавіч, н. у 1902, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За баявыя заслугі», «За ўзяцце Кёнігсберга», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

БРУЙ Васіль Мартынавіч, н. у 1916, радавы, стралок, на фронце з каstryчніка 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За перамогу над Германіяй».

БРУЙ Васіль Яўхімавіч, п. у 1921, радавы, стралок, на фронце з чэрвеня 1944 па студзень 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За перамогу над Германіяй».

БРУЙ Віктар Пятровіч, н. у 1915, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па каstryчнік 1945.

БРУЙ Дзям'ян Дзям'янавіч, п. у 1923, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па студзень 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

БРУЙ Мікалай Дэмітрыевіч, н. у 1920, радавы, на фронце з ліпеня па каstryчнік 1944, узнагароджаны медалямі «За абарону Савецкага Запалаляр'я», «За перамогу над Германіяй».

БРУЙ Мікалай Палікарпавіч, н. у 1926, сяржант, камадзір аддзялення, на фронце з ліпеня 1944 па красавік 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За баявыя заслугі», «За перамогу над Германіяй».

БРУЙ Мікалай Сцяпанавіч, н. у 1907, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За вызваление Варшавы».

БРУЙ Савелій Фёдаравіч, н. у 1906, радавы, стралок, на фронце з 1944 па 1945, узнагароджаны медалямі «За ўзяцце Кёнігсберга», «За перамогу над Германіяй».

БРУЙ Сяргей Пракопавіч, н. у 1907, радавы, мінамётчык, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За баявыя заслугі», «За перамогу над Германіяй».

БРУЙ Улас Васільевіч, н. у 1927, радавы, стралок, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны ордэнам Славы III ступені, медалямі «За адвагу», «За баявыя заслугі», «За перамогу над Германіяй».

БРУЙ Якаў Фёдаравіч, н. у 1904, радавы, сапёр, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За перамогу над Германіяй».

БРЫТВЧ Кацістанін Сцяпанавіч, н. у 1922, сяржант, аўтаматчык, па фронце з ліпеня 1943 па жнівень 1944, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ГАЛАВАЦКІ Аляксандр Фёдаравіч, п. у 1910, маёр, памочнік начальніка штаба палка, на фронце з чэрвеня 1941 па май 1945, узнагароджаны ордэнам Чырвонага

Сцята, медалямі «За баявия заслугі», «За перамогу над Германіяй».

ГАЛАГУЦКІ Адам Сямёнаўіч, н. у 1909, сяржант, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За ўзяцце Кёнігсберга», «За ўзяцце Берліна».

ГАЛАГУЦКІ Аляксандр Апанасавіч, н. у 1927, радавы, на фронце з ліпеня па жнівень 1945.

ГАЛАГУЦКІ Апанас Фаміч, н. у 1910, радавы, стралок, на фронце з каstryчніка па снегань 1944, узнагароджаны медалём «За адвагу».

ГАЛАГУЦКІ Іван Сідаравіч, н. у 1905, радавы, на фронце з лістапада 1944 па май 1945, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалём «За перамогу над Германіяй».

ГАЛАГУЦКІ Кірэй Мартынавіч, н. у 1916, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па каstryчнік 1945.

ГАЛАГУЦКІ Мікалай Сідаравіч, н. у 1907, радавы, стралок, на фронце са жніўня 1944 па май 1945, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі.

ГАЛЕЦ Аляксей Ігнатавіч, н. у 1924, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ГАЛЕЦ Уладзімір Ігнатавіч, н. у 1927, радавы, на фронце са снегань 1944 па красавік 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ГАНЧАР Іпаліт Апанасавіч, н. у 1925, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За баявия заслугі», «За адвагу», «За вызваленне Варшавы», «За вызваленне Берліна», «За перамогу над Германіяй».

ГАПАНОВІЧ Антон Пятровіч, н. у 1919, сяржант, камандзір стралковага аддзялення, на фронце з лістапада 1944 па май 1945, узнагароджаны ордэнам Айчыннай вайны, медалямі «За адвагу», «За вызваленне Варшавы», «За перамогу над Гермашіяй».

ГЕРАСІМОВІЧ Уладзімір Антонавіч, н. у 1924, радавы, на фронце са жніўня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За адвагу».

ГРЭСКІ Фёдар Герасімавіч, н. у 1912, радавы, мішамётчык, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За перамогу над Германіяй».

ДОЎБІК Міхail Рыгоравіч, н. у 1906, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май

1945, узнагароджаны медалём «За ўзяцце Берліна».

ДУБІНКА Леанід Сямёнаўіч, н. у 1927, радавы, аўтаматчык, на фронце са снегні 1944 па сакавік 1945.

ДУБІНКА Фералонт Радзівонавіч, н. у 1912, мал. лейтэнант, у партызанах з 1943 па 1944, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ДУЛІН Мікалай Фёдаравіч, н. у 1918, радавы, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны медалямі «За баявия заслугі», «За ўзяцце Будапешта», «За перамогу над Германіяй».

ДУЛЯ Валянцін Рыгоравіч, н. у 1927, радавы, стралок, на фронце са снегні па верасень 1945.

ДУЛЯ Мікалай Якаўлевіч, н. у 1906, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

ДУЛЯ Сяргей Іванавіч, н. у 1927, радавы, зенітчык, на фронце з ліпеня 1941 па жнівень 1942.

ЖЫШКЕВІЧ Георгій Іванавіч, н. у 1923, радавы, стралок, у партызанах з сакавіка 1943 па ліпень 1944.

ЖУК Нічшпар Сцяшанаўіч, н. у 1916, радавы, на фронце з 1941 па 1945.

ЖУК Рыгор Уласавіч, н. у 1905, радавы, стралок, на фронце з ліпеня па жнівень 1944.

ЖУК Спрыядон Кузьміч, н. у 1903, сяржант, камандзір стралковага аддзялення, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ЗАНСКІ Анатоль Якаўлевіч, н. у 1927, радавы, стралок, на фронце са снегні 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ЗЛОТНІК Феадосій Іванавіч, н. у 1913, капітан, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны медалямі «За баявия заслугі», «За перамогу над Германіяй».

КАЛЯДА Констанцін Пятровіч, н. у 1921, сяржант, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

КАЛЯДКА Аляксандр Іосіфавіч, н. у 1925, сяржант, стралок, на фронце са жніўня 1942 па каstryчнік 1944, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалём «За баявия заслугі».

КАНАПЛЯНІК Васіль Іванавіч, н. у 1908, радавы, сапёр, на фронце з каstryчніка 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

КАРОЛЬ Міхайл Іванавіч, н. у 1926, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

КОРБУТ Уладзімір Міхайлавіч, н. у 1918, ст. сяржант, намеснік камандзіра ўзвода, на фронце са жніўня 1942 па май 1945, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалямі «За баявыя заслугі», «За перамогу над Германіяй».

КОТ Іван Андрэевіч, н. у 1927, радавы, стралок, на фронце са снежня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

КОТ Іван Цімафеевіч, н. у 1925, радавы, мінамётчык, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалямі «За адвагу», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

КОТ Міхайл Сямёновіч, н. у 1924, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалямі «За баявыя заслугі», «За перамогу над Германіяй».

КОТ Раман Гаўрылавіч, н. у 1909, сяржант, шафёр, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

КУЛЕШ Іван Сямёновіч, н. у 1914, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

КУНЦЭВІЧ Уладзімір Піліповіч, н. у 1927, радавы, на фронце са снежня 1944 па красавік 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ЛАГВІНЕНКА Пётр Іванавіч, н. у 1922, радавы, стралок, на фронце ў 1941.

ЛАКОТКА Аляксандр Пятровіч, н. у 1918, мал. лейтэнант, камандзір узвода, па фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны ордэнам «Знак Пашаны», медалём «За перамогу над Германіяй».

ЛІСОК Мірон Сцяпанавіч, н. у 1898, радавы, стралок, на фронце з ліпеня па верасень 1944.

ЛІСОК Павел Пятровіч, н. у 1912, стралок, на фронце з 1941 па май 1944, узнагароджаны медалямі «За баявыя заслугі», «За перамогу над Германіяй».

ЛЯСУН Іван Васільевіч, н. у 1926, мал. сяржант, стралок, на фронце з каstryчніка 1944 па май 1945, узнагароджаны ордэнам Славы III ступені, медалём «За перамогу над Германіяй».

МАРОЗ Трафім Рыгоравіч, н. у 1904, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

МАТОРА Уладзімір Мацвеевіч, н. у 1923, радавы, у партызанах з лістапада 1942 па ліпень 1944, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі.

МІСНІК Пётр Кузьміч, н. у 1919, сяржант, камандзір аддзялення, на фронце са жніўня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

МІСНІК Уладзімір Раманавіч, н. у 1925, радавы, стралок, на фронце з чэрвеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За перамогу над Германіяй».

НОВІК Міхайл Спірыдонавіч, н. у 1925, радавы, стралок, на фронце з верасня па лістапад 1944, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ПАДНЕВІЧ Адам Еўдакімавіч, н. у 1923, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па жнівень 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ПАНАМАРОЎ Пётр Цімафеевіч, н. у 1920, радавы, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ПАРФЕНЧЫК Дзмітрый Сільвестравіч, н. у 1925, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалямі «За ўзяцце Кёнігсберга», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

ПЕНЯЗЬ Пётр Кірылавіч, н. у 1909, радавы, кулямётчык, на фронце са жніўня 1944 па студзень 1945, узнагароджаны ордэнам Славы III ступені, медалём «За перамогу над Германіяй».

ПОНТУС Уладзімір Іосіфавіч, н. у 1927, старшина, паводчык, па фронце са снежня 1944 па жнівень 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ПРОСТАК Іван Мікалаевіч, н. у 1925, радавы, паводчык, на фронце з каstryчніка 1944 па жнівень 1945, узнагароджаны медалямі «За баявыя заслугі», «За адвагу», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

ПРОСТАК Іван Тарасавіч, н. у 1902, радавы, камандзір гарматы, на фронце са жніўня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ПРОСТАК Мікалай Сцяпанавіч, н. у 1921, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па жнівень 1945, узнагароджаны медалямі «За вызваленне Варшавы», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

ПРОСТАК Сямён Тарасавіч, н. у 1902, радавы, па фронце са жніўня 1944 па май 1945.

РАК Канстанцін Сяргеевіч, н. у 1925, сяржант, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За вызваленне Варшавы», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

РАСІНСКІ Андрэй Іванавіч, н. у 1912, сяржант, камандзір аддзялення, на фронце з чэрвеня 1944 па май 1945, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалём «За перамогу над Германіяй».

РУДЗЕНЯ Міхайл Іванавіч, н. у 1913, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

САВОШ Рыгор Мікітавіч, н. у 1911, сяржант, камандзір гарматы, на фронце з каstryчніка 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

СВІРЫДА Аркадэй Сцяпанавіч, н. у 1927, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1942 па май 1945, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалямі «За баявыя заслугі», «За адвагу», «За абарону Савецкага Запаліяр'я», «За перамогу над Германіяй».

СЕМАК Адам Іванавіч, н. у 1926, радавы, стралок, на фронце з каstryчніка 1944 па май 1945, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, Славы III ступені, медалямі «За ўзяцце Кёнігсберга», «За перамогу над Германіяй».

СУШЧЭВІЧ Іван Іванавіч, н. у 1910, сяржант, разведчык, на фронце з сакавіка 1944 па 1945, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалямі «За адвагу», «За перамогу над Германіяй», «За перамогу над Японіяй».

ТОМКА Міхайл Пятровіч, н. у 1923, радавы, у партызанах з ліпеня 1943 па ліпень 1944, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За перамогу над Германіяй».

ТУРАВЕЦь Міхайл Сцяпанавіч, н. у 1905, радавы, шафёр, на фронце з ліпеня 1944 па жнівень 1945, узнагароджаны медалём «За баявыя заслугі».

ХАДАРОВІЧ Васіль Арцёмавіч, н. у 1908, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ХАДАРОВІЧ Уладзімір Паўлавіч, н. у 1924, яфрэйтар, тэлефаніст, узнагароджаны медалямі «За баявыя заслугі», «За абарону Ленінграда», «За перамогу над Германіяй».

ЦЫБУЛЬКА Аляксандр Герасімавіч, н. у 1926, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па сакавік 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ЦЫБУЛЬКА Іван Васільевіч, н. у 1925, сяржант, камандзір аддзялення, на фронце са жніўня 1944 па студзень 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За ўзяцце Кёнігсберга», «За перамогу над Германіяй».

ЦЫБУЛЬКА Іван Георгіевіч, н. у 1905, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ЦЫБУЛЬКА Іван Міхайлавіч, н. у 1919, радавы, шафёр, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За вызваленне Варшавы», «За перамогу над Германіяй».

ЦЫБУЛЬКА Іван Фёдаравіч, н. у 1925, радавы, стралок, на фронце са жніўня 1944 па студзень 1945.

ЦЫБУЛЬКА Кірэй Аляксеевіч, н. у 1908, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

ЦЫБУЛЬКА Мікалай Пятровіч, н. у 1926, радавы, стралок, на фронце з каstryчніка 1944 па сакавік 1945, узнагароджаны медалём «За адвагу».

ЦЫБУЛЬКА Мікалай Раманавіч, н. у 1918, радавы, стралок, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны медалямі «За баявыя заслугі», «За перамогу над Германіяй».

ЦЫБУЛЬКА Уладзімір Іосіфавіч, н. у 1919, радавы, стралок, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны ордэнам Славы III ступені, медалём «За перамогу над Германіяй».

ЦЫБУЛЬКА Якаў Пятровіч, н. у 1903, радавы, стралок, на фронце з верасня

1944 па красавік 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ЦІЦЕРНЫХ Аляксей Радзівонавіч, п. у 1919, радавы, сувязіст, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны медалямі «За абарону Масквы», «За ўзяцце Кёнігсберга», «За перамогу над Германіяй».

ЧУХОЛЬСКІ Іосіф Емяльянавіч, н. у 1923, сяржант, камандзір аддзялення, на фронце з ліпеня 1943 па май 1944, узнагароджаны ордэнам Славы III ступені, медалямі «За баявыя заслугі», «За абарону Каўказа», «За перамогу над Германіяй».

ШАБЕЦЬКА Іван Аляксееvіч, н. у 1926, радавы, на фронце з верасня 1944 па сакавік 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ШАБЕЦЬКА Міхail Аляксееvіch, н. у 1907, сяржант, стралок, на фронце з верасня 1944 па каstryчнік 1945, узнагароджаны медалём «За адвагу».

БОКШЫЦКІ СЕЛЬСАВЕТ

АКУЛОВІЧ Іван Аляксееvіch, п. у 1905, радавы, стралок, на фронце з каstryчніка 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За ўзяцце Кёнігсберга», «За перамогу над Германіяй».

АКУЛОВІЧ Міхail Андрэевіch, н. у 1912, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па сакавік 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

АЛЬФЯРОВІЧ Міхail Іосіфавіch, п. у 1916, партызан.

АЛЬХОВІК Аляксей Пятровіch, н. у 1923, радавы, стралок, на фронце з чэрвеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За баявыя заслугі», «За вызваленне Прагі», «За ўзяцце Будапешта», «За ўзяцце Вены», «За перамогу над Германіяй».

АЛЬХОВІК Кірэй Сцяпанавіch, н. у 1913, радавы, кулямётчык, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За вызваленне Варшавы», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

АЛЬХОВІК Павел Іванавіch, н. у 1900, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За перамогу над Германіяй».

АРАБІНА Васіль Ігнатавіch, н. у 1900, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

АРЛОЎ Яўхім Іванавіch, н. у 1919, сяржант, на фронце з 1941 па 1945, узнагаро-

джаны медалём «За перамогу над Германіяй».

БАДЫЛЬ Уладзімір Васільевіch, н. у 1906, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па 1945.

БАЛАБКА Іван Сцяпанавіch, п. у 1919, радавы, стралок, на фронце з лютага 1942 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За баявыя заслугі», «За ўзяцце Вены», «За перамогу над Германіяй».

БАРАДЗІНСКІ Міхail Васільевіch, н. у 1924, партызан з верасня 1943 па ліпень 1944, узнагароджаны медалём «За баявыя заслугі».

БАРАНОЎСКІ Ульян Іосіфавіch, н. у 1925, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па люты 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

БАРТОШЫК Іван Фёдаравіch, н. у 1924, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па студзень 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

БАРТОШЫК Сяргей Пракопавіch, н. у 1923, сяржант, камандзір аддзялення, на фронце са жніўня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

БАРЦЭВІЧ Аляксей Піліпавіch, п. у 1900, радавы, санітар, на фронце з каstryчніка 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За баявыя заслугі», «За перамогу над Германіяй».

БАРЦЭВІЧ Андрэй Фёдаравіch, н. у 1907, мал. сяржант, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

БАРЦЭВІЧ Барыс Ляўонцыевіch, п. у 1905, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

БАРЦЭВІЧ Васіль Васільевіch, н. у 1927, радавы, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

БАРЦЭВІЧ Васіль Ляўонцыевіch, н. у 1906, радавы, шафёр, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За ўзяцце Кёнігсберга», «За перамогу над Германіяй».

БАРЦЭВІЧ Васіль Мікалаевіch, н. у 1922, радавы, кулямётчык, на фронце з лютага па май 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За перамогу над Германіяй».

БАРЦЭВІЧ Васіль Фёдаравіch, п. у 1925, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны ордэнам

Чырвонай Зоркі, медалямі «За адвагу», «За вызваленне Варшавы», «За ўзяцце Берліна».

БАРЦЭВІЧ Васіль Фёдаравіч, н. у 1922, радавы, партызан з верасня 1943 па ліпень 1944, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За перамогу над Германіяй».

БАРЦЕВІЧ Іван Данілавіч, н. у 1925, радавы, стралок, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

БАРЦЭВІЧ Мікалай Васільевіч, н. у 1926, радавы, камандзір аддзялення, на фронце з верасня 1944 па май 1945.

БАРЦЭВІЧ Мікалай Сямёнавіч, н. у 1909, радавы, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалямі «За абарону Москвы», «За абарону Ленінграда», «За вызваленне Прагі», «За перамогу над Германіяй».

БАРЦЭВІЧ Міхаіл Іванавіч, н. у 1923, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За ўзяцце Кёнігсберга», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

БАРЦЭВІЧ Міхаіл Фёдаравіч, н. у 1923, радавы, снайпер, на фронце са жніўня 1944 па студзень 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

БАРЦЭВІЧ Пётр Міхайлавіч, н. у 1906, ст. сяржант, камандзір аддзялення, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалём «За перамогу над Германіяй».

БАРЦЭВІЧ Сцяпан Паўлавіч, н. у 1903, радавы, стралок, на фронце з каstryчніка 1944 па студзень 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

БАРЫСАВЕЦ Павел Адамавіч, н. у 1919, радавы, стралок, на фронце з верасня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За адвагу».

БАРЫСІК Георгій Дэмітрыевіч, н. у 1911, радавы, кулямётчык, на фронце з ліпеня 1944 па студзень 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За перамогу над Германіяй».

БАСАКОВІЧ Мікалай Антонавіч, н. у 1912, радавы, партызан з верасня 1943 па ліпень 1944, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалём «За перамогу над Германіяй».

БАСАЛЫГА Андрэй Яўхімавіч, н. у 1905, радавы, сапёр, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За

вызваленне Варшавы», «За перамогу над Германіяй».

БАСАЛЫГА Іван Апанасавіч, н. у 1925, радавы, на фронце са жніўня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

БАСАЛЫГА Мікалай Іванавіч, н. у 1919, радавы, стралок, на фронце з чэрвеня па каstryчнік 1941, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

БАСАЛЫГА Рыгор Мікалаевіч, н. у 1919, мал. сяржант, шафёр, на фронце з 1943 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За баявыя заслугі», «За абарону Каўказа», «За вызваленне Варшавы», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

БАСАЛЫГА Фёдар Апанасавіч, н. у 1923, сяржант, стралок, на фронце са жніўня 1944 па май 1945, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалямі «За вызваленне Варшавы», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

БАСАЛЫГА Фёдар Дзянісавіч, радавы, сапёр, на фронце з лютага па май 1945.

БАШУРА Іван Данілавіч, н. у 1922, радавы, партызан са снежня 1943 па чэрвень 1944, на фронце са снежня 1944 па красавік 1945.

БАШУРА Таццяна Мікітаўна, н. у 1923, радавая, партызанка з лютага 1943 па ліпень 1944.

БЕРАЗОЎСКІ Феадосій Георгіевіч, н. у 1901, радавы, стралок, на фронце з чэрвеня 1944 па май 1945.

БОЛАТАЎ Іван Аляксеевіч, н. у 1922, радавы, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За баявыя заслугі», «За ўзяцце Берліна».

БРАНАВЕЦ Феадосій Паўлавіч, н. у 1921, радавы, стралок, на фронце з чэрвеня 1944 па 1945, узнагароджаны медалямі «За перамогу над Германіяй», «За перамогу над Японіяй».

БРАНАВІЦКАЯ Кацярына Міхайлаўна, н. у 1909, радавая, партызанка з мая 1943 па ліпень 1944.

БРАНКЕВІЧ Іван Васільевіч, н. у 1919, яфрэйтар, шафёр, на фронце са жніўня 1944 па май 1945, узнагароджаны ордэнам Славы III ступені, медалямі «За вызваленне Варшавы», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

БРАНАВІЦКІ Міхайл Андрэевіч, н. у 1917, радавы, партызан з каstryчніка 1943 па чэрвень 1944, на фронце з верасня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За баявыя заслугі», «За вызваленне Варшавы», «За перамогу над Германіяй».

БУЛАТ Іосіф Адасьевіч, н. у 1925, мал. сяржант, на фронце з чэрвена 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За баявыя заслугі», «За перамогу над Германіяй».

БУРАК Аляксандр Зіноўевіч, н. у 1925, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па люты 1945, узнагароджаны медалямі «За перамогу над Германіяй».

БУРАК Максім Іосіфавіч, н. у 1898, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па сакавік 1945, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалямі «За вызваленне Варшавы», «За перамогу над Германіяй».

БУРАК Пётр Ціханавіч, н. у 1902, радавы, на фронце са жніўня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

БУРАК Сяргей Іванавіч, н. у 1926, ст. сяржант, на фронце са жніўня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За вызваленне Варшавы», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

БУЦЬКО Іван Мікалаеўіч, н. у 1926, ст. сяржант, на фронце з верасня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За перамогу над Германіяй».

БУЦЬКО Ўладзімір Мікалаеўіч, н. у 1918, радавы, стралок, на фронце са жніўня 1942 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За абарону Сталінграда», «За перамогу над Германіяй».

ВАЛАСЕВІЧ Адам Васільевіч, н. у 1902, радавы, стралок, на фронце са жніўня 1944 па май 1945.

ВАЛАТОВІЧ Іван Ніканоравіч, н. у 1909, радавы, кулямётчык, на фронце са жніўня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За баявыя заслугі», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

ВАЛЕТКА Іван Піліпавіч, н. у 1920, сяржант, мінамётчык, на фронце з каstryчніка 1942 па сакавік 1943, узнагароджаны медалямі «За перамогу над Германіяй».

ВАЛЕТКА Канстанцыя Фёдаравіч, н. у 1927, радавы, на фронце з 1943 па 1945, узнагароджаны медалямі «За перамогу над Германіяй».

ВАРАНЦОЎ Леанід Рыгоравіч, н. у 1910, лейтэнант, памочнік камандзіра роты, на фронце з 1941 па сакавік 1944, узнагароджаны медалямі «За перамогу над Германіяй».

ВАСІЛЕВІЧ Дэмітрый Аляксеевіч, н. у 1920, ст. сяржант, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны медалямі «За баявыя заслугі», «За абарону Масквы», «За перамогу над Германіяй».

ВАСІЛЕВІЧ Міхайл Васільевіч, н. у 1927, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За перамогу над Германіяй».

ВАЙНЕНКА Іван Карпавіч, н. у 1916, радавы, шафёр, на фронце з каstryчніка 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За перамогу над Германіяй».

ВЕЧАР Мікалай Яўгенавіч, н. у 1902, радавы, кулямётчык, на фронце з мая 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За баявыя заслугі», «За ўзяцце Кёнігсберга», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

ВЕЧАР Сцяпан Іванавіч, н. у 1923, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За перамогу над Германіяй».

ГАЛКІН Павел Ільіч, н. у 1923, радавы, на фронце з сакавіка 1942 па май 1945, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалямі «За ўзяцце Кёнігсберга», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

ГАЛУБЕНКА Міхайл Васільевіч, н. у 1922, радавы, стралок, на фронце з каstryчніка 1941 па жніўень 1942, узнагароджаны медалямі «За перамогу над Германіяй».

ГАНЧАРЭВІЧ Іван Мітрафанавіч, н. у 1913, радавы, шафёр, на фронце з чэрвяня 1941 па люты 1943, узнагароджаны медалямі «За перамогу над Германіяй».

ГАНЧАРЭВІЧ Мікалай Кірылавіч, н. у 1922, радавы, стралок, на фронце са жніўня 1944 па сакавік 1945.

ГАРДЗЕЙЧЫК Барыс Андрэевіч, н. у 1925, мал. сяржант, стралок, на фронце са жніўня 1944 па май 1945, узнагароджаны ордэнам Славы III ступені, медалямі «За перамогу над Германіяй».

ГАРДЗЕЙЧЫК Іван Іванавіч, н. у 1925, радавы, стралок, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалямі «За перамогу над Германіяй».

ГАРДЗЕЙЧЫК Міхайл Сцяпанавіч, н. у 1925, яфрэйтар, наводчык, на фронце

са жніўня 1944 па люты 1945, узнагароджаны медалямі «За вызваленне Варшавы», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

ГАРДЗЕЙЧЫК Фёдар Васільевіч, п. у 1924, радавы, на фронце са жніўня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За ўзяцце Кёнігсберга», «За перамогу над Германіяй».

ГАРДЗЕЙЧЫК Цімафей Сцяпанавіч, н. у 1915, радавы, стралок, на фронце са жніўня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалям «За перамогу над Германіяй».

ГАРДЗЕЛЬ Антон Дамінікавіч, п. у 1910, яфрэйтар, шафёр, на фронце са сплекні 1941 па студзень 1942, узнагароджаны медалямі «За абарону Масквы», «За перамогу над Германіяй».

ГАЎДЗЕЛЬ Аляксандр Навумавіч, н. у 1915, сяржант, камандзір аддзялення, на фронце з чэрвені 1941 па верасень 1944, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалям «За баявыя заслугі».

ГІБКІ Вікенцій, н. у 1902, кавалерыст, на фронце з 1944 па 1945.

ГРАК Пётр Аляксандравіч, н. у 1912, радавы, кулямётчык, на фронце з ліпеня 1944 па сакавік 1945.

ГРАЧОК Іван Даляменцьевіч, п. у 1915, радавы, мінамётчык, на фронце са жніўня 1944 па студзень 1945.

ГРЫЦКЕВІЧ Іван Васільевіч, н. у 1909, радавы, стралок, на фронце з каstryчніка 1944 па май 1945.

ГРЫЦКЕВІЧ Міхайл Пятровіч, п. у 1926, радавы, стралок, на фронце з каstryчніка 1944 па сакавік 1945, узнагароджаны медалям «За перамогу над Германіяй».

ГУБАНОВІЧ Іван Мікалаевіч, н. у 1919, сяржант, камандзір аддзялення, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны медалям «За перамогу над Германіяй».

ГУБАНОВІЧ Ціхан Іванавіч, п. у 1913, радавы, сапёр, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалям «За перамогу над Германіяй».

ГУК Васіль Іванавіч, н. у 1898, радавы, стралок, на фронце з верасня 1944 па май 1945, узнагароджаны ордэнам Славы III ступені, медалямі «За ўзяцце Кёнігсберга», «За перамогу над Германіяй».

ГУК Васіль Яўхімавіч, п. у 1912, яфрэйтар, партызан з лютага 1943 па ліпень 1944, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалям «За баявыя заслугі».

ГУК Захар Мацвеевіч, н. у 1908, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

ГУК Іван Іванавіч, н. у 1921, радавы, стралок, на фронце з чэрвеня па ліпень 1941.

ГУК Іван Ціханавіч, н. у 1926, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалям «За перамогу над Германіяй».

ГУК Павел Мацвеевіч, н. у 1904, радавы, стралок, на фронце з сакавіка 1945 па май 1945, узнагароджаны медалям «За перамогу над Германіяй».

ГУК Павел Ціханавіч, н. у 1924, радавы, партызан з сакавіка 1943 па ліпень 1944, узнагароджаны медалям «Партызану Айчынай вайны».

ГУК Пётр Васільевіч, н. у 1913, радавы, стралок, на фронце са жніўня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За ўзяцце Кёнігсберга», «За перамогу над Германіяй».

ГУК Пётр Максімавіч, н. у 1921, мал. сяржант, камандзір аддзялення, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны медалямі «За баявыя заслугі», «За вызваленне Варшавы», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

ГУК Яўхім Давыдавіч, п. у 1913, радавы, на фронце з красавіка 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За вызваленне Варшавы», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

ГУРСКІ Сямён Сяргеевіч, н. у 1914, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны ордэнамі Чырвонай Зоркі (двойчы), Славы I, II ступеней, медалямі «За баявыя заслугі», «За абарону Ленінграда», «За перамогу над Германіяй».

ГУРЫНОВІЧ Андрэй Сяргеевіч, н. у 1913, радавы, кулямётчык, на фронце з чэрвоні 1944 па май 1945.

ГУРЫНОВІЧ Аркадзь Сцяпанавіч, н. у 1927, старшина, на фронце з сакавіка па май 1945, узнагароджаны медалям «За перамогу над Германіяй».

ГУРЫНОВІЧ Васіль Іванавіч, н. у 1926, ст. сяржант, стралок, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны медалямі «За баявыя заслугі», «За вызваленне Варшавы», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

ГУРЫНОВІЧ Васіль Мітрафанавіч, н. у 1911, мал. сяржант, камандзір аддзя-

лення, на фронце са жніўня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За адвагу».

ГУРЫНОВІЧ Васіль Цімафеевіч, н. у 1923, радавы, камандзір аддзялення, на фронце са жніўня 1944 па студзень 1945.

ГУРЫНОВІЧ Дзмітрый Рыгоравіч, н. у 1904, радавы, стралок, на фронце са жніўня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ГУРЫНОВІЧ Іван Антонавіч, н. у 1921, радавы, на фронце са студзеня па май 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

ГУРЫНОВІЧ Іван Міхайлавіч, н. у 1926, ст. сяржант, на фронце са жніўня 1944 па студзень 1945 і са жніўня па верасень 1945, узнагароджаны медалямі «За перамогу над Германіяй», «За перамогу над Японіяй».

ГУРЫНОВІЧ Іван Сцяпанавіч, н. у 1920, ст. сяржант, камандзір аддзялення, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ГУРЫНОВІЧ Мікалай Андрэевіч, н. у 1913, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За перамогу над Германіяй».

ГУРЫНОВІЧ Мікалай Андрэевіч, н. у 1922, радавы, кулямётчык, на фронце з каstryчніка 1944 па люты 1945.

ГУРЫНОВІЧ Мікалай Паўлавіч, н. у 1907, радавы, шафёр, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ГУРЫНОВІЧ Мікалай Пятровіч, н. у 1923, радавы, шафёр, на фронце са жніўня 1944 па сакавік 1945, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалямі «За вызваленне Варшавы», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

ГУРЫНОВІЧ Міхаіл Іванавіч, н. у 1924, радавы, стралок, на фронце з сакавіка па май 1945, узнагароджаны медалямі «За ўзяцце Кёнігсберга», «За перамогу над Германіяй».

ГУРЫНОВІЧ Піліп Рыгоравіч, н. у 1915, радавы, стралок, на фронце з верасня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За вызваленне Варшавы», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

ГУРЫНОВІЧ Сцяпан Сцяпанавіч, н. у 1924, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па сакавік 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ГУРЫНОВІЧ Сяргей Рыгоравіч, н. у 1909, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945 і са жніўня па верасень 1945, узнагароджаны медалямі «За перамогу над Германіяй», «За перамогу над Японіяй».

ГУРЫНОВІЧ Уладзімір Несцеравіч, н. у 1923, сяржант, з мая 1943 па 1944 у партызанах, з 1944 па 1945 на фронце, узнагароджаны ордэнам Славы III ступені, медалём «За перамогу над Германіяй».

ГУРЫНОВІЧ Фёдар Георгіевіч, н. у 1922, радавы, на фронце са жніўня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ГУРЫНОВІЧ Фёдар Фёдаравіч, н. у 1925, сяржант, разведчык, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, Славы III ступені, медалямі «За вызваленне Варшавы», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

ГУРЫНОВІЧ Ціхан Мікалаевіч, н. у 1926, на фронце з лютага па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ДАМАНСКІ Міхаіл Цімафеевіч, н. у 1919, яфрэйтар, на фронце з верасня 1943 па май 1945, узнагароджаны ордэнам Славы III ступені, медалямі «За ўзяцце Будапешта», «За ўзяцце Вены», «За вызваленне Прагі», «За перамогу над Германіяй».

ДАМАНСКІ Цімафей Лаўрэнцьевіч, н. у 1898, радавы, стралок, на фронце з чэрвеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ДЗВІНСКІ Аляксей Мікаласевич, н. у 1926, старшина, стралок, на фронце са студзеня па сакавік 1945, узнагароджаны медалямі «За баявую заслугі», «За перамогу над Германіяй».

ДЗМІТРЫЕЎ Іван Іванавіч, н. у 1921, старшина, на фронце з лістапада 1943 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За баявую заслугі», «За перамогу над Германіяй».

ЖУКАВЕЦ Якаў Ісаакавіч, н. у 1917, радавы, стралок, на фронце са студзеня па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ЗАЛАТАРЭВІЧ Адам Уладзіміравіч, н. у 1921, сяржант, камандзір аддзялення, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны медалямі «За абарону Ленінграда», «За перамогу над Германіяй».

ІВАШЧАНКА Рыгор Мікалаевіч, н. у 1920, лейтэнант, на фронце з 1941 па снэжань 1942, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалём «За перамогу над Германіяй».

ІГРАЛАВА Ніна Васільеўна, н. у 1922, радавая, медсястра, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджана медалямі «За абарону Масквы», «За перамогу над Германіяй», «За перамогу над Японіяй».

ЛЮКЕВІЧ Арцём Васільевіч, н. у 1911, радавы, на фронце ў 1942, узнагароджаны медалямі «За баявую заслугі», «За перамогу над Германіяй».

ЛЮКЕВІЧ Іван Іванавіч, н. у 1919, сяржант, камандзір аддзялення, на фронце з мая 1942 па май 1945, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, Славы II, III ступеней, медалямі «За баявую заслугі», «За перамогу над Германіяй».

ЛЮКЕВІЧ Іван Кірылавіч, н. у 1920, радавы, сапёр, на фронце з чэрвеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ЛЮКЕВІЧ Мікалай Іванавіч, н. у 1907, радавы, санітар, на фронце са жніўня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За баявую заслугі», «За вызваленне Варшавы», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

ЛЮКЕВІЧ Сцяпан Дэмітрыевіч, н. у 1918, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па красавік 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

КАЗАК Антон Іванавіч, н. у 1896, радавы, стралок, на фронце з чэрвеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За баявую заслугі», «За перамогу над Германіяй».

КАЗЛЕНКА Мікалай Рыгоравіч, н. у 1925, радавы, стралок, на фронце з кастрычніка 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За баявую заслугі».

КАЗЛЕНКА Рыгор Міхайлавіч, н. у 1901, радавы, стралок, на фронце з чэрвеня 1944 па студзень 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

КАЗЛОЎ Андрэй Іванавіч, н. у 1926, старшина, камандзір аддзялення, на фронце з сакавіка 1944 па май 1945, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалём «За перамогу над Германіяй».

КАЗЛЯК Зоя Францаўна, н. у 1924, радавая, санітарка, узнагароджана медалём «За перамогу над Германіяй».

КАЗЛЯК Іван Мікалаевіч, н. у 1925, сяржант, кулямётчык, на фронце з верасня 1944 па красавік 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За перамогу над Германіяй».

КАЗЛЯК Фёдар Васільевіч, н. у 1914, радавы, стралок, на фронце з чэрвеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

КАЗЛЯК Якаў Якаўлевіч, н. у 1918, радавы, стралок, на фронце з красавіка па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

КАЗЮЧЫЦ Яўген Васільевіч, н. у 1926, радавы, камандзір гарматы, на фронце са снёжня 1944 па май 1945, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалямі «За адвагу», «За перамогу над Германіяй».

КАЛНОЎСКІ Мікалай Іванавіч, н. у 1908, радавы, стралок, на фронце з ліпеня па кастрычнік 1944, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

КАЛУПАЦКІ Мікалай Іванавіч, н. у 1924, радавы, стралок, на фронце са жніўня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За баявую заслугі», «За вызваленне Варшавы», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

КАМАРОЎ Васіль Мікалаевіч, н. у 1923, сяржант, на фронце з мая 1942 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За баявую заслугі», «За ўзяцце Кёнігсберга», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

КАНАВАЛАВА Таццяна Кірылаўна, н. у 1921, радавая, на фронце з ліпеня 1942 па май 1945, узнагароджана ордэнам Чырвонай Зоркі, медалямі «За абарону Ленінграда», «За перамогу над Германіяй».

КАПАРЫХА Іван Лук'янавіч, н. у 1922, старшина, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалём «За перамогу над Германіяй».

КАПАРЫХА Уладзімір Якаўлевіч, н. у 1920, радавы, стралок, на фронце з чэрвеня 1944 па май 1945, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалём «За перамогу над Германіяй».

КАПУСЦІН Мікалай Васільевіч, н. у 1923, лейтэнант, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

КАРПЕНКА Мікалай Рыгоравіч, н. у 1918, сяржант, камандзір аддзялення, па

фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

КАРСЮК Міхайл Іванавіч, н. у 1907, радавы, стралок, на фронце з ліпеня па лістапад 1944.

КАРТАШЭВІЧ Леанід Іванавіч, н. у 1926, радавы, на фронце з верасня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

КАСЦЮКЕВІЧ Віктар Пятровіч, н. у 1922, яфрэйтар, на фронце са снежня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За вызваление Варшавы», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

КАФАНАЎ Фёдар Мікалаевіч, н. у 1919, радавы, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалём «За перамогу над Германіяй».

КАШТАНАЎ Васілій Фёдаравіч, н. у 1924, мал. сяржант, старшина батарэі, на фронце з верасня 1942 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За ўзяцце Кёнігсберга», «За перамогу над Германіяй».

КІСЛЮК Іван Тарасавіч, н. у 1925, радавы, аўтаматчык, на фронце з верасня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За вызваление Варшавы», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

КОПКА Аляксандар Мікалаевіч, н. у 1925, радавы, стралок, на фронце з верасня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

КОПКА Анатоль Іванавіч, н. у 1926, радавы, наводчык, на фронце з верасня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За вызваление Варшавы», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

КОРЧУН Рыгор Фадзеевіч, н. у 1917, сяржант, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

КРАКАСЕВІЧ Васіль Ціханавіч, н. у 1908, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

КРАКАСЕВІЧ Іван Ціханавіч, н. у 1907, радавы, на фронце са студзеня па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

КРАСУЦКІ Аляксандар Ніканоравіч, н. у 1922, сяржант, стралок, па фронце са жніўня 1944 па студзень 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

КРАСУЦКІ Аляксандар Сяргеевіч, н. у 1927, радавы, на фронце з лістапада 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

КРАСУЦКІ Васіль Іванавіч, н. у 1926, радавы, стралок, на фронце з каstryчніка 1944 па студзень 1945.

КРАСУЦКІ Іван Мацвеевіч, н. у 1922, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па студзень 1945, узнагароджаны медалямі «За баявыя заслугі», «За перамогу над Германіяй».

КРЫВАЛЬ Канстанцін Іванавіч, н. у 1922, радавы, стралок, на фронце з чэрвеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За ўзяцце Будапешта», «За перамогу над Германіяй».

КРЫВАЛЬ Канстанцін Іванавіч, н. у 1924, радавы, мішамётчык, на фронце са снежня 1944 па люты 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

КРЫВАЛЬ Фёдар Мікалаевіч, н. у 1926, радавы, на фронце са снежня 1944 па май 1945.

КРЫВАЛЬ Фёдар Рыгоравіч, н. у 1922, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па люты 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

КРЫВАПУСК Пётр Андрэевіч, н. у 1919, мал. сяржант, сапёр, на фронце з 1941 па 1945.

КСЕНЗАЎ Аляксей Рыгоравіч, н. у 1916, ст. сяржант, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За перамогу над Германіяй».

КУДЗІН Іван Мікалаевіч, н. у 1913, радавы, шафёр, па фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За перамогу над Германіяй».

КУЛЕВІЧ Аляксандар Фёдаравіч, н. у 1927, мал. сяржант, на фронце са снежня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

КУРЫЛЬЧЫК Марыя Фёдараўна, н. у 1924, на фронце з мая 1944 па май 1945, узнагароджана медалём «За перамогу над Германіяй».

КУРЫЛЬЧЫК Павел Піліпавіч, н. у 1924, мал. сяржант, снайпер, узнагароджаны медалямі «За баявыя заслугі», «За перамогу над Германіяй».

КУРЫЛЬЧЫК Пётр Іванавіч, н. у 1918, радавы, на фронце з чэрвеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

КУР'ЯН Іван Цімафеевіч, н. у 1923, радавы, на фронце са жніўня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

КУР'ЯН Рыгор Цімафеевіч, н. у 1920, лейтэнант, камандзір узвода, на фронце з чэрвеня па жніўень 1942, узнагароджаны ордэнам Айчыннай вайны II ступені, медалём «За перамогу над Германіяй».

КУЧЫНСКІ Пётр Аляксандравіч, н. у 1911, старшина, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны медалямі «За абарону Масквы», «За абарону Сталінграда», «За баявыя заслугі», «За перамогу над Германіяй».

ЛАПШЦКІ Пётр Лявонцьевіч, н. у 1898, радавы, сапёр, на фронце з чэрвеня па лістапад 1944.

ЛЕВАНОВІЧ Мікалай Цімафеевіч, н. у 1923, радавы, на фронце з верасня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ЛІС Фёдар Іванавіч, н. у 1925, мал. сяржант, камандзір аддзялення, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

ЛІСТАПАД Аляксандр Ксенафонавіч, н. у 1919, радавы, наводчык, на фронце са студзеня па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ЛІСТАПАД Іван Сцяпанавіч, н. у 1905, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ЛЯВОНЦЬЕВА Ванда Станіславаўна, н. у 1930, з красавіка 1943 па лішчы 1944 сувязная партызанская брыгады імя Суворава, узнагароджана медалём «За перамогу над Германіяй».

ЛЯВОНЧЫК Аляксей Дэмітрыевіч, н. у 1922, радавы, сапёр, на фронце са жніўня 1944 па май 1945.

ЛЯВОНЧЫК Іван Пятровіч, н. у 1926, радавы, наводчык, на фронце з лістапада 1944 па красавік 1945.

ЛЯВОНЧЫК Міхail Далям'янавіч, н. у 1926, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па люты 1945.

ЛЯВОНЧЫК Міхail Міхайлівіч, н. у 1921, старшина, камандзір аддзялення, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ЛЯВОНЧЫК Сцяпан Паўлавіч, н. у 1923, радавы, шафёр, на фронце са жніўня 1944 па май 1945, узнагароджаны ордэнам Славы III ступені, медалём «За перамогу над Германіяй».

ЛЯВОНЧЫК Сямён Іванавіч, н. у 1916, радавы, партызан з ліпеня 1943 па сакавік 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ЛЯВОНЧЫК Фёдар Міхайлівіч, н. у 1926, мал. сяржант, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

МАГЛЫШ Іван Савіч, н. у 1898, радавы, на фронце з лістапада 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За ўзяцце Кёнігсберга», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

МАГЛЫШ Мікалай Іванавіч, н. у 1926, радавы, наводчык, на фронце з верасня 1944 па май 1945, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалём «За перамогу над Германіяй».

МАРОЗ Нічшар Васільевіч, н. у 1918, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За вызваленне Варшавы», «За перамогу над Германіяй».

МАСЯКЕВІЧ Раман Якаўлевіч, н. у 1903, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

МАХЛАЙ Андрэй Ішлітавіч, н. у 1916, радавы, на фронце з чэрвеня па верасень 1941, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

МАХЛАЙ Сцяпан Лукіч, н. у 1903, радавы, партызан з верасня 1942 па ліпень 1944, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

МАХЛАЙ Феадосія Нікіфараўна, н. у 1920, на фронце з чэрвеня 1944 па верасень 1945, узнагароджана медалямі «За перамогу над Германіяй», «За перамогу над Японіяй».

МАХЛАЙ Фёдар Ціханавіч, н. у 1915.

МЕЛЬНІКАЎ Георгій Фёдаравіч, н. у 1927, па фронце са снежня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

МИРОНЧЫК Адам Аляксееўч, н. у 1910, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

МИРОНЧЫК Васіль Цярэнцьевіч, н. у 1911, сяржант, камандзір аддзялення, на фронце са жніўня 1944 па май 1945, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі.

МІХАЛЕВІЧ Мікалай Яўхімавіч, н. у 1925, сяржант, камандзір аддзялення, на фронце з верасня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За перамогу над Германіяй», «За ўзяцце Кёнігсберга», «За ўзяцце Берліна».

гароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

МІХАЛЕНКА Васіль Цімафеевіч, н. у 1925, радавы, стралок, на фронце са студзеня па май 1945, узнагароджаны медалямі «За ўзяцце Вены», «За перамогу над Германіяй».

МУРАШАЎ Павел Іванавіч, н. у 1924, радавы, на фронце з мая 1943 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

МЯШКЕВІЧ Мікалай Аляксеевіч, н. у 1926, радавы, наводчык, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

МЯШКОЎ Васіль Дэмітрыевіч, н. у 1915, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па верасень 1945, узнагароджаны медалямі «За ўзяцце Кёлігсберга», «За перамогу над Германіяй».

НАПРЭЕЎ Міхайл Пятровіч, н. у 1911, ст. лейтэнант, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны медалямі «За абарону Сталінграда», «За перамогу над Германіяй».

НОВІК Іван Фёдаравіч, ст. сяржант, па фронце з красавіка па чэрвень 1942.

НОВІК Мікалай Шліпавіч, н. у 1922, радавы, стралок, на фронце з лішня 1944 па люты 1945, узнагароджаны ордэнам Славы III ступені.

ПАЗДНЯКОЎ Іван Міхайлавіч, н. у 1919, старшина, на фронце з ліпеня 1942 па студзень 1943, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалём «За перамогу над Германіяй».

ПАЛАЗНИК Іван Якаўлевіч, н. у 1910, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ПАЛАЗНИК Мікалай Рыгоравіч, н. у 1909, радавы, на фронце са жніўня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ПАЛАЗНИК Сцяпан Пракопавіч, н. у 1914, радавы, стралок, па фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ПАЛАЗНИК Фёдар Іванавіч, н. у 1923, радавы, стралок, на фронце са студзеня па май 1945, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалём «За перамогу над Германіяй».

ПАНАМАРЧУК Мікалай Маркавіч, н. у 1924, мал. сяржант, на фронце з ліпеня

1943 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ПЕТРАЧЭНКА Пётр Барысавіч, н. у 1909, кулямётчык, на фронце са жніўня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ПРЫМАК Дэмітрый Аляксеевіч, н. у 1912, радавы, стралок, на фронце са жніўня 1944 па красавік 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ПУШКАРЭНКА Герасім Іванавіч, н. у 1916, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ПЯТРОВІЧ Уладзімір Акімавіч, н. у 1924, радавы, стралок, на фронце з каstryчніка 1944 па май 1945, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалём «За перамогу над Германіяй».

ПЯТРОЎ Ціхан Цімафеевіч, н. у 1918, капітан, на фронце з каstryчніка 1942 па люты 1943, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі.

РОГАЎЦАЎ Іван Мікаласавіч, н. у 1920, ст. сяржант, шафёр, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалём «За перамогу над Германіяй».

РУСАК Мірон Ільіч, н. у 1919, радавы, партызан з верасня 1943 па ліпень 1944.

РУСАК Павел Андрэевіч, н. у 1927, радавы, сапёр, на фронце са спажня 1944 па май 1945.

РЭШНЯК Васіль Аляксеевіч, н. у 1918, сяржант, камандзір аддзялення, на фронце са жніўня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

САВАНОВІЧ Аляксей Нічыпаравіч, н. у 1919, радавы, разведчык, на фронце з каstryчніка 1943 па ліпень 1944.

САВАНОВІЧ Уладзімір Захаравіч, н. у 1924, радавы, стралок, на фронце са жніўня 1944 па красавік 1945, узнагароджаны медалямі «За перамогу над Германіяй».

САВІЦКІ Мікалай Мартынавіч, н. у 1924, радавы, стралок, на фронце са спажня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалям «За перамогу над Германіяй».

САЛАВЕЙ Аляксандр Іванавіч, н. у 1925, радавы, разведчык, на фронце з ліпеня па спажань 1944.

САЛАВЕЙ Васіль Антонавіч, н. у 1925, радавы, стралок, на фронце з чэрвеня 1944 па май 1945.

САЛАВЕЙ Васіль Рыгоравіч, н. у 1918, лейтэнант, камандзір узвода, у партызанскім атрадзе з сакавіка 1943 па чэрвень 1944, узнагароджаны медалямі «Партызану Айчынай вайны», «За перамогу над Германіяй».

САЛАВЕЙ Ганна Андрэеўна, н. у 1923, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

САЛАВЕЙ Дэмітрый Васільевіч, н. у 1926, радавы, стралок, на фронце са студзенем па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу на Германіяй».

САЛАВЕЙ Іван Ермалаевіч, н. у 1912, радавы, на фронце са жніўнем 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

САЛАВЕЙ Іван Ціханавіч, н. у 1925, радавы, сапёр, на фронце з чэрвеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

САЛАВЕЙ Марыя Фёдараўна, н. у 1925, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

САЛАВЕЙ Мікалай Якаўлевіч, н. у 1914, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

САЛАВЕЙ Нічышар Захаравіч, н. у 1903, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па верасень 1944.

САЛАВЕЙ Павел Іванавіч, н. у 1920, радавы, разведчык, на фронце з каstryчніка 1943 па ліпень 1944, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

САЛАВЕЙ Платон Антонавіч, н. у 1911, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

САЛАВЕЙ Фёдар Андрэевіч, н. у 1909, радавы, кулямётчык, на фронце з чэрвеня 1944 па студзень 1945.

САМУСЕВІЧ Сяргей Міхайлівіч, н. у 1918, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па студзень 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

СЕМЯНОВІЧ Аляксандар Іосіфавіч, н. у 1926, радавы, на фронце са студзенем па красавік 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

СЕМЯНОВІЧ Андрэй Пятровіч, н. у 1924, радавы, партызан з верасня 1943 па ліпень 1944, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

СЕМЯНОВІЧ Іван Іванавіч, н. у 1915, сяржант, сапёр, на фронце з верасня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

СЕМЯНОВІЧ Пётр Іосіфавіч, н. у 1918, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па студзень 1945, узнагароджаны ордэнам Славы III ступені, медалём «За перамогу над Германіяй».

СКОБЕЛЕЎ Іларыён Макаравіч, н. у 1919, ст. сяржант, камандзір аддзялення, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

СКРЫПІНСКІ Фёдар Паўлавіч, н. у 1904, радавы, на фронце з чэрвеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

СТАРАСТОВІЧ Сяргей Пятровіч, н. у 1922, радавы, стралок, на фронце з чэрвеня па ліпень 1941.

СТАРЫНСКІ Уладзімір Іванавіч, н. у 1921, радавы, на фронце з 1941 па 1945.

СТАРЫНЧЫК Кацярына Пятроўна, н. у 1909, партызанка з 1943 па чэрвень 1944.

СУКАЧ Анатоль Міхайлівіч, н. у 1925, яфрэйттар, на фронце са студзенем па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

СУКАЧ Пётр Максімавіч, н. у 1902, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

СУХОЦКАЯ Вера Гаўрылаўна, н. у 1922, на фронце з лютага па красавік 1945.

СУХОЦКІ Іван Станіслававіч, н. у 1926, яфрэйттар, на фронце са снежня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

СУХОЦКІ Міхail Іванавіч, н. у 1916, радавы, на фронце з 1941 па 1945.

СЫЦЬКО Ганна Кандратаўна, н. у 1912, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджана медалём «За перамогу над Германіяй».

СЫЦЬКО Іван Мікітавіч, н. у 1923, радавы, кулямётчык, на фронце з каstryчніка 1944 па студзень 1945.

СЫЦЬКО Mіхail Сцяпанавіч, н. у 1926, радавы, наводчык, на фронце з красавіка 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

СЯЎРУТИН Іван Васільевіч, н. у 1920, мал. лейтэнант, камандзір узвода, на фронце з сакавіка 1943 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ТАГАНОВІЧ Марыя Аляксандраўна, н. у 1924.

Яны вярнуліся пераможцамі

ТАРАСЕВІЧ Іосіф Панцялесевіч, н. у 1921, радавы, стралок, на фронце з чэрвоненія па верасень 1941.

ТРАФІМЧЫК Аляксей Якаўлевіч, н. у 1919, радавы, наводчык, на фронце з чэрвоненія 1941 па люты 1944.

ТРАФІМЧЫК Васіль Васільевіч, н. у 1924, радавы, стралок, на фронце з чэрвоненія 1944 па май 1945, узнагароджаны ордэнам Чырвоной Зоркі.

ТРАФІМЧЫК Пракоп Якаўлевіч, н. у 1910, радавы, стралок, на фронце са жніўня 1944 па май 1945.

УЛАСЕВІЧ Аляксандар Нічшаправіч, н. у 1923, радавы, стралок, на фронце са жніўня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За баявыя заслугі», «За перамогу над Германіяй».

УЛАСЕВІЧ Анастасія Якаўлеўна, н. у 1920, радавая, партызанка з красавіка 1943 па чэрвень 1944, узнагароджана медалямі «Партызану Айчыннай вайны», «За перамогу над Германіяй».

УЛАСЕВІЧ Ганна Ігнатавічна, н. у 1924, партызанка з сакавіка 1943 па ліпень 1944, узнагароджана медалямі «Партызану Айчыннай вайны», «За перамогу над Германіяй».

ФЕДАРОВІЧ Арсеній Мікалаеўч, н. у 1923, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалямі «За вызваленне Варшавы», «За перамогу над Германіяй».

ФРАЛОЎ Іван Іванавіч, н. у 1915, лейтэнант, камандзір роты, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ХІЖНЯК Рыгор Андрэевіч, н. у 1918, радавы, разведчык, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалямі «За абарону Масквы», «За перамогу над Германіяй».

ХІЛЬКЕВІЧ Васіль Захаравіч, н. у 1924, радавы, на фронце са жніўня па снежань 1944, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ХІЛЬКЕВІЧ Ганна Фёдараўна, н. у 1926.

ЦЫБУЛЬКА Мікалай Мікалаеўч, н. у 1926, радавы, стралок, мінамётчык, на фронце са студзеня па верасень 1945, узнагароджаны медалямі «За перамогу над Германіяй», «За перамогу над Японіяй».

ЧАЛЫ Мікалай Мікітавіч, н. у 1922, радавы, на фронце з 1941 па 1945, узнага-

роджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ЧАРНІЦКІ Васіль Андрэевіч, н. у 1922, ст. сяржант, на фронце са жніўня 1944 па май 1945, узнагароджаны ордэнам Славы III ступені, медалямі «За вызваленне Варшавы», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

ЧАРНІЦКІ Палікарп Кірылавіч, н. у 1920, радавы, на фронце са жніўня 1944 па красавік 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За перамогу над Германіяй».

ЧАРНІЦКІ Сяргей Лявонавіч, н. у 1925, сяржант, стралок, на фронце са снежня 1944 па студзень 1945, узнагароджаны медалям «За перамогу над Германіяй».

ЧВЫР Мікалай Уладзіміравіч, н. у 1910, радавы, шафёр, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны медалямі «За баявыя заслугі», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

ЧЫГОРСКІ Аляксандар Самуілавіч, н. у 1925, мал. сяржант, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалям «За перамогу над Германіяй».

ЧЫРЫЧ Пётр Антонавіч, н. у 1907, стралок, партызан са жніўня 1943 па ліпень 1944, на фронце са жніўня 1944 па май 1945.

ШАРАМЕТ Міхайл Парфенавіч, н. у 1919, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па люты 1945, узнагароджаны медалям «За перамогу над Германіяй».

ШАРАМЕТ Яўхім Паўлавіч, н. у 1900, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ШАРЭШЫК Мікалай Рыгоравіч, н. у 1902, радавы, стралок, на фронце з чэрвоненія 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

ШАХНОВІЧ Кацярына Пятроўна, н. у 1920, узнагароджана медалём «За абарону Ленінграда».

ШУМАНСКІ Васіль Трафімавіч, н. у 1914, радавы, стралок, на фронце з ліпеня па лістапад 1944.

ШУМАНСКІ Георгій Андрэевіч, н. у 1910, радавы, на фронце з чэрвоненія 1944 па май 1945.

ШУМАНСКІ Мікалай Міхайлавіч, н. у 1926, радавы, на фронце з кастрычніка 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За ўзяцце Кёнігсберга», «За перамогу над Германіяй».

ШУМАНСКІ Рыгор Раманавіч, н. у 1898, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

ШУМАНСКІ Сцяпан Аляксееўіч, н. у 1920, радавы, стралок, на фронце з чэрвяня па верасень 1941.

ШУМАНСКІ Фёдар Іванавіч, н. у 1909, радавы, стралок, на фронце з чэрвяня 1944 па май 1945, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалямі «За баявыя заслугі», «За перамогу над Германіяй».

ШУМАНСКІ Фёдар Трафімавіч, н. у 1919, радавы, стралок, на фронце з чэрвяня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ШЧАЎКУН Дэмітрый Дэмітрыевіч, н. у 1925, радавы, кулямётчык, на фронце з чэрвяня 1944 па май 1945, узнагароджаны ордэнамі Чырвонай Зоркі, Айчыннай вайны II ступені, медалём «За перамогу над Германіяй».

ШЧАЎКУН Уладзімір Пятровіч, н. у 1923, сяржант, камандзір аддзялення, па фронце з чэрвяня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За баявыя заслугі», «За вызваленне Варшавы», «За ўзяцце Берліна».

ШЧАЎКУН Цімафей Сямёновіч, н. у 1915, радавы, стралок, на фронце з чэрвяня 1944 па май 1945, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалём «За перамогу над Германіяй».

ШЫЛОВІЧ Антон Максімавіч, н. у 1906, радавы, кулямётчык, на фронце з чэрвяня 1944 па студзень 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За перамогу над Германіяй».

ШЫЛОВІЧ Васіль Іванавіч, н. у 1925, радавы, па фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За баявыя заслугі», «За перамогу над Германіяй».

ШЫЛОВІЧ Іван Андрэевіч, н. у 1921, радавы, на фронце з чэрвяня па верасень 1941.

ШЫЛОВІЧ Іван Ігнатавіч, н. у 1924, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

ШЫЛОВІЧ Іван Кірылавіч, н. у 1926, радавы, на фронце са жніўня па снежань 1944, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ШЫЛОВІЧ Ігнат Іванавіч, н. у 1921, сяржант, на фронце з 1941 па 1945, узнага-

роджаны медалямі «За абарону Ленінграда», «За перамогу над Германіяй».

ШЫЛОВІЧ Канстанцін Аляксееўіч, н. у 1912, радавы, на фронце са жніўня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За баявыя заслугі», «За перамогу над Германіяй».

ШЫЛОВІЧ Мікалай Андрэевіч, н. у 1914, радавы, стралок, на фронце з 1941 па 1945.

ШЫЛОВІЧ Мікалай Андрэевіч, н. у 1926, ст. сяржант, камандзір гарматы, па фронце з верасня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ШЫЛОВІЧ Мікалай Мікалаевіч, н. у 1914, радавы, стралок, па фронце са жніўня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ШЫЛОВІЧ Міхайл Андрэевіч, н. у 1922, мал. сяржант, на фронце з чэрвяня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За перамогу над Германіяй».

ШЫЛОВІЧ Міхайл Мікалаевіч, н. у 1927, радавы, стралок, па фронце са снежня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ШЫЛОВІЧ Павел Лаўрэньевіч, н. у 1910, радавы, на фронце з чэрвяня 1944 па май 1945.

ШЫЛОВІЧ Пётр Нічыпаравіч, н. у 1926, мал. сяржант, паводчык, на фронце з верасня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ШЫЛОВІЧ Пётр Трафімавіч, н. у 1914, радавы, стралок, на фронце з чэрвяня 1944 па студзень 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За перамогу над Германіяй».

ШЫЛОВІЧ Платон Мартынавіч, н. у 1902, радавы, стралок, па фронце з чэрвяня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ШЫЛОВІЧ Рыгор Фёдаравіч, н. у 1917, старшина, па фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны медалямі «За абарону Сталінграда», «За перамогу над Германіяй».

ШЫЛОВІЧ Сцяпан Фёдаравіч, н. у 1900, радавы, стралок, на фронце з чэрвяня па каstryчнік 1944, узнагароджаны ордэнам Славы III ступені, медалём «За перамогу над Германіяй».

ШЫЯН Аляксей Гаўрылавіч, н. у 1913, радавы, сапёр, на фронце з чэрвяня 1944 па студзень 1945, узнагароджаны ме-

Яны вярнуліся пераможцамі

далямі «За вызваленне Варшавы», «За перамогу над Германіяй».

ЯЦУК Гаўрыла Нічышаравіч, н. у 1914, радавы, на фронце з чэрвня 1944 па май 1945,

ЯЦУК Ксенафонт Іванавіч, н. у 1913, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па жнівень 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За вызваленне Варшавы», «За перамогу над Германіяй».

ЯЦУК Фёдар Андрэевіч, н. у 1926, сяржант, наводчык, на фронце з верасня 1944 па красавік 1945, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалямі «За вызваленне Варшавы», «За перамогу над Германіяй».

ВЯСЕЙСКІ СЕЛЬСАВЕТ

АКУЛІЧ Аляксей Пятровіч, н. у 1914, старшина, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалямі «За баявыя заслугі», «За абарону Кіева», «За перамогу над Германіяй».

АКУЛІЧ Іван Пятровіч, н. у 1909, радавы, на фронце з каstryчніка 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За перамогу над Германіяй».

АЛЕШКА Васіль Нічышаравіч, н. у 1913, радавы, на фронце з ліпеня па лістапад 1944.

АЛИНОЎСКІ Іван Паўлавіч, н. у 1909, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалям «За перамогу над Германіяй».

АНДРЫЕНКА Яўхім Аляксандравіч, н. у 1921, старшина, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны медалямі «За баявыя заслугі», «За абарону Масквы», «За абарону Ленінграда», «За перамогу над Германіяй», «За перамогу над Японіяй».

АНТОНАЎ Пётр Васільевіч, н. у 1919, мал. сяржант, на фронце з ліпеня 1942 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За баявыя заслугі», «За ўзяцце Кёнігсберга», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

АРЦЮШКЕВІЧ Іван Данілавіч, н. у 1927, сяржант, на фронце са студзеня па май 1945, узнагароджаны медалям «За перамогу над Германіяй».

АФАНАСЕВІЧ Іван Ціханавіч, н. у 1920, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За вызваленне Варшавы», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

АХРАМОВІЧ Сцяпан Пятровіч, н. у 1918, старшина, на фронце з чэрвня 1941

па верасень 1942, узнагароджаны медалям «За абарону Масквы».

БАДЫЛЬ Даніла Кузьміч, н. у 1907, радавы, камандзір аддзялення, на фронце з ліпеня па жнівень 1941.

БАДЫЛЬ Павел Іванавіч, н. у 1919, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За перамогу над Германіяй».

БАЛВАНОВІЧ Віктар Паўлавіч, н. у 1909, партызан з мая 1943 па чэрвень 1944, узнагароджаны медалям «За баявыя заслугі».

БАЛВАНОВІЧ Канстанцін Віктаравіч, н. у 1920, радавы, кулямётчык, на фронце са жніўня 1941 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За перамогу над Германіяй».

БАЛВАНОВІЧ Леанід Аляксандравіч, н. у 1925, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За баявыя заслугі», «За перамогу над Германіяй».

БАЛВАНОВІЧ Міхаіл Ануфрыевіч, н. у 1911, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За баявыя заслугі», «За перамогу над Германіяй».

БАЛВАНОВІЧ Фёдар Пятровіч, н. у 1913, партызан з каstryчніка 1943 па ліпень 1944.

БАЛВАНОВІЧ Фёдар Фёдаравіч, н. у 1911, партызан з ліпеня 1943 па ліпень 1944.

БАНДАРЭВІЧ Андрэй Сцяпанавіч, н. у 1903, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За вызваленне Варшавы», «За перамогу над Германіяй».

БАНДАРЭВІЧ Якаў Міхайлавіч, н. у 1897, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны медалямі «За баявыя заслугі», «За ўзяцце Кёнігсберга», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

БАНДУРА Валянціна Георгіеўна, н. у 1922, мал. лейтэнант, медсестра, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджана ордэнам Чырвонай Зоркі, Чырвонага Сцяга, медалямі «За адвагу», «За перамогу над Германіяй».

БАРОДЗІН Аркадзь Пілішавіч, н. у 1924, радавы, на фронце са жніўня 1942 па лістапад 1944, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За баявыя заслугі».

БАЧКО Канстанцін Цярэнцьеўч, н. у 1924, радавы, на фронце са жніўня 1942 па

лістапад 1944, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За баявыя заслугі».

БЕЛАЗАРОВІЧ Анатоль Якаўлевіч, н. у 1927, радавы, стралок, на фронце з каstryчніка 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

БЕРАЗОЎСКІ Андрэй Якаўлевіч, н. у 1903, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны ордэнам Славы III ступені, медалямі «За баявыя заслугі», «За ўзяцце Кёнігсберга», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

БЕРАЗОЎСКІ Мікалай Васільевіч, н. у 1922, партызан з каstryчніка 1943 па ліпень 1944.

БЕРАЗОЎСКІ Павел Мікалаевіч, н. у 1922, радавы, на фронце з чэрвеня па жнівень 1941.

БЕРАЗОЎСКІ Севасцьян Рыгоравіч, н. у 1903, радавы, узнагароджаны медалям «За перамогу над Германіяй».

БЕРАЗОЎСКІ Сцяпан Піліпавіч, н. у 1923, радавы, сапёр, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За вызваленне Варшавы», «За перамогу над Германіяй».

БЕРАЗОЎСКІ Сяргей Якаўлевіч, н. у 1924, радавы, стралок, на фронце з ліпеня па жнівень 1944, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

БЕРАЗОЎСКІ Фёдар Піліпавіч, н. у 1925, радавы, стралок, на фронце з каstryчніка 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За вызваленне Варшавы», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

БОНДАР Дэмітрый Несцеравіч, н. у 1904, радавы, стралок, на фронце з 1944 па 1945, узнагароджаны медалям «За баявыя заслугі».

БРАНКЕВІЧ Іван Іванавіч, н. у 1916, радавы, стралок, на фронце з чэрвеня па ліпень 1941 і з 1944 па май 1945.

БРАЎСЭВІЧ Іван Васільевіч, н. у 1922, мал. сяржант, партызан са снежня 1943 па ліпень 1944, на фронце са студзеня па май 1945, узнагароджаны ордэнамі Чырвонай Зоркі, Славы III ступені, медалямі «За вызваленне Варшавы», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

БРЫТВІЧ Барыс Барысавіч, н. у 1920, кулямётчык, на фронце са жніўня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За

адвагу», «За вызваленне Варшавы», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

БУЗУН Аляксандр Данілавіч, н. у 1919, яфрэйтар, на фронце са жніўня па верасень 1945, узнагароджаны медалямі «За баявыя заслугі», «За абарону Кіева», «За перамогу над Японіяй».

БУЗУН Іван Данілавіч, н. у 1923, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалям «За перамогу над Германіяй».

БУЗУН Іван Сямёновіч, н. у 1907, радавы, на фронце з верасня 1944 па люты 1945, узнагароджаны медалямі «За ўзяцце Кёнігсберга», «За перамогу над Германіяй».

БУЗУН Міхаіл Данілавіч, н. у 1921, радавы, на фронце з чэрвеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За абарону Савецкага Запаляр'я», «За перамогу над Германіяй».

БУЛЫШКІН Міхаіл Андрэевіч, н. у 1916, радавы, стралок, на фронце з верасня па лістапад 1943 і з лістапада 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

БЫЛІНОВІЧ Антон Францавіч, н. у 1922, радавы, стралок, партызан са студзеня 1943 па чэрвень 1944, на фронце з чэрвеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За баявыя заслугі», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

БЯЛЬКЕВІЧ Канстанцін Рыгоравіч, н. у 1925, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За вызваленне Варшавы», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

ВАНЬКЕВІЧ Аляксандр Раманавіч, н. у 1916, механік, на фронце з чэрвеня 1941 па май 1945, узнагароджаны дўвумя ордэнамі Чырвонай Зоркі, медалямі «За адвагу», «За баявыя заслугі», «За абарону Масквы», «За ўзяцце Кёнігсберга».

ВАСІЛЕВІЧ Міхаіл Рыгоравіч, н. у 1912, мал. сяржант, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны медалямі «За баявыя заслугі», «За абарону Масквы», «За ўзяцце Кёнігсберга», «За перамогу над Германіяй».

ВАСІЛЕЎСКАЯ Марыя Міхайлаўна, н. у 1915, партызанка са студзеня па ліпень 1944.

ВЕРАМЕЙЧЫК Іван Фёдаравіч, н. у 1921, радавы, на фронце з 1941 па 1945,

узнагароджаны медалямі «За баявыя заслугі», «За абарону Ленінграда», «За перамогу над Германіяй».

ВЕРАМЕЙЧЫК Міхаіл Фёдаравіч, н. у 1926, радавы, шафёр, на фронце са студзеня па май 1945, узнагароджаны медалямі «За вызваленне Варшавы», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

ВЕРАМЕЙЧЫК Тамара Андрэеўна, н. у 1923, узнагароджана медалямі «За абарону Ленінграда», «За перамогу над Германіяй».

ВЕЧАР Міхаіл Казіміравіч, н. у 1924, радавы, партызан з верасня 1942 па люты 1944, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалём «За перамогу над Германіяй».

ВІНАГРАДАЎ Іван Сямёновіч, н. у 1925, радавы, шафёр, на фронце са студзеня па май 1945.

ГАЛАГУЦКІ Іван Харытонавіч, н. у 1922, на фронце з верасня 1944 па люты 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За вызваленне Варшавы», «За перамогу над Германіяй».

ГАРДЗЕЙЧЫК Аркадэй Іванавіч, н. у 1927, радавы, стралок, на фронце са жніўня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ГЕРАСІОК Мікалай Данілавіч, н. у 1921, радавы, на фронце з красавіка па май 1945.

ГУБЧЫК Міхаіл Іванавіч, н. у 1921, радавы, стралок, на фронце з верасня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ГУБЧЫК Уладзімір Сцяпанавіч, н. у 1923, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ГУРБО Кірыл Аляксееўіч, н. у 1918, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За ўзяцце Кёнігсберга», «За перамогу над Германіяй», «За перамогу над Японіяй».

ГУТКОЎСКІ Іосіф Фёдаравіч, н. у 1917, ст. сяржант, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны медалямі «За баявыя заслугі», «За абарону Масквы», «За ўзяцце Кёнігсберга», «За перамогу над Германіяй».

ДАВІДОЎСКІ Андрес Аляксандравіч, н. у 1921, радавы, стралок, на фронце з чэрвеня па верасень 1941 і з ліпеня па снежань 1944, партызан з каstryчніка 1943 па ліпень 1944.

ДАМАНСКІ Віктар Пятровіч, н. у 1925, радавы, стралок, на фронце з верасня 1944 па май 1945, узнагароджаны ордэнам Славы III ступені, медалямі «За вызваленне Варшавы», «За перамогу над Германіяй».

ДАМАРАД Сяргей Якаўлевіч, н. у 1923, радавы, партызан з верасня 1943 па ліпень 1944, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

ДУБНЯК Віктар Антонавіч, н. у 1913, радавы, стралок, на фронце са снежня 1942 па май 1945, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалём «За баявыя заслугі».

ДУБОВІК Сцяпан Васільевіч, н. у 1912, узнагароджаны ордэнам Славы III ступені, медалём «За адвагу».

ДУХНОЎСКІ Рыгор Антонавіч, н. у 1907, партызан са снежня 1942 па ліпень 1944, узнагароджаны ордэнам Айчыннай вайны II ступені, медалямі «Партызан Айчыннай вайны» I ступені, «За перамогу над Германіяй».

ЖАРКОЎ Павел Сцяпанавіч, н. у 1910, партызан са студзеня па ліпень 1944, на фронце са жніўня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За баявыя заслугі».

ЖАЎРЫД Віктар Віктаравіч, н. у 1922, радавы, стралок, на фронце са жніўня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За баявыя заслугі».

ЖАЎРЫД Іван Рыгоравіч, н. у 1921, радавы, на фронце з верасня па лістапад 1941, партызан з каstryчніка 1943 па чэрвень 1944.

ЖАЎРЫД Міхаіл Рыгоравіч, н. у 1927, радавы, на фронце са снежня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ЖАЎРЫД Фёдар Адамавіч, н. у 1924, радавы, наводчык, на фронце з верасня 1942 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За перамогу над Германіяй».

ЖДАНОВІЧ Павел Аляксандравіч, н. у 1908, радавы, стралок, на фронце з ліпеня па каstryчнікі 1944, узнагароджаны медалём «За баявыя заслугі».

ЖУК Міхаіл Піліповіч, н. у 1920, радавы, стралок, на фронце са жніўня 1944 па красавік 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За перамогу над Германіяй».

ЗАБРОДСКІ Аляксандар Аляксандравіч, н. у 1918, радавы, наводчык, партызан з каstryчніка 1943 па ліпень 1944, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За баявыя заслугі».

«За адвагу», «За вызваленне Варшавы», «За перамогу над Германіяй».

ЗАБРОДСКІ Павел Канстанцінавіч, н. у 1913, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ЗАБРОДСКІ Уладзімір Аляксандравіч, н. у 1900, радавы, на фронце са жніўня 1944 па сакавік 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ЗАХАРЭВІЧ Аляксандар Кандратавіч, н. у 1922, партызан з мая 1943 па ліпень 1944, узнагароджаны медалём «Партызану Айчыннай вайсы» II ступені.

ЗАХАРЭВІЧ Іван Кандратавіч, н. у 1907, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ЗАХАРЭВІЧ Карней Кандратавіч, н. у 1913, радавы, на фронце з верасня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ЗАЯЦ Барыс Піліпавіч, н. у 1903, радавы, стралок, на фронце з кастрычніка 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За ўзяцце Кёнігсберга», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

ЗАЯЦ Іван Іосіфавіч, н. у 1914, радавы, на фронце з 1941, узнагароджаны медалямі «За абарону Ленінграда», «За перамогу над Германіяй».

ЗАЯЦ Павел Пятровіч, н. у 1924, радавы, стралок, на фронце са жніўня па кастрычнік 1944, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За вызваленне Варшавы», «За перамогу над Германіяй».

ЗІМА Аляксандар Ільіч, н. у 1923, лейтэнант, на фронце са жніўня па верасень 1941 і з кастрычніка 1943 па студзень 1944, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалём «За перамогу над Германіяй».

ЗУБОВІЧ Пётр Міхайлавіч, н. у 1915, партызан.

ЗУБОВІЧ Раман Міхайлавіч, н. у 1905, радавы, узнагароджаны ордэнам Айчыннай вайсы I ступені.

ІВАНОВА Ніна Лукінічна, н. у 1925, на фронце з чэрвеня 1944 па май 1945, узнагароджана медалём «За перамогу над Германіяй».

ІЛЮКЕВІЧ Васіль Іванавіч, н. у 1912, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

ІЛЮКЕВІЧ Фёдар Іванавіч, н. у 1900, радавы, па фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

КАВАЛЁЎ Мікалай Нічышаравіч, н. у 1912, камандзір узвода, на фронце з 22.6.1941 па 29.6.1941, з чэрвеня 1941 па май 1945 у палоне ў Германіі.

КАВАЛЁЎ Якаў Рыгоравіч, н. у 1907, радавы, стралок, на фронце з ліпеня па спэжань 1944.

КАЛБАСКА Аляксей Кірылавіч, н. у 1926, радавы, паводчык, на фронце са спэжань 1942 па чэрвень 1944, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

КАЛУГІН Канстанцін Іванавіч, н. у 1926, радавы, на фронце з верасня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

КАЛЯДА Зоя Пятроўна, н. у 1923, яфрэйтар, на фронце з 1943 па 1944, узнагароджана медалём «За перамогу над Германіяй».

КАЛЯДКА Павел Піліпавіч, н. у 1912, радавы, стралок, на фронце з красавіка па май 1945, узнагароджаны медалём «За вызваленне Прагі».

КАЛЯДКА Цімафей Васільевіч, н. у 1908, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1942 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

КАМЫШОЎ Пётр Іванавіч, н. у 1924, радавы, па фронце з сакавіка па май 1945, узнагароджаны медалём «За баявыя заслугі», «За перамогу над Германіяй».

КАРАЧУН Анастасія Пятроўна, н. у 1920, партызанка.

КАРАЧУН Дэмітрый Пятровіч, н. у 1920, радавы, стралок, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны ордэнам Айчыннай вайны II ступені, медалямі «За абарону Савецкага Запаляр'я», «За перамогу над Германіяй».

КАРДАШ (РАМАНАВА) Варвара Якаўлеўна, н. у 1915, на фронце са спэжань 1942 па чэрвень 1943, узнагароджана медалём «За перамогу над Германіяй».

КАРЖАВІЧ Фёдар Пятровіч, н. у 1909, радавы, на фронце са жніўня 1944 па май 1945, узнагароджаны ордэнам Славы III ступені, медалямі «За вызваленне Варшавы», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

КАРЖАНЕЎСКІ Уладзімір Андрэевіч, н. у 1917, радавы, па фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны меда-

лямі «За вызваление Варшавы», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

КАРЦЕЛЬ Міхайл Сцяпанавіч, н. у 1925, мал. сяржант, камандзір аддзялення, па фронце са жніўня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За баявыя заслугі», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

КАРЦЕЛЬ Трафім Васільевіч, п. у 1913, радавы, сапёр, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

КАСЦЮКЕВІЧ Міхайл Нічыпавіч, н. у 1906, радавы, сапёр, на фронце са жніўня 1944 па май 1945, партызан з лістапада 1943 па студзень 1944, узнагароджаны ордэнам Славы III ступені, медалямі «За вызваление Варшавы», «За перамогу над Германіяй».

КАХАНОВІЧ Фёдар Аляксеевіч, н. у 1898, радавы, стралок, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За перамогу над Германіяй».

КЕРНАЖЫЦКІ Павел Лявонцьевіч, н. у 1922, радавы, стралок, на фронце з ліпеня па жнівень 1944, партызан са жніўня 1943 па ліпен 1944, узнагароджаны медалём «За баявыя заслугі».

КОРЗУН Іван Мікалаевіч, н. у 1910.

КОРЗУН Павел Паўлавіч, н. у 1920, радавы, шафёр, на фронце з мая 1942 па май 1945.

КОРШАК Герасім Мікітавіч, н. у 1913, радавы, шафёр, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны медалём «За баявыя заслугі».

КРАСУЦКІ Фёдар Карнеевіч, н. у 1922, радавы, на фронце з чэрвеня 1941 па лістапад 1943, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За абарону Сталінграда», «За перамогу над Германіяй».

КРАЎЧАНКА Фёдар Іванавіч, п. у 1909, радавы, стралок, на фронце з красавіка 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За баявыя заслугі».

КРАЎЧЭНЯ Рыгор Фёдаравіч, н. у 1922, радавы, сапёр, на фронце са студзеня па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

КРЫХТОЎ Васіль Фядотавіч, н. у 1925, узнагароджаны ордэнам Славы III ступені, медалямі «За ўзяцце Кёнігсберга», «За перамогу над Германіяй».

КУЗЬМИН Дзмітрый Фёдаравіч, н. у 1906, сяржант, шафёр, на фронце з 1941 па

1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

КУНЦЭВІЧ Сцяпан Рыгоравіч, н. у 1924, мал. сяржант, стралок, партызан з мая 1943 па ліпень 1944, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За перамогу над Германіяй».

КУРАЛЕНЯ Мікалай Міронавіч, н. у 1922, радавы, партызан са снежня 1942 па чэрвень 1944, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

КУР'ЯНОВІЧ Антона Сямёновіч, н. у 1926, радавы, стралок, на фронце са снежня 1944 па сакавік 1945.

ЛЕНСКІ Уладзімір Андрэевіч, п. у 1912, сяржант, на фронце са спекня 1944 па май 1945, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалямі «За адвагу», «За ўзяцце Кёнігсберга», «За перамогу над Германіяй».

ЛЕШЧАНКА Якаў Сяргеевіч, н. у 1919, ст. сяржант, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

ЛІСОК Аляксандр Максімавіч, н. у 1919, радавы, на фронце з ліпеня па жнівень 1944, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За перамогу над Германіяй».

ЛЯЎКОВІЧ Аляксандар Аляксандравіч, н. у 1919, лейтэнант, на фронце з лютага 1942 па май 1945, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, Айчыннай вайны II ступені.

МАКАРЭНЯ Уладзімір Васільевіч, н. у 1921, радавы, на фронце са жніўня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За баявыя заслугі», «За ўзяцце Кёнігсберга», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

МАЛАШЭВІЧ Аляксандар Лявонцьевіч, н. у 1892.

МАЛАШЭВІЧ Іван Аляксандравіч, н. у 1920, радавы, стралок, на фронце з чэрвена 1944 па май 1945.

МАЛЕЦКІ Мікалай Захаравіч, н. у 1927, лейтэнант, стралок, узнагароджаны медалямі «За баявыя заслугі», «За перамогу над Германіяй».

МАЛЕЦКІ Фёдар Трафімавіч, н. у 1897.

МАРОЗ Аляксандар Аляксандравіч, н. у 1915, сяржант, на фронце з сакавіка 1942 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

МАРОЗ Аляксандр Кузьміч, п. у 1922, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За вызваленне Варшавы», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

МАРОЗ Васіль Майсеевіч, н. у 1916, ст. сяржант, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

МАРОЗ Фёдар Іванавіч, п. у 1919, партызан з ліпеня 1941 па студзень 1942, узнагароджаны медалём «Партызану Айчынай вайны» II ступені.

МАРОЗ Юлій Аляксандравіч, п. у 1921, сяржант, памочнік камандзіра ўзвода, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны медалямі «За абарону Масквы», «За абарону Кіева», «За перамогу над Германіяй».

МАСЮК Даніла Данілавіч, н. у 1909, партызан, узнагароджаны медалём «За баявія заслугі».

МАСЮК Іван Кузьміч, н. у 1926, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

МАСЮК Міхail Пракопавіч, н. у 1926, мал. сяржант, аўтаматчык, на фронце з лістапада 1944 па люты 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За перамогу над Германіяй».

МАСЮК Сцяпан Андрэевіч, н. у 1917, радавы, стралок, на фронце з чэрвеня 1944 па май 1945, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалямі «За адвагу», «За ўзяцце Кёнігсберга», «За перамогу над Германіяй».

МАСЮК Фёдар Андрэевіч, н. у 1903, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За ўзяцце Кёнігсберга», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

МАСЮК Фёдар Кірэевіч, н. у 1920, узнагароджаны медалямі «За абарону Савецкага Запаліяр'я», «За перамогу над Германіяй».

МУРАШКЕВІЧ Дэмітрый Фёдаравіч, н. у 1919, радавы, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За перамогу над Германіяй».

НАГАЎКІН Вячаслаў Мікалаевіч, п. у 1925, сяржант, на фронце з верасня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

НЕСВЯЦІПАСХА Іван Трафімавіч, н. у 1927, ст. сяржант, аўтаматчык, на фрон-

це са студзеня 1942 па май 1945, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалямі «За адвагу», «За ўзяцце Кёнігсберга», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

НІКІФАРЭНКА Васіль Ягоравіч, н. у 1925, радавы, стралок, на фронце.

НЯРОНСКІ Уладзімір Адамавіч, п. у 1920, партызан з верасня 1943 па ліпень 1944, узнагароджаны медалямі «За баявія заслугі», «За перамогу над Германіяй».

ПАЛАЗНІК Іван Дэмітрыевіч, н. у 1912, радавы, стралок, на фронце з верасня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За ўзяцце Кёнігсберга», «За перамогу над Германіяй».

ПАЛАЗНІК (ФЯЦІСАВА) Таціяна Васільеўна, н. у 1923, узнагароджана медалём «За перамогу над Германіяй».

ПАЛЯЩЧУК Іван Рыгоравіч, н. у 1915, партызан з 1943 па 1944, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ПАЛЯЩЧУК Сяргей Сямёновіч, н. у 1919, ст. лейтэнант, камандзір ўзвода, на фронце са жніўня 1941 па жнівень 1942, узнагароджаны ордэнам Айчынай вайны II ступені, медалём «За перамогу над Германіяй».

ПАШКЕВІЧ Антон Іванавіч, н. у 1909, радавы, партызан з лістапада 1943 па ліпень 1944, узнагароджаны медалём «За баявія заслугі».

ПЕНЯЗЬ Іван Малафеевіч, н. у 1907.

ПЕНЯЗЬ Майсей Максімавіч, н. у 1910.

ПЕНЯЗЬ Павел Іванавіч, н. у 1919, радавы, на фронце з чэрвеня па ліпень 1941.

ПЕНЯЗЬ Пётр Іванавіч, н. у 1926, радавы, сапёр, на фронце са жніўня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За перамогу над Германіяй».

ПЕНЯЗЬ Уладзімір Іванавіч, н. у 1923, радавы, стралок, на фронце з ліпеня па каstryчнік 1944.

ПЕНЯЗЬ Якаў Ігнатавіч, н. у 1907, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ПРАКАПОВІЧ Іван Ігнатавіч, п. у 1926, камандзір аддзялення, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За перамогу над Германіяй».

ПРАХАРЭВІЧ Мікалай Іосіфавіч, н. у 1912, радавы, стралок, партызан з каstryчніка 1943 па ліпень 1944, на фронце

са жніўня 1944 па студзень 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За перамогу над Германіяй».

ПРЫЛІШЧ Цімафей Фёдаравіч, н. у 1921, радавы, разведчык, на фронце з ліпеня па лістапад 1941.

ПЯТНІЦКІ Міхайл Адамавіч, н. у 1908, радавы, стралок, на фронце з чэрвеня 1941 па жніўень 1944.

РАДЗЮК Іван Фёдаравіч, н. у 1914, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

РАЛЬКО Кацярына Паўлаўна, н. у 1909, партызанка са жніўня 1943 па ліпень 1944.

РАЎБА Цімафей Аляксандравіч, н. у 1906, радавы, сапёр, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

РУСАКОЎ Аляксандр Іванавіч, н. у 1923, радавы, па фронце з красавіка 1942 па май 1945, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалямі «За ўзяцце Кёнігсберга», «За перамогу над Германіяй».

РЭДКАЧ Сяргей Лявонцьевіч, н. у 1921, сяржант, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны ордэнам Айчышнай вайны II ступені, медалямі «За баявыя заслугі», «За перамогу над Германіяй».

РЭУТ Аляксандр Рыгоравіч, н. у 1907, на фронце з 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За ўзяцце Кёнігсберга», «За перамогу над Германіяй».

САКАЛОЎ Міхайл Пятровіч, н. у 1920, радавы, стралок, на фронце з лютага 1942 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За баявыя заслугі», «За ўзяцце Кёнігсберга», «За перамогу над Германіяй».

САЛАДУХА Аляксандр Рыгоравіч, н. у 1926, радавы, стралок, на фронце з каstryчніка 1944 па студзень 1945.

САЛАДУХА Іосіф Апанасавіч, н. у 1920, разведчык, па фронце з чэрвеня 1941 па чэрвень 1944, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За перамогу над Германіяй».

САЛАДУХА Іосіф Дзям'янавіч, н. у 1909, партызан з каstryчніка 1943 па ліпень 1944, на фронце са жніўня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

САЛАЎЁЎ Іван Дэмітрыевіч, н. у 1923, радавы, стралок, на фронце са студзенем па люты 1942, узнагароджаны медалямі «За баявыя заслугі», «За вызваленне Варшавы», «За перамогу над Германіяй».

САМУСЕВІЧ Сяргей Рыгоравіч, н. у 1926, радавы, наводчык, на фронце са студзенем па красавік 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

САРАГАВЕЦ Яўген Пятровіч, н. у 1926.

СІНЬКЕВІЧ Іван Анісімавіч, н. у 1920, узнагароджаны ордэнам Славы III ступені, медалём «За перамогу над Германіяй».

СТАРШЫНКОЎ Уладзімір Фролавіч, н. у 1927, ст. сяржант, на фронце з сакавіка па верасень 1945, узнагароджаны медалямі «За перамогу над Германіяй», «За перамогу над Японіяй».

СТАТКЕВІЧ Аляксандр Мікалаевіч, н. у 1915, радавы, на фронце з ліпеня па каstryчнік 1944, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалямі «За баявыя заслугі», «За ўзяцце Кёнігсберга», «За перамогу над Германіяй».

СТРОМ Пётр Гаўрылавіч, н. у 1924, радавы, на фронце са студзенем па май 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За ўзяцце Кёнігсберга», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

СТРОМ Якаў Гаўрылавіч, н. у 1900.

СТРУЖЫНСКІ Валянцін Робертавіч, н. у 1899, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За вызваленне Варшавы».

СТРУЖЫНСКІ Канстанцін Іванавіч, н. у 1922, радавы, стралок, на фронце са студзенем па май 1945, узнагароджаны медалямі «За вызваленне Варшавы», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

СЫЦЬКО Міхайл Андрэевіч, н. у 1919, лейтэнант, намеснік камандзіра роты, на фронце з чэрвеня 1941 па красавік 1942, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

СЯЎРУК Міхайл Антонавіч, н. у 1920, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

СЯЧКО Мікалай Сцяпанавіч, н. у 1920, радавы, сапёр, на фронце з лютага па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ТАРАН Віктар Кірылавіч, н. у 1925, радавы, стралок, на фронце са жніўня 1944 па май 1945, узнагароджаны двумя ордэнамі Чырвонай Зоркі, медалём «За перамогу над Германіяй».

ТАРАН Вольга Іванаўна, н. у 1927, узнагароджана медалём «За перамогу над Германіяй».

ТАРАН Павел Харытонавіч, н. у 1923, радавы, на фронце са жніўня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За баявыя заслугі», «За перамогу над Германіяй».

ТАРАН Уладзімір Міхайлавіч, н. у 1925, радавы, стралок, на фронце з ліпеня па верасень 1944, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За перамогу над Германіяй».

ТРАФІМОВІЧ Іван Мацвеевіч, н. у 1924, сяржант, камандзір аддзялення, партызан са снежня 1943 па ліпень 1944, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За вызваленне Варшавы», «За перамогу над Германіяй».

ТРОЦКАЯ Надзея Мікалаеўна, н. у 1932, партызанка з 1943 па 1944.

ТРОЦКІ Віктар Іванавіч, н. у 1909, радавы, стралок, на фронце з чэрвеня 1944 па люты 1945.

УТКІН Васіль Васільевіч, н. у 1921, лейтэнант, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны ордэнамі Чырвонай Зоркі, Айчыннай вайны I ступені, медалямі «За ўзяцце Кёнігсберга», «За перамогу над Германіяй».

ФЁДАРАВА Марыя Акімаўна, н. у 1927, санітарка, на фронце з 1944 па май 1945, узнагароджана медалём «За перамогу над Германіяй».

ФУРСЕВІЧ Іван Гаўрылавіч, н. у 1912, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1942 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ХАЛЯЎКІН Аляксандр Іванавіч, н. у 1912, мал. лейтэнант, камандзір узвода, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны ордэнамі Чырвонай Зоркі, Айчыннай вайны II ступені, медалямі «За адвагу», «За перамогу над Германіяй».

ХІЛЬКЕВІЧ Павел Еўдакімавіч, н. у 1911, лейтэнант, намеснік камандзіра роты, на фронце з чэрвеня 1941 па май 1942, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ХІЛЬКЕВІЧ Сяргей Міхайлавіч, н. у 1925, радавы, на фронце з ліпеня па лістапад 1944.

ХОМІЧ Іван Піліпавіч, н. у 1911, старшина, намеснік камандзіра ўзвода, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны медалямі «За баявыя заслугі», «За перамогу над Германіяй».

ЦІМАФЕЕЎ Аляксандр Іванавіч, н. у 1926, ст. сяржант, на фронце з ліпеня 1943 па люты 1944, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ЧАЙКОЎСКІ Міхаіл Якаўлевіч, н. у 1900, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За ўзяцце Кёнігсберга», «За перамогу над Германіяй».

ЧАРКОЎСКІ Іван Антонавіч, н. у 1924, радавы, шафёр, на фронце са студзеня па май 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За ўзяцце Кёнігсберга», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

ЧУЙКО Гаўрыла Кірэевіч, н. у 1909.

ЧЭЖЫК Мікалай Максімавіч, н. у 1924, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ЧЭЧАТ Андрэй Якаўлевіч, н. у 1918, партызан з чэрвеня 1941 па чэрвень 1944, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ЧЭЧАТ Іван Іванавіч, н. у 1925, радавы, на фронце з верасня 1944 па май 1945, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалямі «За адвагу», «За вызваленне Варшавы», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

ЧЭЧАТ Іван Якаўлевіч, н. у 1910, радавы, стралок, на фронце з ліпеня па жнівень 1944.

ЧЭЧАТ Сцяпан Іванавіч, н. у 1909, радавы, на фронце са жніўня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За вызваленне Варшавы», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

ШАХВАРОСТАЎ Барыс Георгіевіч, н. у 1926, сяржант, на фронце з лютага 1944 па май 1945, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалём «За перамогу над Германіяй».

ШІМАКАЎ Андрэй Паўлавіч, н. у 1915, старшина, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны ордэнам Айчыннай вайны II ступені, медалём «За перамогу над Германіяй».

ШУТКО Аляксандр Фёдаравіч, н. у 1921, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны медалямі «За баявыя заслугі», «За ўзяцце Кёнігсберга», «За перамогу над Германіяй».

ШЫЛОВІЧ Адам Сямёновіч, н. у 1923, мал. сяржант, камандзір аддзялення, партызан з каstryчніка 1943 па ліпень 1944,

на фронце са снежня 1944 па май 1945, узнагароджаны ордэнам Айчыннай вайны II ступені, медалямі «Партызану Айчыннай вайны» II ступені, «За перамогу над Германіяй».

ШЫЛОВІЧ Аляксандар Ігнатавіч, н. у 1908, радавы, на фронце з каstryчніка 1944 па май 1945.

ШЫЛОВІЧ Аляксей Лазаравіч, н. у 1925, радавы, на фронце з каstryчніка 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За вызваленне Варшавы», «За ўязніце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

ШЫЛОВІЧ Андрэй Фёдаравіч, н. у 1911, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ШЫЛОВІЧ (ЛЮКЕВІЧ) Варвара Васільеўна, партызанка з чэрвеня 1943 па ліпень 1944.

ШЫЛОВІЧ Васіль Пятровіч, н. у 1919, радавы, сапёр, на фронце з верасня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За вызваленне Варшавы», «За перамогу над Германіяй».

ШЫЛОВІЧ Дзмітрый Ігнатавіч, н. у 1922.

ШЫЛОВІЧ Іван Несцеравіч, н. у 1920, радавы, кулямётчык, на фронце з 1941 па 1945.

ШЫЛОВІЧ Мікалай Ігнатавіч, н. у 1920, сяржант, камандзір аддзялення, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны медалямі «За абарону Масквы», «За перамогу над Германіяй».

ШЫЛОВІЧ Міхail Васільевіч, н. у 1925, сяржант, стралок, на фронце з чэрвеня 1944 па май 1945, узнагароджаны ордэнам Славы III ступені, медалём «За перамогу над Германіяй».

ШЫЛОВІЧ Павел Іванавіч, н. у 1921, мінамётчык, на фронце з сакавіка па чэрвень 1945.

ШЫЛОВІЧ Сяргей Фёдаравіч, н. у 1922, радавы, на фронце са студзеня па май 1945, узнагароджаны медалямі «За вызваленне Варшавы», «За ўязніце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

ШЫЛОВІЧ Фёдар Навумавіч, н. у 1924, радавы, на фронце са жніўня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ШЫЛОВІЧ Фёдар Якаўлевіч, н. у 1923, радавы, стралок, на фронце з ліпеня

1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За вызваленне Прагі», «За перамогу над Германіяй».

ШЫЯН Іван Дэмітрыевіч, н. у 1920, радавы, стралок, на фронце з каstryчніка па лістапад 1941, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ЯКУБОВІЧ Іван Антонавіч, н. у 1912, радавы, на фронце са жніўня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ГАЦУКОЎСКІ СЕЛЬСАВЕТ

АЛІСЕВІЧ Станіслаў Іванавіч, н. у 1924, радавы, на фронце з верасня 1944 па май 1945.

ГАЛАВЕНЧЫК Іван Мікалаевіч, н. у 1923, радавы, партызан са жніўня 1943 па ліпень 1944, на фронце са жніўня 1944 па май 1945.

ГРЫШАН Мікалай Ігнатавіч, н. у 1927, радавы, стралок, на фронце са студзеня па май 1945, узнагароджаны медалём «За баявую заслугу».

ГУРЫНОВІЧ Уладзімір Фёдаравіч, н. у 1922, радавы, партызан з ліпеня 1943 па ліпень 1944, узнагароджаны медалём «Партызану Айчыннай вайны».

ДАВІДОЎСКІ Антон Сцяпанавіч, н. у 1905, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

ДАВІДОЎСКІ Іван Сямёновіч, н. у 1911, радавы, партызан са студзеня па ліпень 1944, на фронце з ліпеня па жнівень 1944.

ДАШКЕВІЧ Антон Мікалаевіч, н. у 1913, радавы, партызан з верасня 1943 па ліпень 1944, узнагароджаны медалём «Партызану Айчыннай вайны» II ступені.

ДУБОВІК Аляксандар Іванавіч, н. у 1924, радавы, стралок, на фронце з лютага 1943 па сакавік 1944, узнагароджаны медалём «За баявую заслугу».

ДУБОВІК Антон Якімавіч, н. у 1910, радавы, стралок, на фронце з ліпеня па жнівень 1944, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ДУБОВІК Васіль Пятровіч, н. у 1924, радавы, партызан з 1943 па ліпень 1944, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ДУБОВІК Іван Сямёновіч, н. у 1919, радавы, стралок, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ДУБОВІК Мікалай Васільєвіч, н. у 1920, радавы, на фронце з ліпеня 1941 па май 1945 і са жніўня па верасень 1945, узнагароджаны медалямі «За перамогу над Германіяй», «За перамогу над Японіяй».

ДУБОВІК Мікалай Захар'евіч, н. у 1918, радавы, партызан з красавіка 1943 па жніўень 1944, на фронце са жніўня 1944 па студзень 1945, узнагароджаны медалямі «За баявыя заслугі», «За перамогу над Германіяй».

ДУБОВІК Міхаіл Нічышаравіч, н. у 1905, радавы, на фронце з лютага па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ДУБОВІК Палікарп Іванавіч, н. у 1899, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За баявыя заслугі», «За перамогу над Германіяй».

ДУБОВІК Цімафей Нічышаравіч, н. у 1903, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ЗАЯЦь Аляксандар Міхайлівіч, н. у 1904, капітан, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны медалямі «За баявыя заслугі», «За адвагу», «За перамогу над Германіяй».

ЗАЯЦь Іван Васільевіч, н. у 1921, радавы, партызан з ліпеня 1941 па жніўень 1943.

ЗАЯЦь Констанцін Васільевіч, н. у 1923, радавы, партызан са жніўня 1943 па ліпень 1944, на фронце са жніўня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За баявыя заслугі».

ЗАЯЦь Мікалай Сцяпанавіч, н. у 1923, радавы, партызан са жніўня 1943 па ліпень 1944, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «Партызану Айчыннай вайны» II ступені.

ІЛІНЧЫК Георгій Макаравіч, н. у 1929, радавы, партызан з мая 1942 па ліпень 1944, узнагароджаны медалямі «За перамогу над Германіяй», «Партызану Айчыннай вайны» II ступені.

КАЗЮЧЫЦь Антон Апанасавіч, н. у 1919, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1941 па спэжань 1944, узнагароджаны медалём «За абарону Ленінграда».

КАЗЮЧЫЦь Іван Герасімавіч, н. у 1914, радавы, партызан з верасня 1943 па ліпень 1944.

КАЗЮЧЫЦь Іван Рыгоравіч, н. у 1921, радавы, партызан з каstryчніка 1943 па ліпень 1944, узнагароджаны медалём «За баявыя заслугі».

КАЗЮЧЫЦь Мікалай Аляксандравіч, н. у 1921, радавы, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны медалямі «За баявыя заслугі», «За перамогу над Германіяй», «За перамогу над Японіяй».

КАЗЮЧЫЦь Мікалай Іgnатавіч, н. у 1923, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За перамогу над Германіяй».

КАЗЮЧЫЦь Міхаіл Васільевіч, н. у 1912, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

КАЗЮЧЫЦь Пётр Раманавіч, н. у 1899, радавы, партызан з ліпеня 1941 па ліпень 1944.

КАЗЮЧЫЦь Сямён Іgnатавіч, н. у 1926, радавы, на фронце з верасня 1944 па май 1945.

КАЗЮЧЫЦь Уладзімір Іванавіч, н. у 1925, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За баявыя заслугі».

КАЛУГІНА Соф'я Аляксандраўна, н. у 1922, партызанка.

КАЛЯДА Алімпіяды Нічышараўна, н. у 1914, радавая, партызанка з каstryчніка 1942 па ліпень 1944, узнагароджаны медалём «За баявыя заслугі».

КАЛЯДА Аляксандр Іванавіч, н. у 1903, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

КАЛЯДА Аляксандр Пятровіч, н. у 1922, радавы, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны медалямі «За баявыя заслугі», «За перамогу над Германіяй».

КАЛЯДА Васіль Васільевіч, н. у 1927, радавы, партызан з верасня 1943 па ліпень 1944.

КАЛЯДА Вольга Васільеўна, н. у 1923, партызанка з верасня 1943 па ліпень 1944, узнагароджаны медалём «За баявыя заслугі».

КАЛЯДА Зінаіда Гаўрылаўна, н. у 1898, партызанка з каstryчніка 1942 па ліпень 1944.

КАЛЯДА Кацярына Іванаўна, н. у 1899, партызанка з 1943 па ліпень 1944.

КАЛЯДА Марыя Мікалаеўна, н. у 1915, партызанка з каstryчніка 1942 па ліпень 1944.

КАЛЯДА Міхаіл Іванавіч, н. у 1918, на фронце з лютага па май 1942.

КАЛЯДА Міхаіл Рыгоравіч, н. у 1924, радавы, партызан з 1942 па ліпень 1944.

КАЛЯДА Міхаіл Цімафеевіч, н. у 1922, радавы, партызан з красавіка 1943 па

ліпень 1944, на фронце са студзеня па май 1945, узнагароджаны медалямі «За баявныя заслугі», «Партызану Айчыннай вайны» II ступені.

КАЛЯДА Рыгор Мацвеевіч, н. у 1896, мал. сяржант, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За адвагу».

КАЛЯДА Соф'я Аляксандраўна, н. у 1921, партызанка з мая 1943 па ліпень 1944.

КАРОЛЬ Іван Мікалаевіч, н. у 1926, радавы, на фронце з лютага па май 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За перамогу над Германіяй».

КАСЦЕЦКІ Уладзімір Пятровіч, н. у 1925, лейтэнант, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

КРЫЖАНОЎСКІ Мікалай Цімафеевіч, н. у 1911, радавы, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалём «За абарону Масквы».

МАЙСЮК Аляксандра Піліпаўна, н. у 1923, партызанка са студзеня 1943 па ліпень 1944.

МАКАРЭЙ Мікалай Іосіфавіч, н. у 1914, падпольшчык з ліпеня 1941 па чэрвень 1944, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

МЯЦЕЛЬСКІ Якаў Мартынавіч, н. у 1900, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За баявныя заслугі».

НАЛІВАЙКА Мікалай Аляксандравіч, н. у 1923, радавы, стралок, на фронце з 1943 па май 1945, узнагароджаны ордэнамі Чырвонай Зоркі, Славы III ступені, медалямі «За адвагу», «За перамогу над Германіяй».

НАВУМОВІЧ Емяльян Канстанцінавіч, н. у 1914, партызан з ліпеня 1942 па ліпень 1944, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

НІКІЦІН Аляксандр Андрэевіч, н. у 1921, ст. лейтэнант, камандзір узвода, на фронце з верасня 1941 па верасень 1943, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалём «За перамогу над Германіяй».

НОВІК Мікалай Андрэевіч, н. у 1921, на фронце з ліпеня 1941, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

НЯМКОВІЧ Анатоль Фёдаравіч, н. у 1910, партызан са снежня 1942 па ліпень 1944.

НЯМКОВІЧ Васіль Данілавіч, н. у 1910, радавы, на фронце са студзеня па май 1945.

НЯМКОВІЧ Васіль Данілавіч, н. у 1911, сяржант, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалём «За перамогу над Германіяй».

НЯМКОВІЧ Ганна Аксёнаўна, н. у 1903, партызанка з сакавіка 1943 па ліпень 1944.

НЯМКОВІЧ Емяльян Канстанцінавіч, н. у 1914, партызан з ліпеня 1942 па ліпень 1944, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

НЯМКОВІЧ Іван Аляксандравіч, н. у 1925, радавы, партызан з сакавіка 1943 па ліпень 1944.

НЯМКОВІЧ Іван Аляксееvіч, н. у 1926, ст. сяржант, на фронце з верасня 1944 па май 1945, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалём «За адвагу».

НЯМКОВІЧ Юльян Сямёновіч, н. у 1922, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ПАКАЛЕВІЧ Мікалай Сафронавіч, н. у 1921, радавы, партызан са жніўня 1943 па ліпень 1944, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ПАРХОМЕНКА Пракопій Іванавіч, н. у 1922, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

ПІСАРЫК Аляксандр Аляксандравіч, н. у 1923, ст. лейтэнант, на фронце з красавіка па ліпень 1942, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ПРАХОЎСКІ Мікалай Фрысанавіч, н. у 1924, сяржант, на фронце са студзеня па май 1945, узнагароджаны медалём «За баявныя заслугі».

САКОЎСКІ Васіль Трафімавіч, н. у 1915, радавы, на фронце са жніўня па лістапад 1944, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

СКІБРА Ніна Юр'янаўна, н. у 1926, партызанка з чэрвеня 1943 па ліпень 1944.

ҮЕЛЬСКІ Іосіф Вікенцьевіч, н. у 1927, радавы, на фронце са жніўня па верасень 1945.

ФУРЫК Анатоль Васільевіч, н. у 1923, радавы, партызан з мая 1942 па ліпень 1944, узнагароджаны ордэнам Айчыннай вайны II ступені, медалямі «За перамогу

над Германіяй», «Партызану Айчыннай вайны» II ступені.

ХАМІЧЭНКА Аляксей Сямёнаўіч, н. у 1914, капітан, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны ордэнамі Чырвонай Зоркі, Айчыннай вайны II ступені, медалём «За перамогу над Германіяй».

ХАЦЬКО Фёдар Мікалаевіч, н. у 1917, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1941 па снежань 1943, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За перамогу над Германіяй».

ХРАМЦЭВІЧ Васіль Ігнатавіч, н. у 1920, радавы, на фронце са жніўня па верасень 1944.

ЦВІРКА Іван Піліпавіч, н. у 1914, радавы, на фронце з верасня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За перамогу над Германіяй».

ЧАЧКО Іван Васільевіч, н. у 1906, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За баявыя заслугі», «За ўзяцце Берліна».

ЧАЧКО Мікалай Адамавіч, н. у 1927, партызан з красавіка па ліпень 1944.

ЧАЧКО Мікалай Міхайлавіч, н. у 1918, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ШАХЛЕВІЧ Аляксандар Іванавіч, н. у 1925, радавы, партызан з 1942 па ліпень 1944, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ШЫВРКО Ягор Іларыёнавіч, н. у 1916, старшина, на фронце з ліпеня 1942 па май 1945.

ШЧАРБА Іван Іванавіч, н. у 1910, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны двумя ордэнамі Чырвонай Зоркі, медалём «За перамогу над Германіяй».

ЯСІМЧЫК Канстанцін Іосіфавіч, н. у 1928, радавы, партызан са студзеня па ліпень 1944, узнагароджаны медалямі «За перамогу над Германіяй», «Партызану Айчыннай вайны» II ступені.

ГРЭСКІ СЕЛЬСАВЕТ

АКІНЧЫЦ Іосіф Аляксандравіч, н. у 1919, радавы, стралок, на фронце з красавіка 1942 па 1945, узнагароджаны медалямі «За баявыя заслугі», «За абарону Каўказа», «За ўзяцце Берліна».

АКІНЧЫЦ Канстанцін Палікарпавіч, н. у 1924, радавы, стралок, на фронце з чэрвеня па снежань 1944.

АКСЯНЕВІЧ Антон Паўлавіч, н. у 1910, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

АКУЛІЧ Іван Паўлавіч, н. у 1903, на фронце са жніўня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

АЛІШЭВІЧ Анатоль Анаасавіч, н. у 1921, партызан з верасня 1943 па ліпень 1944, радавы, наводчык, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За баявыя заслугі», «За перамогу над Германіяй».

АЛЬХОВІК Іван Нічыпаравіч, н. у 1907, на фронце са жніўня 1944 па 1945, узнагароджаны медалямі «За баявыя заслугі», «За перамогу над Германіяй».

Касткі ветэранам. Святкаванне Дня Перамогі ў Слуцку.

нагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

АСТРОЎСКІ Аляксей Піліпавіч, н. у 1911, радавы, стралок, на фронце са студзеня па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

АСТРОЎСКІ Васіль Рыгоравіч, н. у 1906, партызан са жніўня 1943 па ліпень 1944, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

АСТРОЎСКІ Міхail Іванавіч, н. у 1925, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па люты 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За вызваленне Варшавы», «За перамогу над Германіяй».

АСТРОЎСКІ Павел Сцяпанавіч, н. у 1909, радавы, партызан са жніўня 1943 па ліпень 1944, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За перамогу над Германіяй».

АСТРОЎСКІ Піліп Цімафеевіч, н. у 1906, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны ордэнамі Чырвонай Зоркі, Славы III ступені, медалямі «За вызваленне Варшавы», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

БАГАМАЗАЙ Мікалай Пятровіч, н. у 1923, радавы, на фронце з каstryчніка 1944 па 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

БАГІНСКІ Аляксандар Вікенцьевіч, н. у 1921, узнагароджаны медалямі «За перамогу над Германіяй», «За перамогу над Японіяй».

БАЙКОЎСКІ Адам Фёдаравіч, н. у 1910, партызан з каstryчніка 1943 па ліпень 1944, узнагароджаны медалямі «Партызану Айчынныя вайны», «За перамогу над Германіяй».

БЕНЕШ Мікалай Аляксандравіч, н. у 1924, радавы, стралок, на фронце з каstryчніка 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

БЕНЕШ Мікалай Андрэевіч, н. у 1919, радавы, шафёр, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны медалём «За баявыя заслугі».

БЕНЕШ Мікалай Іванавіч, н. у 1919, узнагароджаны медалямі «За абарону Каўказа», «За перамогу над Германіяй».

БРАНАВЕЦ Віктар Фёдаравіч, н. у 1919, матрос, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны ордэнамі Чырвонай Зоркі, медалямі «За абарону Ленінграда», «За перамогу над Германіяй».

БРАНАВЕЦ Пётр Трафімавіч, н. у 1915, камандзір батарэі, на фронце з 1941

па 1945, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалём «За перамогу над Германіяй».

БЯЛЯЕЎ Васіль Акімавіч, н. у 1926, камандзір аддзялення, на фронце са студзеня 1944 па 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Японіяй».

ВАСІЛЕВІЧ Іван Пятровіч, н. у 1922, на фронце з ліпеня 1942 па красавік 1945, узнагароджаны медалямі «За абарону Сталінграда», «За ўзяцце Кёнігсберга», «За перамогу над Германіяй».

ВАСІЛЕВІЧ Мікалай Васільевіч, н. у 1921, радавы, стралок, на фронце з ліпеня па снежань 1944.

ВАСІЛЕВІЧ Пётр Васільевіч, н. у 1924, радавы, радыст, на фронце з лютага 1943 па май 1945, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалямі «За адвагу», «За вызваленне Варшавы», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

ВАСКАБОВІЧ Ірына Уладзіміраўна, н. у 1925, партызанка з сакавіка 1943 па ліпень 1944.

ВАШЧАБРОВІЧ Іван Мікітавіч, н. у 1922, партызан з ліпеня 1943 па ліпень 1944.

ВІТКА Васіль Паўлавіч, н. у 1909, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны ордэнам Славы III ступені.

ВІТКА Марыя Ігнатаўна, н. у 1908, партызанка з лютага 1943 па ліпень 1944, узнагароджана медалём «За перамогу над Германіяй».

ВІТКА Мікалай Трафімавіч, н. у 1920, на фронце са студзеня па май 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За ўзяцце Кёнігсберга», «За перамогу над Германіяй».

ВЫСОЦКІ Сцяпан Навумавіч, н. у 1906, камандзір узвода, на фронце з ліпеня па верасень 1941, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ГАЛЯС Аляксей Ільіч, н. у 1906, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ГАНЧАРЫК Марыя Васільеўна, н. у 1923, партызанка са студзеня 1943 па ліпень 1944.

ГАРЭЛЬСКІ Мікалай Якаўлевіч, н. у 1910, на фронце з ліпеня 1941 па ліпень 1942.

ГЛАДКІ Іван Лявонцевіч, н. у 1912, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

ГРЫГАРЧУК Іван Нічыпавіч, н. у 1922, на фронце з чэрвенья па жнівень 1944,

ГРЫЦКЕВІЧ Фёдар Карнеевіч, н. у 1916, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945. узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За вызваленне Варшавы», «За перамогу над Германіяй».

ГУДЗІНОВІЧ Вікенцій Лук'янавіч, н. у 1908, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

ДАВІДОВІЧ Мікалай Сцяпанавіч, н. у 1922, радавы, стралок, на фронце з 1941 па 1945.

ДАВІДОЎСКІ Ігнат Рыгоравіч, н. у 1905, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па 1945.

ДАВІДОЎСКІ Міхайл Міхайлавіч, н. у 1920, сяржант, камандзір аддзялення, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны медалямі «За вызваленне Прагі», «За перамогу над Германіяй».

ДАВІДОЎСКІ Рыгор Апанасавіч, н. у 1922, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны медалямі «За вызваленне Прагі», «За перамогу над Германіяй».

ДАЛІДОВІЧ Канстанцін Васільевіч, н. у 1921, радавы, стралок, на фронце са студзеня 1942 па май 1945, узнагароджаны ордэнам Славы II ступені, медалём «За ўзяцце Берліна».

ДУБОВІК Мікалай Фёдаравіч, н. у 1922, радавы, стралок, на фронце са снежня 1941 па сакавік 1942, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За перамогу над Германіяй».

ДУДАРАЎ Іван Прохаравіч, н. у 1925, радавы, стралок, на фронце з мая па сініжан 1944, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ДУШЭЎСКАЯ Юзэфа Аляксандраўна, н. у 1926, партызанка з сакавіка 1943 па ліпень 1944.

ДУШЭЎСКІ Аляксандар Сцяпанавіч, н. у 1922, партызан з мая 1943 па ліпень 1944, потым на фронце, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За баявыя заслугі», «За ўзяцце Кёнігсберга», «За перамогу над Германіяй», «За перамогу над Японіяй».

ДУШЭЎСКІ Кірыл Нічыпавіч, н. у 1917, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны медалямі «За абарону Каўказа», «За перамогу над Германіяй».

ЖАЎРЫД Аляксандар Палікарпавіч, н. у 1927, ст. сяржант, партызан з каstryчніка 1942 па ліпень 1944, узнагароджаны

медалямі «Партызану Айчыннай вайны» II ступені, «За перамогу над Германіяй».

ЖЫЛКО Рыгор Вікенцьевіч, н. у 1925, партызан.

ЗАЛАТАРЭВІЧ Уладзімір Уладзіміравіч, н. у 1919, старшина, партызан са жніўня 1943 па чэрвень 1944, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За перамогу над Германіяй».

ЗАЯЦ Аляксандар Міхайлавіч, н. у 1909, радавы, на фронце з верасня па каstryчнік 1944.

ЗАЯЦ Пётр Сцяпанавіч, н. у 1926, яфрэйтар, кулямётчык, на фронце са жніўня 1944 па сакавік 1945, узнагароджаны ордэнамі Чырвонай Зоркі, Чырвонага Сцяга, медалём «За перамогу над Германіяй».

ЗДАНКЕВІЧ Яўген Іосіфавіч, н. у 1923, ст. сяржант, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

КАЗАК Леакадзія Адамаўна, н. у 1925, санітарка, на фронце са жніўня 1944 па верасень 1945.

КАЗАК Міхайл Адамавіч, н. у 1904, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

КАЗУБОВІЧ Іван Раманавіч, н. у 1918, радавы, шафёр, на фронце з 1941 па 1945.

КАЛТУНОЎ Канстанцін Мікалаевіч, н. у 1919, ст. лейтэнант, камандзір роты, на фронце з 1941 па 1944, узнагароджаны ордэнамі Чырвонай Зоркі, Чырвонага Сцяга, Айчыннай вайны II ступені.

КАЛЯДА Аляксандар Мікітавіч, н. у 1914, ст. сяржант, камандзір гарматы, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За перамогу над Германіяй».

КАЛЯДА Васіль Андрэевіч, н. у 1926, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па сакавік 1945.

КАЛЯДА Іван Іванавіч, н. у 1925, радавы, стралок, на фронце з чэрвенья 1944 па сакавік 1945.

КАЛЯДА Міхайл Платонавіч, н. у 1922, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За адвагу».

КАЛЯДА Павел Юльянавіч, н. у 1912, ст. сяржант, па фронце з 1941 па 1945.

КАРТАМЫШАЎ Міхайл Андрэевіч, н. у 1925, радавы, стралок, на фронце з каstryчніка 1944 па студзень 1945.

КАСАБУЦКІ Уладзімір Іванавіч, н. у 1909, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

КАШЧЭЎ Іван Тарасавіч, н. у 1926, сяржант, стралок, на фронце са студзеня 1944 па чэрвень 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

КЛЕБАНОВІЧ Іван Дэмітрыевіч, н. у 1923, партызан з лютага 1942 па ліпень 1944.

КОНЧАК Іван Ігнатавіч, н. у 1920, радавы, стралок, на фронце з 1941 па 1945.

КОРЗУН Канстанцін Аляксандравіч, н. у 1926, мал. сяржант, узнагароджаны медалём «За баявія заслугі».

КОРЗУН Сафрон Лук'янавіч, н. у 1907, сяржант, партызан з лютага 1943 па ліпень 1944, узнагароджаны медалямі «За баявія заслугі», «За перамогу над Германіяй».

КРУПСКІ Іосіф Фёдаравіч, н. у 1927, радавы, стралок, на фронце са снежня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

КУДЗЕЛКА Аляксей Пятровіч, н. у 1914, радавы, стралок, на фронце з 1943 па люты 1944, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

КУДЗЕЛКА Іван Барысавіч, н. у 1926, яфрэйтар, кулямётчык, на фронце з ліпеня 1944 па 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

КУДЗЕЛКА Павел Яўхімавіч, н. у 1900, радавы, партызан з сакавіка 1943 па ліпень 1944, узнагароджаны медалямі «За баявія заслугі», «Партызану Айчыннай вайны».

КУДЗІНОВІЧ Кандрат Канстапіцнавіч, н. у 1913, старшина, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны двумя ордэнамі Чырвонай Зоркі, ордэнам Славы III ступені, медалём «За адвагу».

КУДРАЎЦАЎ Уладзімір Сяргеевіч, н. у 1922, партызан з верасня 1943 па ліпень 1944.

КУПРЫЯНЧЫК Дэмітрый Мікітавіч, радавы, партызан са студзеня 1943 па ліпень 1944, узнагароджаны медалямі «За перамогу над Германіяй», «Партызану Айчыннай вайны».

ЛЕВІН Аляксей Сяргеевіч, н. у 1919, сяржант, камандзір гарматы, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Японіяй».

ЛЕУС Павел Захаравіч, н. у 1925, сяржант, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ЛОСІК Кузьма Якаўлевіч, п. у 1895, радавы, партызан з верасня 1942 па чэрвень 1944.

ЛОСІК Мацвеі Антонавіч, н. у 1908, радавы, сапёр, на фронце з ліпеня 1944 па люты 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За перамогу над Германіяй».

ЛУКАШЭВІЧ Антон Казіміравіч, н. у 1918, радавы, узнагароджаны медалём «За баявія заслугі».

ЛУКІН Ціхан Іванавіч, н. у 1915, радавы, узнагароджаны медалямі «За баявія заслугі», «За абарону Масквы», «За перамогу над Германіяй».

ЛЯХ Сямён Цітавіч, н. у 1918, сяржант, партызан са студзеня 1942 па чэрвень 1944, узнагароджаны медалямі «За перамогу над Германіяй», «Партызану Айчыннай вайны».

МАЛІНОЎСКІ Іосіф Іванавіч, н. у 1927, сяржант, стралок, на фронце са снежня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

МАРОЗАВА Марыя Кандратаўна, п. у 1916, мал. лейтэнант, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджана медалём «За перамогу над Германіяй».

МАРОЗАЎ Цімафей Аляксееўіч, н. у 1918, радавы, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

МАРУШЧЫК Ануфрый Несцеравіч, н. у 1915, лейтэнант, камандзір узвода, на фронце са жніўня 1943 па май 1945.

МАРУШЧЫК Васіль Нічышаравіч, н. у 1924, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За баявія заслугі», «За перамогу над Германіяй».

МАСКАЛЕВІЧ Вольга Рыгораўна, н. у 1919, партызанка з ліпеня 1941 па 1944, узнагароджана медалём «За перамогу над Германіяй».

МІСЮЧЭНКА Васіль Сяргеевіч, н. у 1923, радавы, стралок, на фронце са жніўня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За перамогу над Германіяй».

МІСЮЧЭНКА Цімафей Сяргеевіч, н. у 1921, мал. сяржант, сапёр, на фронце са снежня 1942 па чэрвень 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

МІХАЛЕВІЧ Іван Іларыёнавіч, н. у 1904, сяржант, на фронце з ліпеня па кас-

трэчнік 1944, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За перамогу над Германіяй».

МІХНЕВІЧ Аляксей Канстанцінавіч, н. у 1907, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу».

МЯЦЕЛЬСКІ Аляксандр Мітрафанавіч, н. у 1905, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

МЯЦЕЛЬСКІ Міхаіл Андрэевіч, н. у 1915, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па 1945, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалём «За перамогу над Японіяй».

МЯЦЕЛЬСКІ Міхаіл Іванавіч, н. у 1925, сяржант, на фронце з лютага па сакавік 1945.

МЯЦЕЛЬСКІ Міхаіл Рыгоравіч, н. у 1922, капітан, камандзір узвода, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны медалямі «За баявыя заслугі», «За абарону Кієва», «За абарону Масквы», «За перамогу над Германіяй».

ПІСАРЫК Аляксандр Макаравіч, н. у 1914, радавы, шафёр, на фронце па жніўня 1944 па студзень 1945.

ПІСАРЫК Аляксей Адамавіч, н. у 1909, радавы, стралок, на фронце з красавіка па май 1945, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалямі «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

ПІСАРЫК Анатоль Ніканоравіч, н. у 1924, радавы, стралок, на фронце з ліпеня па жніўнець 1944, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ПІСАРЫК Васіль Ігнатавіч, н. у 1916, ст. сяржант, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За баявыя заслугі», «За перамогу над Германіяй».

ПІСАРЫК Васіль Пятровіч, н. у 1922, радавы, на фронце па жніўня 1944 па май 1945, узнагароджаны двумя медалямі «За адвагу».

ПІСАРЫК Васіль Фёдаравіч, н. у 1923, радавы, стралок, на фронце з сакавіка па жніўнець 1943.

ПІСАРЫК Іван Васільевіч, н. у 1925, радавы, стралок, на фронце з ліпеня па снежань 1944.

ПІСАРЫК Іван Дэмітрыевіч, н. у 1925, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За ўзяцце Кёнігсберга».

ПІСАРЫК Міхаіл Пятровіч, н. у 1926, мал. сяржант, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па сакавік 1945, узнагароджаны медалямі «За перамогу над Германіяй».

ПІСАРЫК Павел Фёдаравіч, н. у 1922, ст. сяржант, на фронце з чэрвеня 1941 па жніўнець 1943, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За перамогу над Германіяй».

ПІСАРЫК Рыгор Уладзіміравіч, н. у 1918, радавы, на фронце па жніўня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За баявыя заслугі», «За перамогу над Германіяй».

ПЛЯШКО Іван Якаўлевіч, н. у 1911, лейтэнант, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ПРАКОШЫН Іван Венядзіктавіч, н. у 1911, радавы, стралок, на фронце па жніўня 1943 па студзень 1944, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ПРУДНІК Андрэй Сідаравіч, н. у 1903, радавы, стралок, на фронце па студзеню 1944 па май 1945.

ПРУДНІК Іван Пятровіч, н. у 1922, сяржант, камандзір аддзялення, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ПЫКА Аляксандр Раманавіч, н. у 1924, радавы, стралок, на фронце з верасня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За баявыя заслугі».

ПЯТРОЎСКІ Іван Мікітавіч, н. у 1927, радавы, стралок, на фронце па студзеня 1944 па 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Японіяй».

РАДЗЮКЕВІЧ Мікалай Міхайлавіч, н. у 1909, радавы, стралок, на фронце па жніўня па снежань 1942, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

РАЎТОВІЧ Андрэй Фёдаравіч, н. у 1901, маёр, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

РУСАКОВІЧ Аляксандр Кірылавіч, н. у 1920, ст. лейтэнант, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны медалямі «За баявыя заслугі», «За перамогу над Германіяй».

РУСАКОВІЧ Мікалай Данілавіч, н. у 1916, ст. лейтэнант, на фронце з 1941 па 1945.

САВЕЛЬЕЎ Віктар Нічыпаравіч, н. у 1921, капітан, камандзір узвода, па фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

САЛАВЕЙ Фёдар Сяргеевіч, н. у 1923, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па

май 1945, узнагароджаны медалём «За ўзяцце Кёнігсберга», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

САЛАДУХА Міхайл Парфір'евіч, н. у 1928, радавы, партызан з сакавіка па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

САЛТАВЕЦ Фёдар Трафімавіч, н. у 1917, сяржант, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

САЎКО Аркадзь Аляксандравіч, н. у 1925, сяржант, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За ўзяцце Кёнігсберга», «За перамогу над Германіяй».

СЕМЯНЕЦь Аляксандэр Калістратавіч, н. у 1914, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

СЕМЯНОВІЧ Сямён Кандратавіч, н. у 1916, радавы, стралок, на фронце з чэрвеня па ліпень 1941.

СЕМЯНОВІЧ Фёдар Фёдаравіч, н. у 1914, радавы, партызан са снежня 1942 па ліпень 1944, узнагароджаны медалём «За адвагу».

СІВЕЦ Несцер Ільіч, н. у 1916, радавы, стралок.

СІДАРОВІЧ Аляксандэр Міронавіч, н. у 1927, мал. сяржант, на фронце са жніўня 1944 па верасень 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Японіяй».

СКРЫГАН Іван Рыгоравіч, н. у 1922, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За вызваленіе Варшавы», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

СМІРНОЎ Пётр Макаравіч, н. у 1915, лейтэнант, камандзір узвода, на фронце са студзеня 1942 па май 1945, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалём «За перамогу над Германіяй».

СМОЛЬСКАЯ Ганна Ісакаўна, н. у 1922, радавая, партызанка з лістапада 1942 па студзень 1944.

СТАЛЯРЧУК Валяр'ян Міфодзьевіч, н. у 1923, капітан, камандзір узвода, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны ордэнамі Айчыннай вайны I і II ступеней, медалямі «За ўзяцце Кёнігсберга», «За перамогу над Германіяй».

СУХАПАРОЎСКАЯ Аляксандра Констанцінаўна, н. у 1920, радавая, парты-

занка з лістапада 1943 па ліпень 1944, узнагароджана медалямі «За перамогу над Германіяй», «Партызану Айчыннай вайны» II ступені.

СУХАПАРОЎСКІ Анатоль Сяргеевіч, н. у 1918, ст. сяржант, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За перамогу над Германіяй».

СЫЦЬКО Антон Дарафеевіч, н. у 1926, радавы, стралок, на фронце са жніўня па каstryчнік 1944, узнагароджаны медалям «За перамогу над Германіяй».

СЫЦЬКО Іван Антонавіч, н. у 1922, лейтэнант, камандзір узвода, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За перамогу над Германіяй».

ТАЛКАЧОЎ Іван Данілавіч, н. у 1917, радавы, на фронце са жніўня 1942 па 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ФЁДАРАЎ Аляксандэр Мікалаевіч, н. у 1906, радавы, на фронце з верасня 1943 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За ўзяцце Кёнігсберга», «За перамогу над Германіяй».

ФІЛІМОНАЎ Ягор Іванавіч, н. у 1912, сяржант, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны медалём «За адвагу».

ХРАМЦЭВІЧ Іван Арцёмавіч, н. у 1907, радавы, сапёр, на фронце з чэрвеня па лістапад 1941.

ХРАМЦЭВІЧ Павел Арцёмавіч, н. у 1925, радавы, на фронце з ліпеня па лістапад 1944, узнагароджаны ордэнам Славы III ступені, медалём «За перамогу над Германіяй».

ЦВІРКО Аляксандэр Сямёновіч, н. у 1923, сяржант, партызан з каstryчніка 1943 па ліпень 1944, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ЦІШКЕВІЧ Мікалай Іванавіч, н. у 1925, радавы, шафёр, на фронце з чэрвеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За ўзяцце Вены», «За перамогу над Германіяй».

ШПАКОЎСКІ Люцыян Юльянавіч, н. у 1924, мал. сяржант, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

ШЫЯН Даніла Філімонавіч, н. у 1900, радавы.

ЮРКЕВІЧ Васіль Андрэевіч, н. у 1920, радавы.

ЮРКЕВІЧ Ніна Раманаўна, н. у 1928, партызанка з чэрвеня 1943 па ліпень 1944.

ЮРКЕВІЧ Раман Піліповіч, н. у 1899, радавы.

ЯКАВІЦКІ Уладзімір Плішавіч, п. у 1909, радавы, партызан з чэрвеня 1943 па ліпень 1944, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ЯРОШЫК Герасім Сцяпанавіч, п. у 1913, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па жнівень 1945.

ЯСІМЧЫК Якаў Ільіч, п. у 1911, радавы, партызан з красавіка 1943 па ліпень 1944, узнагароджаны медалямі «За баявыя заслугі», «За перамогу над Германіяй».

ЯЦКОЎСКІ Сцяпан Паўлавіч, п. у 1908, радавы, на фронце са жніўня 1941 па май 1944, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ЗНАМЕНСКІ СЕЛЬСАВЕТ

АМЕЛЬЯНОВІЧ Пётр Юльянавіч, п. у 1914, капітан, на фронце са жніўня 1944 па май 1945, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалямі «За баявыя заслугі», «За ўзяцце Кёнігсберга», «За перамогу над Германіяй».

АСІЕЎСКІ Міхаіл Аляксандравіч, п. у 1914, сяржант, на фронце з чэрвеня 1941 па ліпень 1942, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

БАРОДЗІЧ Адам Фёдаравіч, п. у 1925, радавы, на фронце з верасня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За вызваленне Варшавы», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

БАЧКО Антон Мікалаевіч, п. у 1903, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За ўзяцце Кёнігсберга», «За перамогу над Германіяй».

БАЧКО Яўген Аляксандравіч, п. у 1915, сяржант, камандзір гарматы, на фронце з чэрвеня 1942 па май 1945, узнагароджаны ордэнам Славы III ступені, медалямі «За адвагу», «За баявыя заслугі», «За абарону Ленінграда», «За перамогу над Германіяй».

БІРКАС Аляксандр Савіч, п. у 1919, радавы, на фронце з чэрвеня па верасень 1944.

БРАНАВЕЦ Вольга Іванаўна, п. у 1922, радавая, на фронце з лістапада 1942 па красавік 1945, узнагароджана медалём «За баявыя заслугі».

БРАНАВІЦКІ Віктар Данілавіч, п. у 1923, радавы, на фронце са жніўня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За баявыя заслугі», «За перамогу над Германіяй».

БРЫТВІЧ Іван Канстанцінавіч, п. у 1918, ст. сяржант, камандзір аддзялення, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны медалямі «За баявыя заслугі», «За абарону Каўказа», «За перамогу над Германіяй».

БУСЕЛ Іван Мікалаевіч, п. у 1918, радавы, на фронце з чэрвеня па ліпень 1941, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ВАЛЕТКА Барыс Сямёнаў, п. у 1923, мал. лейтэнант, на фронце са снежня 1941 па май 1944, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалямі «За баявыя заслугі», «За перамогу над Германіяй».

ВАЛЕТКА Уладзімір Мацвеевіч, п. у 1919, радавы, на фронце з верасня 1944 па люты 1945, узнагароджаны ордэнам Славы III ступені, медалём «За баявыя заслугі».

ВАРАНЕЦКІ Адам Міхайлавіч, п. у 1902, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За ўзяцце Берліна».

ВАРОНЬКА Трафім Пятровіч, п. у 1920, ст. сяржант, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ВАСІЛЕЎСКІ Міхаіл Сямёнаў, п. у 1915, радавы.

ГАПАНОВІЧ Антон Антонавіч, п. у 1924, радавы, на фронце са снежня 1944 па студзень 1945, узнагароджаны медалямі «За ўзяцце Кёнігсберга», «За перамогу над Германіяй».

ГАПАНОВІЧ Віктар Іванавіч, п. у 1924, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па люты 1945.

ГАПАНОВІЧ Іван Міхайлавіч, п. у 1926, мал. сяржант, на фронце са студзеня па каstryчнік 1944, узнагароджаны медалямі «За баявыя заслугі», «За перамогу над Германіяй».

ГАПАНОВІЧ Міхаіл Міхайлавіч, п. у 1925, радавы, на фронце з верасня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За вызваленне Варшавы», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

ГЕРАСІМЕНКА Іван Пятровіч, п. у 1911, ст. лейтэнант, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалямі «За адвагу», «За перамогу над Германіяй».

ГЛЕБКА Іосіф Сафронавіч, п. у 1928, партызан з красавіка 1943 па ліпень 1944,

узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ГУПАЛОВІЧ Міхаіл Мікітавіч, н. у 1912, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За адвагу».

ГУРБО Канстанцін Цярэнцьевіч, н. у 1921, капітан, на фронце са студзеня 1942 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За абарону Савецкага Зашаляр'я», «За перамогу над Германіяй».

ГУРБО Міхаіл Андрэевіч, н. у 1922, радавы, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За перамогу над Германіяй».

ГУРБО Міхаіл Шліпавіч, н. у 1911, радавы, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалямі «За абарону Сталінграда», «За ўзяцце Кёнігсберга», «За перамогу над Германіяй».

ЕРМАЛІЦКІ Адам Сігізмундавіч, н. у 1913, радавы, аўтаматчык, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За ўзяцце Кёнігсберга», «За ўзяцце Берліна».

ЕРМАЛІЦКІ Пётр Сігізмундавіч, н. у 1923, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ЕРШ Міхаіл Савіч, н. у 1924, ст. сяржант, на фронце з верасня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За ўзяцце Кёнігсберга», «За перамогу над Германіяй».

ЖАЎРЫД Станіслаў Аляксандравіч, н. у 1924, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па студзень 1945, узнагароджаны медалём «За адвагу».

ЖАЎТАГІРКА Мікалай Антонавіч, н. у 1923, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За ўзяцце Кёнігсберга», «За вызваленне Прагі», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

ІВАНОЎ Аляксей Сяргеевіч, н. у 1914, мал. лейтэнант, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны ордэнамі Айчыпшай вайпы I і II ступеней, медалямі «За перамогу над Германіяй», «Партызану Айчыннай вайны».

КАВАЛЕЦ Сямён Паўлавіч, н. у 1920, партызан з мая 1943 па ліпень 1944, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

КАМІСАРЧЫК Пётр Якаўлевіч, н. у 1923, радавы, на фронце з верасня па кастрычнік 1944, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

КАНАПЛЯНІК Аляксандар Яўсеевіч, н. у 1910, радавы, стралок, на фронце з ліпеня па жнівень 1944, узнагароджаны медалямі «За баявыя заслугі», «За вызваленне Варшавы», «За перамогу над Германіяй».

КАРУЛІС Іван Васільевіч, н. у 1926, старшина, на фронце з верасня 1944 па май 1945, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалямі «За вызваленне Варшавы», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

КАРУЛІС Якаў Рыгоравіч, н. у 1902, радавы, на фронце з ліпеня па жнівень 1944, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

КІТУН Уладзімір Фёдаравіч, н. у 1918, ст. сяржант, стралок, на фронце з чэрвеня 1941 па 1942, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалямі «За адвагу», «За баявыя заслугі», «За ўзяцце Кёнігсберга», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

КОЗЕЛ Іван Іванавіч, н. у 1926, радавы, на фронце з верасня 1944 па май 1945, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалямі «За вызваленне Варшавы», «За перамогу над Германіяй».

КОРБУТ Іван Аляксандравіч, н. у 1915, радавы, стралок, на фронце з ліпеня па верасень 1944.

КОРЗУН Адам Пятровіч, н. у 1918, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па студзень 1945, узнагароджаны медалямі «За ўзяцце Кёнігсберга», «За перамогу над Германіяй».

КОРЗУН Аляксандар Пятровіч, н. у 1901, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па студзень 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

КОРЗУН Міхаіл Іосіфавіч, н. у 1925, радавы, на фронце са жніўня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За ўзяцце Кёнігсберга», «За перамогу над Германіяй».

КОХАН Іван Якаўлевіч, н. у 1926, радавы, на фронце з кастрычніка 1944 па май 1945.

КУЗУБ Міхаіл Міхайлавіч, н. у 1926, радавы, на фронце з верасня 1944 па май 1945, узнагароджаны ордэнам Чырвонай

Зоркі, медалямі «За вызваленне Варшавы», «За перамогу над Германіяй».

КУНТЫШ Іван Андрэевіч, н. у 1916, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За ўзяцце Берліна».

КУНТЫШ Якаў Ігнатавіч, н. у 1904, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ЛАХАНІЧ Ёўген Фёдаравіч, н. у 1915, ст. сяржант, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалямі «За баявыя заслугі», «За абарону Сталінграда», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

ЛЮЦКО Сямён Рыгоравіч, н. у 1912, радавы, аўтаматчык, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі.

ЛЯШЧЫНСКІ Іван Іванавіч, н. у 1908, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945.

МАЙСЕЕНКА Пётр Адамавіч, н. у 1921, партызан з верасня 1943 па ліпень 1944, на фронце з верасня 1944 па май 1945, стралок, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалямі «За адвагу», «За ўзяцце Кёнігсберга», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

МАКАРТ Міхail Антонавіч, н. у 1924, радавы, кулямётчык, на фронце з ліпеня 1944 па студзень 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

МАТАЛІЦКІ Мікалай Іосіфавіч, н. у 1905, радавы.

МАЦЯШОК Дзям'ян Іванавіч, н. у 1900, яфрэйтар, сапёр, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За вызваленне Варшавы».

МІСЬКО Мікалай Андрэевіч, н. у 1924, радавы, стралок, на фронце з лістапада 1944 па люты 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За перамогу над Германіяй».

МІХАЙЛОЎСКІ Аляксандар Пятровіч, н. у 1922, ст. сяржант, стралок, на фронце з верасня 1944 па люты 1945, узнагароджаны медалямі «За баявыя заслугі», «За ўзяцце Кёнігсберга», «За перамогу над Германіяй».

МІХАЙЛОЎСКІ Міхail Уладзіміравіч, н. у 1925, партызан з верасня 1943 па ліпень 1944, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

МЯЦЕЛЬСКІ Аляксандар Анісімавіч, н. у 1926, партызан з мая па ліпень 1944, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

МЯЦЕЛЬСКІ Васіль Фёдаравіч, н. у 1926, радавы, стралок, на фронце з верасня па снежань 1944.

НАВІЧЭНКА Андрэй Максімавіч, н. у 1910, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

НОГЦІЧ Антон Антонавіч, н. у 1918, ст. сяржант, на фронце з мая 1942 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За баявыя заслугі», «За вызваленне Варшавы», «За перамогу над Германіяй».

НОГЦІЧ Канстанцін Сямёновіч, н. у 1926, ст. сяржант, на фронце з верасня 1944 па май 1945, узнагароджаны ордэнамі Чырвонай Зоркі, Славы III ступені, медалямі «За вызваленне Варшавы», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

ПАПКО Іван Маркавіч, н. у 1907, радавы, на фронце з ліпеня па верасень 1944.

ПІКУЦКІ Іван Дзям'янавіч, н. у 1916, радавы, стралок, на фронце з верасня 1944, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За ўзяцце Кёнігсберга», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

ПРАТАСЕНЯ Аляксандар Васільевіч, н. у 1910, сяржант, на фронце з лістапада 1944 па май 1945.

ПРАТАСЕНЯ Аляксей Міхайлавіч, н. у 1918, радавы, на фронце з чэрвеня 1941 па ліпень 1942.

ПРАТАСЕНЯ Валянцін Кірылавіч, н. у 1922, радавы, стралок, на фронце са жніўня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ПРАТАСЕНЯ Іван Пятровіч, н. у 1919, старшина, на фронце з чэрвеня 1941, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За ўзяцце Кёнігсберга», «За перамогу над Германіяй».

ПРАТАСЕНЯ Іван Якаўлевіч, н. у 1915, старшина, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалямі «За адвагу», «За абарону Ленінграда», «За абарону Сталінграда», «За перамогу над Германіяй».

ПРАТАСЕНЯ Павел Макаравіч, н. у 1925, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па студзень 1945, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалём «За перамогу над Германіяй».

ПРАТАСЕНЯ Фёдар Міхайлавіч, п. у 1903, радавы, стралок, на фронце з лістапада 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ПРАХАРЭНЯ Васіль Ісімафеевіч, п. у 1913, радавы, на фронце з ліпеня па верасень 1944, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ПРЫБЫТАК Аляксандар Іванавіч, п. у 1917, яфрэйттар, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалямі «За баявия заслугі», «За ўзяцце Кёнігсберга», «За перамогу над Германіяй», «За перамогу над Японіяй».

ПРЫБЫТАК Антон Іванавіч, н. у 1900, радавы, стралок, на фронце з ліпеня па лістапад 1944.

ПРЫБЫТАК Пётр Давыдавіч, н. у 1909, на фронце з 23.6.1941 па 26.6.1941.

ПРЫБЫТАК Сцяпан Антонавіч, н. у 1907, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За баявия заслугі», «За ўзяцце Кёнігсберга», «За перамогу над Германіяй».

РАЖАНЕЦ Лука Яўхімавіч, п. у 1900, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

РАЖКО Міхайл Фёдаравіч, н. у 1924, мал. сяржант, на фронце з верасня 1944 па студзень 1945, узнагароджаны медалямі «За ўзяцце Кёнігсберга», «За ўзяцце Берліна».

РУДАЛІНСКІ Іван Дзянісавіч, н. у 1925, радавы, стралок, на фронце з ліпеня 1944 па студзень 1945.

СЕМЯНКОЎ Міхайл Іванавіч, н. у 1918, капітан, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалямі «За абарону Сталінграда», «За баявия заслугі», «За ўзяцце Кёнігсберга», «За перамогу над Германіяй».

СМОТРЫН Міхайл Фёдаравіч, н. у 1921, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па студзень 1945.

СПРЫДЗЕНКА Іван Ягоравіч, н. у 1915, радавы, на фронце з чэрвеня 1941 па люты 1942.

СУМАР Мікалай Кузьміч, н. у 1925, радавы, на фронце з верасня 1944 па 1945, узнагароджаны медалямі «За баявия заслугі», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

СЦЕПАНОВІЧ Іван Емяльянавіч, н. у 1923, радавы, на фронце з ліпеня па лістапад

пад 1944, узнагароджаны медалямі «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

СЯРОГІН Пётр Ілыч, н. у 1915, мал. сяржант, на фронце з верасня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За вызваленне Варшавы», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

ТАМАШЭЎСКАЯ Леакадзія Адамаўна, н. у 1924, узнагароджана медалём «За перамогу над Германіяй».

УЛАСАВЕЦ Аляксей Ігнатавіч, н. у 1908, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За ўзяцце Кёнігсберга», «За ўзяцце Берліна».

УЛАСАВЕЦ Іван Лаўрэнцьевіч, н. у 1925, радавы, на фронце з каstryчніка 1944 па май 1945, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі.

УЛАСАВЕЦ Іван Піліпавіч, н. у 1922, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны мёдалём «За адвагу».

УЛАСАВЕЦ Пётр Аляксандравіч, н. у 1922, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

УЛАСАВЕЦ Пётр Іванавіч, н. у 1920, яфрэйттар, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны медалямі «За баявия заслугі», «За абарону Масквы», «За ўзяцце Кёнігсберга», «За перамогу над Германіяй».

ХАТЭНКА Аляксей Андрэевіч, н. у 1922, радавы, аўтаматчык, на фронце са жніўня па снежань 1944.

ХАТЭНКА Аляксей Іванавіч, н. у 1923, радавы, на фронце з каstryчніка 1944 па студзень 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ХАТЭНКА Васіль Рыгоравіч, н. у 1923, радавы, на фронце са жніўня 1944 па сакавік 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За перамогу над Германіяй».

ХАТЭНКА Іван Іванавіч, н. у 1923, сяржант, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За адвагу».

ХАТЭНКА Павел Андрэевіч, н. у 1909, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За вызваленне Варшавы», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

ХАТЭНКА Павел Іларыёнавіч, н. у 1904, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

ХАТЭНКА Раман Касцянявіч, н. у 1906, радавы, на фронце з ліпеня па жнівень 1944.

ХАТЭНКА Сяргей Аляксандравіч, п. у 1922, ст. сяржант, на фронце са жніўня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За ўзяцце Кёнігсберга», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй».

ЦЭЙКА Павел Іванавіч, п. у 1904, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалём «За вызваленне Варшавы».

ЦЭЙКА Фядос Міхайлавіч, н. у 1910, радавы, стралок, на фронце са жніўня 1944, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За перамогу над Германіяй».

ЦЯРЭШКА Аляксандар Фёдаравіч, н. у 1914, радавы, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны медалём «За вызваленне Гермашіяй».

ШНЭК Павел Якаўлевіч, н. у 1925, радавы, на фронце з ліпеня па кастрычнік 1944.

ШПЛЕЁСКІ Мікалай Казіміравіч, п. у 1918, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

ШЭЛЛЕГІ Міхаіл Паўлавіч, н. у 1910, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны ордэнам Славы III ступені.

ЯНКОВІЧ Павел Васільевіч, н. у 1922, радавы, стралок, на фронце са спэктаклем 1944 па май 1945, узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалём «За адвагу».

ІСЕРНСКІ СЕЛЬСАВЕТ

БАРАДЗІН Акім Мікалаевіч, н. у 1924, радавы, на фронце з чэрвеня па жнівень 1941, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

БАРАДЗІН Мікалай Сямёновіч, н. у 1924, радавы, аўтаматчык, на фронце з кастрычніка 1944 па май 1945, узнагароджаны ордэнамі Чырвонай Зоркі, Славы III ступені, медалём «За перамогу над Германіяй».

БАРАДЗІН Мікалай Цітавіч, н. у 1915, сяржант, камандзір аддзялення, на фронце са жніўня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалямі «За баявыя заслугі», «За перамогу над Германіяй».

БАРАДЗІН Рыгор Іванавіч, н. у 1923, радавы, аўтаматчык, на фронце са жніўня 1944 па май 1945, узнагароджаны

медалямі «За адвагу», «За перамогу над Германіяй».

БАШУРА Антон Нічыпаравіч, п. у 1900, радавы, кулямётчык, на фронце са студзеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

БАШУРА Васіль Ільіч, п. у 1924, радавы, стралок, партызан са снежня 1941 па чэрвень 1944, на фронце са снежня 1944 па люты 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

БАШУРА Іван Ільіч, п. у 1927, радавы, партызан з верасня 1943 па ліпень 1944.

БАШУРА Мікалай Міронавіч, п. у 1922, радавы, на фронце з 1941 па 1945, узнагароджаны медалямі «За адвагу», «За перамогу над Германіяй».

БАЎТРАМЕЙ Іван Іванавіч, п. у 1927, радавы, стралок, на фронце са снежня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

БУРАК Іван Пятровіч, п. у 1924, радавы, партызан з верасня 1943 па ліпень 1944, на фронце са жніўня 1944 па кастрычнік 1944, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

БЫЧАК Васіль Рыгоравіч, н. у 1903, радавы, на фронце з верасня 1944 па май 1945.

БЫЧАК Мікалай Герасімавіч, н. у 1924, радавы, на фронце з ліпеня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

БЫЧКОЎ Аляксандар Мікітавіч, н. у 1927, радавы, на фронце са спэктаклем 1944 па май 1945.

БЯЛІЦКІ Кірэй Захаравіч, н. у 1910, радавы, кулямётчык, на фронце са жніўня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

БЯЛІЦКІ Фёдар Акімавіч, н. у 1923, радавы, на фронце з кастрычніка 1944 па 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

БЯЛЬКО Дзмітрый Іванавіч, н. у 1908, радавы, партызан са снежня 1943 па ліпень 1944, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

БЯЛЬКО Іван Нічыпаравіч, н. у 1927, радавы, стралок, на фронце са снежня 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».

БЯЛЬКО Пракоп Данілавіч, н. у 1908, радавы, на фронце з кастрычніка 1944 па май 1945, узнагароджаны медалём «За перамогу над Германіяй».